

revistă dependentă de toți fanii muzicii

Anul III, nr. 2 (51), ian. 1995

350 lei

O PROVOCARE NON-STOP

Acesta este primul interviu al Silviei publicat în Vox Pop Rock. Nu întâmplător am ținut ca dialogul nostru să apară în acest număr. În prima jumătate a lunii februarie vor fi lansate un C.D. și o casetă audio, ambele purtând un titlu incitant: **PROVOCARE**.

S.D.: M-am gândit foarte mult cum să se numească primul meu C.D. Trebuia să găsesc un titlu deosebit, ceva ce să atragă atenția, să mă reprezinte pe mine, ca apariție scenică, dar și muzica pe care o cânt.

Rep.: Fiecare apariție a ta o consideri o... provocare?

S.D.: Aproape. Și materialul muzical propus a fost întotdeauna deosebit, dar, de fiecare dată, s-au găsit mulți să comenteze, pro și contra, chiar dacă persoanele respective nu erau de specialitate.

Rep.: Nu cred că cineva a comentat negativ piesele pe care tu le interpretezi, ci strict aparițiile tale scenice...

S.D.: E adevărat, mie, de fiecare dată, mi s-a întâmplat ceva pe scenă. Și asta pentru că eu am dorit să fac ceva deosebit. Mi-am făcut intrarea cu motoretă, suspendată, cu roțile, în cărucior de cărat scule... (râde). Eram cu Compactul în turme și am hotărât să intru pe scenă într-un cărucior și cum n-am găsit altul l-am ales pe cel de cărat scule. Persoana care manevra "vehiculul" nu se vedea, spotul de lumină fiind numai pe mine. Am fost anunțată de către prezentator, căruciorul s-a pus în mișcare și, la un moment dat, am auzit "nu se mai oprește!" Așa că am avut o intrare triumfală, tăvălindu-mă. Altă dată am căzut în fosă printre statue. Am căzut pe scenă, împiedicându-mă de cordonul de la microfon, am scăpat stativul de microfon în public, am căzut în spatele scenei, de la doi metri înălțime. Cântam "Love Me Baby", un fragment sexy, și m-am îndreptat spre spatele scenei, crezând că acolo e perete. M-am sprijinit cu toată puterea, însă... era o simplă perdea. Oricum, cele mai multe nenorociri mi s-au întâmplat din cauza microfonului. Îți imaginezi cum e să cânti timp de patru minute o piesă stând ușor fundată, crăcănă și cu mâinile în sus, făcând semne publicului când trebuie să intervină la refrenul piesei "Vă place genul meu?"? Niciodată nu am așteptat cu atâtă ardoare partea orchestrală ca să mă mai îndrept și eu. Și asta pentru că stativul era

întepenit, iar microfonul îmi ajungea doar până la brau. M-am gândit la "Provocare" și pentru că după '89 e prima mea apariție discografică și vreau să fie o provocare pentru producători, de acum încolo să am cât mai multe.

Rep.: Și materialul muzical poate fi considerat o provocare. Mă refer la cele trei prelucrări folclorice...

S.D.: Categorie! Și, în afară de "Săracă inima mea", "Dragă vecină", "Așa beu oamenii buni", ale căror aranjamente orchestrale poartă semnătura domnului Adrian Enescu, mai există un medley, de nouă minute, care conține patru piese mai vechi, remixate de către Doru Căpălescu. Sunt șlagăre la care eu țin foarte mult. Două aparțin lui Doru Căpălescu: "Dansul" și "O poziție"; două: "Cred în tine" și "Noi am ales" lui Adrian Enescu. Cea de-a cincea piesă "Lumea mea" e compoziția lui Florin Ochescu.

Rep.: Este prima colaborare pe plan muzical cu Florin?

S.D.: Da. A fost o comandă specială pe care eu i-am făcut-o, e drept, cu mult timp în urmă. Mai exact, în 1991, când ne-am cunoscut. Nu cred că i-a fost prea ușor, căci este o excepție de la stilul lui. "Lumea mea" e un cadou muzical primit pentru faptul că l-am adus pe lume pe Iulian. Spre norocul meu, Florin nu este numai un soț ideal, ci și un tată deosebit. Gata, nu-l mai laud că i se urea la cap...

Rep.: Te consideri un om fericit?

S.D.: Acum, da. Am o familie. Și din punct de vedere profesional, pot spune că am reușit.

Rep.: N-ai fost întotdeauna așa?

S.D.: Nu, nu întotdeauna... (Continuare în pag. 3)

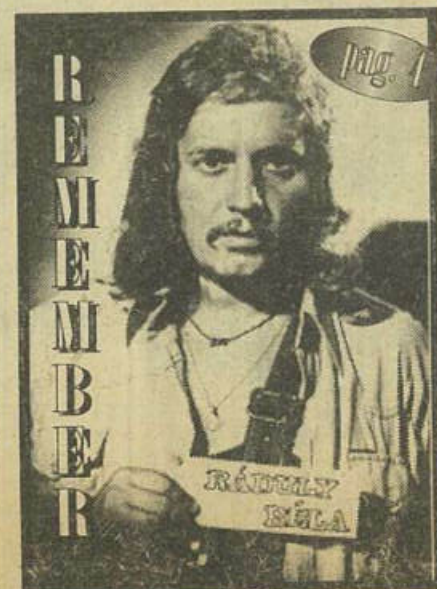
La prima ediție

Selecțiuni

TOP VPR '94 LA ULTIMA STRIGARE

Nu mai repetăm categoriile pentru că desigur le știți. Intenționăm să publicăm clasamentele anului 1994, așa cum reies ele din scrisorile voastre pe care le așteptăm ÎNCĂ până pe 15 februarie a.c. Se omologhează numai topuri individuale iar cei care vor fi cei mai apropiați de varianta finală vor obține PREMII SPECIALE DE LA V.P.R. și abonamente pentru trimestrul II. Din acest motiv vă rugăm să semnați și să indicați adresele voastre exacte. Reflectați profund, nu vă lăsați influențați de alte clasamente și dați-i bătaie!

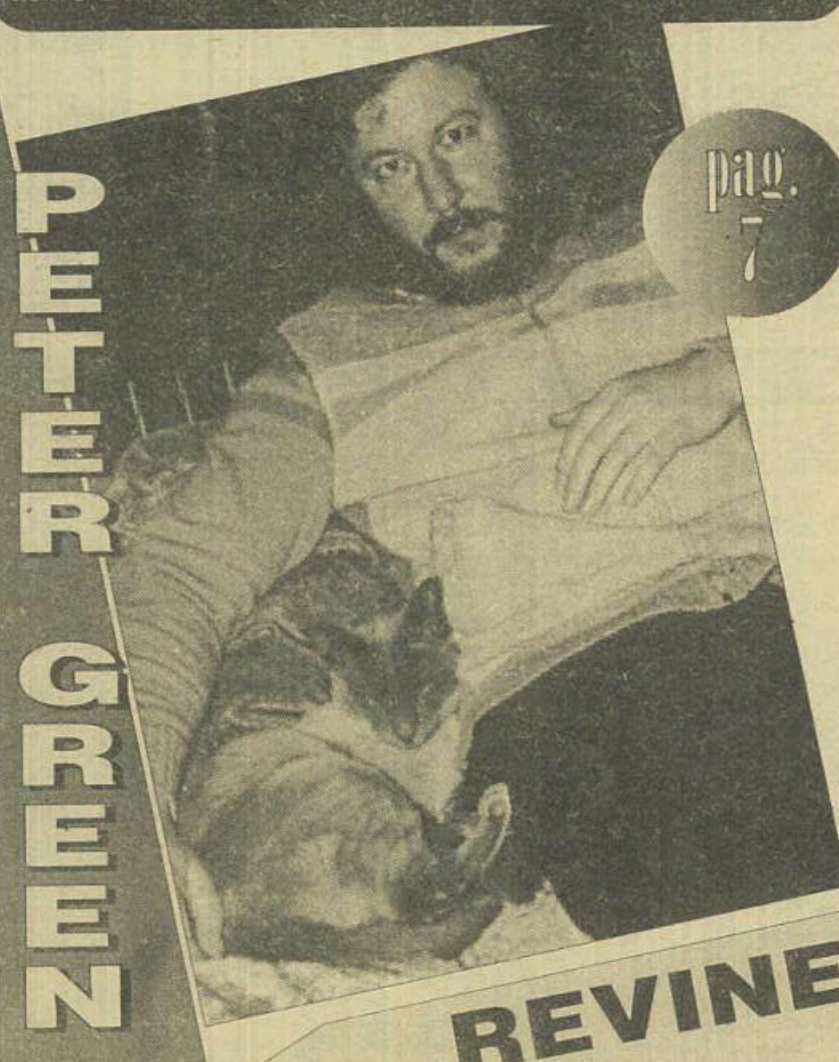

pag. 1

VOX MARIS

GRATUIT!

Spatiu reamenajat, capacitate de până la 1000 de persoane și o ofertă unică în peisajul discotecilor bucureștene. De duminică până joi intrarea va fi liberă, iar vineri va costa 5000 lei, în timp ce sâmbătă 10.000 lei. Este vorba de Vox Maris din Piața Victoriei, unde hiturile actuale de dans se îmbină fericit cu succesele vechi.

pag. 7

REVINE

DE TOATE • de toate • DE TOATE • de toate • DE TOATE • de toate • DE TOATE • de toate • DE TOATE

PRIETENII
NOȘTRI

PRO
102.8 FM
UN RADIO CARE TE ASCULTĂ

1
BRADIO
68.24 FM

88.3 FM
UNIPLUS Radio

Radio
XXI

TV CANAL

CRONICA DISCULUI

Compact

T-R-A-N-S-I-L-V-A-N-I-A
Casetă + CD, Vivo, 1995

Este destul de greu să scrii despre acest album fără să fii subiectiv, mai ales, atunci când grupul COMPACT reprezintă ceva în trecutul tău. Nu se pot uita ușor nopțile albe ale anilor '80, de la terasa Tineretului din Costinești, alături de Cami și Teo, pe atunci buni prieteni, în fața unui pahar de palinca. După cum nu se poate uita ușor nici ceea ce însemna trupa COMPACT a acelor ani. O oază de verdeață și bucurie într-un deșert de neputință și deznădejde. Mulți tineri făceau săptămânal "blatul" pe tren, până la Costinești, pentru a asculta COMPACT-ul. Sunt sigur că, dacă acest album ar fi apărut în perioada '84-'89, el s-ar fi aflat cu siguranță în fruntea

clasamentelor de vânzări, noile piese legându-se perfect cu succesele grupului din acea perioadă. De altfel, ceea ce se poate reproșa ambelor grupuri COMPACT este tocmai faptul că, în această luptă pe care o duc pentru stabilirea legitimității numelui, nu mai încearcă nimic nou, compozițiile recente căutând să respecte în totuși șabloanele vechilor hituri. În acest context, nu se poate afirma că noul album al "arpei" clujene a grupului este perimat moral, deoarece atât Costi Cămarășan, cât și Mircea Rusu, venit în grup după plecarea lui Paul Ciuci, s-au străduit și au reușit să respecte rețeta, piesele: "Te vreau lângă mine", "La noapte singur voi fi" sau "Ferit de ispite" având reale atribute de șlagăr, deși textele par de multe ori făcute pe genunchi. Alte două piese, "Spot publicitar" și "Feriți-vă, nefericiți", deși muzical amintesc de ultimul album Valeriu Stelian, au textele mult mai reușite, cu mesaje cu impact imediat. Alături de nedumerirea referitoare la modul în care a fost scris titlul albumului, exprimată de Gălbioara în numărul trecut VPR, o adaug pe cea referitoare la modul în care s-a ajuns la COMPACT 5. Oricum aș număra mie imi iese ori 4.5 dacă numărăm numai albumele pe care apare Cami, ori 5.5 dacă adăugăm și albumul "arpei" bucurestene. Deci, să reamintim că grupul COMPACT a scos 2 albume ("Fata din vis" și "Cântec pentru prieteni") și jumătate ("Formații rock nr. 6") înainte de sciziune, atât COMPACT C., cât și COMPACT B., mai editând încă câte un album după aceea. Nu pot încheia fără să amintesc de grafică excelentă realizată pentru CD, casetă și afișul promoțional, de artistul plastic Andras Bitay.

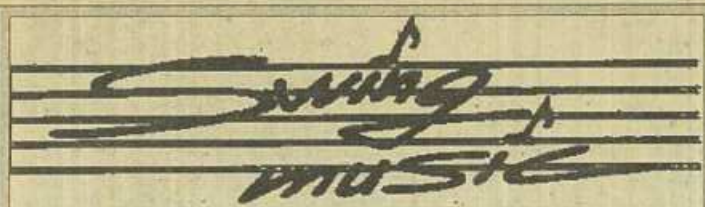
Nelu Stratone

Producătorii tineri se impun

La Canal P+ din Brașov se petrec lucruri singulare în peisajul mass-media independent de la noi. Ioan Big, cu o echipă foarte mică de profesioniști a reușit să realizeze o serie de producții pe care și le-ar dori oricare post de televiziune. Merită să prezentăm lista materialelor originale pentru a-i stimula și pe alții: concert Anca Parghel & A.G. Weinberger, concert și video-clip cu Sinners Quartet și Norbert Detacye (Belgia), concert Mihai Munteanu (blues), video-clip Marius Dragomir și Ena Sea (Germania). Se lucrează intens la clipuri pentru trupa Ura De După Ușa (Ornule de la T.V. și Dement). În proiect se află un rockumentar cu grupul Nation's Slum. Ioan Big a mai realizat timp de aproape 60 de săptămâni emisiunea Rock-Story cu o durată de 90 de minute. Mănușa a fost aruncată. Ne-am bucura să aflăm că și-n alte părți se fac PRODUCȚII PROPRII de valoare, chiar și-n condiții financiare precare.

Primum de la
M.C.M.
International

Programele preluate de Canal P+ în luna februarie au multe puncte de mare atracție. Reținem "integralele" cu Mano Negra, The Cure, The Doors, Police, Janet Jackson, Peter Gabriel, Aerosmith, Bruce Springsteen, Cyndi Lauper, iar în cadrul săptămânii muzicii franceze (între 13-20.02) vor fi Les Negresses Vertes, Patrick Bruel, Patricia Kaas și alții. Rock și hard-rock cât cuprinde, muzică de dans, de top, puteți urmări de luni până vineri între 15.00 - 17.00 și 23.00 - 2.00; sâmbătă de la 0.30 - 3.00 și duminică de la 18.00 la 23.00. Brașoveni, vă învidiem!

O adresă de reținut: **WORLD TRADE PLAZA**, Bulevardul Expoziției nr. 2, sector 1, București. Telefon (40-1) 312.93.97, fax (40-1) 312.45.91. Magazinul este deschis zilnic (inclusiv duminică) de la 12.00 la 19.00. Prețul CD-urilor actuale este de 39.900 lei. Se pot face comenzi de catalog care se onorează cu promptitudine. Pe lângă titlurile semnate în numărul trecut, iată și alte recomandări: Best Of Sade, trei CD-uri UB 40 (Best Of, Labour Of Love, Promises And Lies), din colecția GOLD succese Nat King Cole, Bob Marley și Glenn Miller (fiecare cu câte 17.700 lei). Cinci CD-uri cu The Rolling Stones mai vechi și mai noi, vă stau la dispoziție. Fanii de jazz găsesc culegeri (4 CD la 74.400 lei) sau rarități cu Louis Armstrong. Opera și simfonica au spații bine stabilite și de mare interes. Din V.P.R. veți afla tot ce se găsește la Swing Music.

Cei care cunosc activitatea fraților Cristian și Florian Danu de până în 1989 (însușind peste 10 ani) și creațiile lor muzicale mai vechi, vor avea o surpriză ascultând acest album. Linia melodică a producțiilor muzicale s-a schimbat trecând de la sunetul mai cald, apropiat de Jean Michel Jarre, spre cel puternic electrizat caracteristic pentru zona

germană a muzicii electronice (Kraftwerk, Klaus Schulze, Tangerine Dream). Lansată pe 21 decembrie 1994, fără prea mult zgomot, caseta conține 11 piese, fiind multiplicată la studioul Divertas, și are înscrisă pe copertă mențiunea "60 minute de NEW AGE". Pretenția ca muzica lor să fie încadrată în universul filozofic NEW AGE nu este deloc deplasată, compozițiile nefiind simple "Piese pentru generica" ci au acea dimensiune "brainstorm" care îndeobște răscolește și atrage atenția.

Ascultând caseta se pot detecta cu ușurință trei mari categorii în care pot fi grupate cele 11 melodii. Prima ar fi categoria "etnică" din care fac parte piesele "Spațiu Oriental" și "Afro" unde ritmurile specifice muzicii orientale sau tam-tam-urile africane (tratate electronic) domină structura melodică; A doua categorie, pe care eu am denumit-o "spațiu mioritic", are în compunere piesele "Marea Neagră", "Putna", "Tara Vrancei" și "Pădurea vrăjită" unde dominanța caracteristică o reprezintă preponderența sunetelor samplate, conținând triluri de păsări, șuier de vânt sau clipocit de ape (curat NEW AGE).

Ultima categorie, cea "electro-rock", cuprinde piesele "Translație temporală", "Rock Digital", "Sympho-Rock", "Electro Eseau" și "Bravi eroi", piese care se apropie cel mai mult de zona electro-rock-ului teuton de care aminteam mai înainte.

Data de lansare a albumului se află în legătură cu piesa "Bravi eroi", aceasta fiind de fapt un omagiu adus celor căzuți pe 21 decembrie 1989, sau mai exact o "translație temporală" (concept Digital Art, după propriile declarații) între două zile aflate la distanță de 5 ani.

Ca un minus, dar nu foarte mare, ar fi liniaritatea câteodată excesivă a pieselor, frazele muzicale repetându-se de obsedant de multe ori. Oricum, părerea mea e să cumpărați acest album, și asta cât mai repede, până să vă plictisiți de el din genericele emisiunilor TV sau Radio, nefiind de fapt cazul, deoarece DIGITAL ART sunt interziși atât la TVR, cât și la Radio București.

Vlad Alcor

Pentru cei interesați: DIGITAL ART, P.O. Box 44-51, sector 4, București, telefon 6637793.

MARLBORO MUSIC SPRING TOUR '95
CU HOLOGRAF, IRIS, COMPACT

Joi	16.03.1995 Iași	- Sala Sporturilor	ora 18,30
Sâmbătă	18.03.1995 Tg. Mureș	- Sala Sporturilor	ora 18,30
Luni	20.03.1995 Cluj-Napoca	- Sala de sport A.S.A.	ora 18,30
Joi	23.03.1995 Arad	- Sala Sporturilor	ora 18,30
Vineri	24.03.1995 Timișoara	- Sala Sporturilor	ora 18,30
Duminică	26.03.1995 Brașov	- Sala Sporturilor	ora 18,30

Preț 4000 lei/biletul
Tombolă cu premii în fiecare localitate.

HAR ȚĂ KIRI

Har există, slavă Domnului, păcat, însă, că n-avem destulă kiri (vezi atenție, spirit de observație, grijă)... Am revenit și rău ne pare, căci speram din tot sufletul să nu mai mâncăm o pâine corectându-ne pe noi înșine... dar cum în numărul trecut au apărut atâtea ciudățenii... ca-n Page & Plant, unde "oamenii" a rămas fără ultimul dintre "I" și unde seraiul lui Plant s-a transformat într-un "serial"... iar Gălbioara, săraca, nu și-a făcut planul la "s"-uri, de i-or fi fost băgați atâtea din burtă... vezi" pestice, ses pare, amestecate și prietenii", asta ca să nu mai vorbim de "numeroasele" și altele. În interviu cu Teo frazele se repetă de câte două ori, probabil ca să capete mai multă greutate. Aurel Giroveanu e un norocos, a fost trecut tot de două ori în calendar, deși el s-a născut doar o dată, în septembrie, iar pe Mariana Turcanu s-a supărat cineva și a transformat-o-n Marian! Și mai e un Craimerman, care, de fapt, era Creimerman... și tot așa, am înghiițit vreo trei pâini, bașca vreo trei conserve și niscaiva piramidoane, până ce pe toate le-am deslușit! Faxul nu funcționează până la o dată NEdeterminată iar Meatloaf s-ar fi scris cam așa. Cei în drept să deconteze tot sunt așteptați s-o facă!

O.N.T. (adică Old Nervous Team)

PASĂREA COLIBRI
"ÎN CĂUTAREA CUIBULUI PIERDUT"

1. Futurist - (I. Nicolescu)
2. Vremuri - (F. Bordeianu/N. Covaci)
3. Un om pe niște scări - (M. Vintilă - A. Păunescu)
4. Vânăre de vânt - (B. Dylan - Trad. A. Păunescu)
5. Canarul - (F. Bordeianu/N. Covaci - V. Șuvagău)
6. Puterea obișnuinței - (I. Dogar Marinescu)
7. Mielul - (M. Vintilă - A. Păunescu)
8. Sunt tânăr, Doamnă... - (M. Dinescu)
9. Adio, deci, pe curând - (M. Vintilă - F. Pittiş)
10. Nu-i nimic, asta el - (B. Dylan - Trad. Fl. Pittiş)
11. Înțelegere - (M. Baniciu - Lermontov)
12. Hanul lui Manuc - (M. Vintilă - A. Păunescu)
13. Toți suntem puțin luați... - (B. Dylan - Trad. Fl. Pittiş)
14. Lordul John - (M. Vintilă - G. Coșbuc)
15. Andrii Popa - (M. Baniciu - text popular)
16. Strada Popa Nan - (M. Vintilă - D.L. Zaharia)
17. Întorcerea la Orient - (M. Baniciu - D. Verona)
18. Nastratin Hogeia - (Anton Pann)
19. Proverbe - (M. Vintilă - A. Păunescu)
20. Mr. Tambourine Man - (B. Dylan - Trad. Fl. Pittiş)
21. Mugur de fluiet - (N. Covaci - V. Cărcu)
22. Phoenix - (N. Covaci - Ș. Foartă/A. Ujică)
23. Cântecul bufonului - (D.A. Aldea - W. Shakespeare - Trad. M. Gheorghiu)

MIRCEA BANICIU - voce (2, 5, 11, 15, 17, 21, 22), voci, chitară, chitară.

MIRCEA VINTILĂ - voce (3, 7, 9, 12, 14, 16, 19), voci, chitară.

VLADY CNEJEVICI - voci diferite și multe clape albe și negre.

FLORIAN PITTIȘ - restul de zgomote (1, 4, 6, 8, 10, 13, 18, 20, 23).

Invitați:

A.G. Weinberger - "luat" la muzicuță pe 12; Nicky Oagă - chitară pe 2, 7, 10.

Ingineri de sunet:

ADRIAN ORDEAN - în studio și mixaj; Vlad Goricinski - în concert

Impresariat în concert la MIGAS REAL COMPACT, 23 iunie 1994.

Mixaje - decembrie 1994

PRODUCĂTOR - BLUE RIDGE INTERNATIONAL COMPUTERS

Mulțumiri: tehnicienilor formației Compact, "Piticului" și lui Tze-tze;

membrii clubului "Happy Hippie" și tuturor celorlalți prezenți în sală în ziua înregistrării; naturii, pentru ciresul din curtea popoului.

VOX POP ROCK OFERĂ LOCURI DE MUNCĂ

1. Căutăm distribuitori voluntari (ne gândim la școli și facultăți) care pot beneficia de avantaje deosebite, pe lângă un comision excepțional (de 30%) și de intrare liberă la toate concertele bucureștene, unde ar urma să se vândă revista noastră.

2. Agent publicitar cu salariu negociabil și un procent de 15-20% din fiecare reclamă adusă revistei. De dorit să aibă mașină proprie, redacția urmând să deconteze benzina consumată în interesul serviciului.

3. Fotoreporter cu laborator propriu, îndrăgostit de lumea muzicii.

4. Pentru corectură (două zile la două săptămâni, mai exact vineri și luni), căutăm persoane avizate, cunoscătoare ale limbii engleze. Având în vedere

numărul mare de pagini dactilografiate (diferit de alte reviste cu 16 pagini), remunerația va fi corespunzătoare.

5. Secretară sau P.R. (Public Relations) care să aibă între 22 și 32 de ani, să cunoască limba engleză și termenii muzicali, să se descurce cu dactilografia ori cu computerul, să știe să zâmbească (50% din timpul de lucru), să știe să răspundă la telefon, să fie discretă și să accepte că nu avem ore exacte de venire-plecare, acestea fiind dictate de evenimente.

Cei interesați de ofertele de mai sus ne pot contacta la sediul nostru (vezi caseta tehnică) în zilele de miercuri și joi între orele 15.00-17.00.

Relații suplimentare la telefon 659.09.12.

Succes românesc în orașul european al culturii LUXEMBURG

Timpe de patru zile, orașul Luxembourg a fost gazda turneului companiei de balet a Operei Naționale Române. Cele două spectacole ale balerinelor române s-au integrat în seria manifestărilor inaugurale prilejuate de un fenomen artistic de rezonanță internațională și de foarte mare amploare: faptul că în 1995 Luxembourg este capitala europeană a culturii.

Cele două spectacole susținute de balerini români s-au desfășurat vineri, 20 și sâmbătă, 21 ianuarie, la Teatrul Municipal din Luxembourg. Neobișnuit a fost faptul că prima seară s-a bucurat de participarea extraordinară a ducei moștenitoare a marelui Ducat de Luxembourg, care avea să se arate entuziasmată de spectacol. De asemenea, au fost prezente o serie de notabilități ale instituțiilor europene grupate la Luxembourg, oraș care este una dintre cele trei capitale ale Comunității Europene. Baletul Lacul lebedelor, în interpretarea artiștilor români, i-a avut în prim plan distribuția pe Simona Noja (actualmente prim-solistă a companiei de balet din Düsseldorf), Mihai Babușcă, George Postelnicu și Tiberiu Almosnino. Entuziasmul publicului a fost absolut neobișnuit pentru modul de manifestare relativ reținut al spectatorilor luxemburghezi, iar ecourile în presa locală au fost într-adevăr dintre cele mai pozitive.

A doua gală de balet prezentată de artiștii români la Luxembourg a pus în evidență mai mulți soliști ai companiei bucureștene, printre care Corina Dumitrescu, Simona Somărescu, Florica Stănescu, Doina Acsinte, Mihai Babușcă, Tiberiu Almosnino, George Postelnicu, Costel Georgescu și înșurubarea lor nu s-a încheiat aici. De asemenea, ansamblul de balet a demonstrat că se află într-un moment de mare formă tehnică și artistică, ceea ce s-a reflectat și în solicitările de turnee. La baza acestui succes se află, în mod incontestabil, și o serie de persoane din umbră, printre care nu-i putem uita pe directorul companiei de balet bucureștene, Ileana Iliescu, pe maestrul de balet Florin Mateescu și mai ales pe producătorul turneului, maestrul Constantin Dufu, care consideră că suprema satisfacție o poartă investind în cultură. Și, într-adevăr, tânără companie de balet bucureșteană a dovedit tuturor celor care au avut încredere în ea că a meritat și merită în continuare gloria internațională.

Oltea Șerban-Părău

Prieteni de la Sibiu ne ajută

Realizatorul Florin Miron de la Radio Televiziunea Sibiu ne anunță că în fiecare sâmbătă între orele 8,30-11,30, pe 67,01

FM se difuzează emisiunea MELO-PLUS. Colaborarea cu V.P.R. este declarată oficial. Conținutul este variat, nelipsind clasamentele, curiozitățile din lumea muzicii, seriile, remixuri ale unor piese celebre, informații de ultimă oră. Sibiienii care doresc să ia legătura cu Florin Miron o pot face la adresa Piața Unirii nr. 10, Hotel Boulevard, Sibiu, cod 2400.

Pledoarie romantică pentru un post de radio

Mai întâi a fost Radio Antena 1. Apoi, nu peste mult timp, s-a numit Radio Romantic. Așa a hotărât, de fapt, publicul. Radio Romantic a fost de la început un post cu muzică neagră, cu muzică bună, mai nouă sau mai veche, cu vorbă puțină și mai ales... absolut fără publicitate. Să fi ajuns și românii la saturația de reclamă, tipic occidentală? Se pare că da. Cel puțin o parte dintre ei, printre care se află și ascultătorii postului Radio Romantic, cei care au uitat că pe scala aparatului de radio mai există și alte frecvențe în afara de 72.68 MHz.

Receptând reacții ale ascultătorilor, ne-am dat seama că suntem foarte necesari. Că Radio Romantic reprezintă un bun remediu pentru stres, oboseală sau singurătate. Este un post de radio pentru toate vârstele, de la adolescenți visători, la studenți în sesiune sau la oameni "senoși", care au nostalgia muzicii tinereții lor.

O veste bună pentru unii, mai puțin bună pentru alții, în decembrie 1994, Radio Romantic a câștigat licența vest, pentru 101.7 FM Stereo. Alt context, alte pretenții, dar același scop: cel de a oferi o alternativă în peisajul posturilor de radio bucureștene. Profilul va rămâne același: fidel muzicii de calitate, liniștitoare, învâltitoare și, de multe ori, într-adevăr romantică.

De-a lungul unui an, programul Radio Romantic s-a conturat cu din ce în ce mai multă claritate. Este meritul colectivului de redacție, al regizorilor de emisie, al operatorilor de montaj și al celor care le coordonează, aprobă sau dezaproabă... ideile. Ceea ce se întâmplă la Radio Romantic nu cred că se mai întâmplă în interiorul multor posturi de radio. Suntem prieteni, totul se desfășoară într-o atmosferă destinsă, există înțelegere și căldură. Acum, să nu credeți că am fi perfecți! Suntem, totuși, oameni. Dar mai romantici decât media întâlnită la sfârșitul mileniului II. Se pare că așa sunt și ascultătorii noștri.

Și pentru că adusesem vorba despre program, lăsați câteva dintre emisiunile săptămânale ale postului Radio Romantic. Unele sunt axate pe un anumit gen: Sweet Soul Music, Country FM, Midnight Blues, Jamaica Feeling sau Romanticismul în muzica universală. Altele au ca temă muzica unei culturi: Ciao, Italia! sau Din literatura muzicală franceză. Există emisiuni dedicate muzicii românești: Istoria muzicii ușoare românești, Muzica pentru bunici, Romantic Promotion, Top românesc și Portretul unui artist. Ar mai fi o emisiune de revistă a cântărilor - Dincolo, una despre modă și cosmetică - Romantic Look, o altă dedicată evenimentelor și aniversărilor muzicale - Remember, o emisiune de muzică și poezie - Ora de dragoste, de povești - De-a copilăria, de dedicații - Post scriptum, ar mai fi Top etern sau o emisiune în direct cu ascultătorii, intitulată Nouă ne pasă!

Dar, pentru a nu intra în prea multe amănunte, nu am a vă mai spune decât că pledoaria cea mai convingătoare pentru Radio Romantic nu poate fi ascultată decât deschizând la orice oră radioul și căutând frecvența 72.68 FM Stereo. Dacă aveți nevoie de el, să știți că Radio Romantic poate fi un prieten de suflet.

Oltea Șerban-Părău

Finalul lui 1994 la Târgoviște

Correspondentul nostru Marin Drăgoș-Liviu ne-a furnizat o serie de informații, dar scrisoarea a fost recepționată tocmai în mini-vacanța noastră. Vom reține punctele mai importante semnalate de prietenul nostru: Soliștii de muzică ușoară și populară au cântat la Mafu! cu Florin pentru veterani de război: Mirabela Dauer, Dan Spătaru, Mihai Constantinescu, Lucreția Ciobanu, Mioara Velicu, Elisabeta Turcu. Sponsorul unic a fost dl. Tudor Chișu, director al societății româno-olandeze Jon Verhaeger. Tot în decembrie a avut loc și o altă întâlnire, de asta dată la Casa de Cultură din Târgoviște. Dan Spătaru, Maya (muzică și dansuri indiene), Ileana Sipoteanu (debut în această localitate), Denis Stănescu, Jean Paler, grupul Epilog (a acompaniat pe toată lumea), New Orient (trupa incitantă de dans), au onorat așful, iar O. Ursulescu a prezentat. Christmas Show a fost special pentru tineri, cu concursuri tradiționale de miss și mister, cu Street Dans, Proclum (cu mare succes la rockime), Marinela Coman, Ice Land (grup rap mixt) și a. Organizator și producător: Drăgoș Brezoi, iar regia artistică și sunetul au fost asigurate de Viorel Dincă. La spectacolul concert în aer liber "Eroi au fost, eroi sunt încă" au fost multe momente emoționante, iar pop-rock-ul n-a lipsit: Mircea Banicula, Mircea Vintila, Chromidox (victime ale frigului și ale unei defecțiuni tehnice), Marian Anton și a. Salutăm și apariția unui nou post de radio independent, RADIO D, care va emite pe frecvența de 68,60 Mhz FM.

BUCUREȘTI 96.1 FM
IASI 92.0 FM
CLUJ 89.8 FM

radio CONTACT

PILOESTI 92.8 FM
SIBIU 91.8 FM
CONSTANȚA 91.1 FM

Vizitele la V.P.R. continuă

TEO și K.NIMROD de la ALTAR

Marți 24 ianuarie (ce zi memorabilă) cei doi Altari vrăjau de zor o simpatcă vânzătoare într-o cofetărie de lângă sediul nostru. Teo, la cură de slăbire, s-a mulțumit cu

dialogul diplomatico-erotic.

Au ajuns la noi aduși de Silvia Dumitrescu și O.D. Silvia l-a întrebat pe Teo dacă e rudă cu Teo Peter de la Compact. Teo a întrebat-o pe Silvia dacă, cumva cântă pe undeva pentru că i se pare cunoscută. Au urmat prezentările, schimburi de cărți de vizită. Recent, trupa Altar a împlinit 4 ani de la înființare. N-a avut loc nici o chermăz. Băieții nu beau și s-au reșumat (iar) la o prăjitură clujeană. Anul 1994 a fost "dezastruos" din punct de vedere al concertelor. Nimic, sau aproape nimic, cu excepția spectacolelor din Valea Jiului. De puțină vreme nu mai lucrează cu impresarul Aurel Mitran, căruia n-au nimic să-i reproșeze.

În jur de 15 piese noi sunt în pregătire. Dintre ele se vor alege cele care vor figura pe al doilea L.P. Asta în primăvară, când vor veni să înregistreze, probabil la Migas Real Compact. Supărarea mare este lipsa concertelor. La Cluj-Napoca, unii

responsabili de săli nu vor să aude de Altar. Culmea e că tocmai Casa Studenților îi evită cu îndărmire. Acasă la ei au apărut mai rău decât în București! Băieții erau iritați și pentru felul în care unele publicații le-au deformat declarațiile. Cea mai hazlie confuzie s-a produs în H.M.M. unde "Altar s-a supt" (în sensul absenței prelungite de pe scenă) a apărut "Altar s-a rupt" (percept, evident, ca o desființare a trupei).

S-a rupt în schimb căsnicia lui Teo, care recunoaște că viața de artist e greu compatibilă, deocamdată, cu cea de familist. La 24 de ani are tot timpul să reconsidere ideea. Am revenit la muzică, în finalul povestirilor, și am aflat că soundul trupei s-a îmbogățit prin prezența celei de-a doua chitare solo. Elemente hardcore și industrial vor contribui la modernitatea viitorului disc. Este posibilă prezența celor de la Altar la viitoarea ediție (cea din 3 februarie) a emisiunii din Radio Total. Ne-ar bucura ca și alți artiști pop-rock să ne calce praful pentru o mică suetă utilă, atât pentru cititori, cât și pentru ei.

Cum stăm cu difuzarea?

De regulă, lumea presei nu-și divulgă (integral) secretele. Noi nu avem nimic să vă ascundem și semnalăm județele în care nu ajung exemplarele VPR, nefiind solicitate de voi și deci necomandate de partenerii din țară ai RODIPET: Bistrița, Botoșani, Covasna, Harghita, Hunedoara, Mureș, Gorj, Satu Mare, Salaj, Tulcea și Vrancea. Dacă vreți să ne ajutați, contactați firme particulare de distribuție a presei din orașul vostru și anunțați-ne și pe noi. Dacă primim numere de telefon și adrese, merită să încercăm, prin stimularea corespunzătoare (procent ridicat în favoarea difuzorului), să ajungem la voi. Altfel, singura soluție rămâne **ABONAMENTUL LA REDACȚIE**, care anul acesta va aduce cu sine și surprize plăcute. Și ca să încheiem optimiști aceste rânduri organizatorice să numim și județele campioane (cu cifrele cele mai mari de difuzare prin RODIPET): 1. Municipiul București, 2. Iași, 3. Arad, 4. Maramureș, 5. Brașov. Data viitoare vă vom informa asupra situației privind firmele particulare fidele și infidele. Asta așa, ca cele bune să se adune...

O PROVOCARE...

(Urmare din pag. 1)

Rep.: Care au fost momentele mai grele...

S.D.: Ha, ha... Înțeleg, vrei să mă... provoci! În cariera unui solist sunt și multe clipe de nefericire. Desi, mulți mă știu mai bine după '88, eu m-am lansat în 1985. Primele mele apariții erau în duet cu Mircea Dumitrescu, solist meu de atunci. Nu pot spune că nu am avut succes împreună. Mulți ne considerau o pereche ideală și pentru scenă și pentru viață. În realitate, nu era așa. Pe scenă eu eram foarte nefericit, deoarece eram nevoit, permanent, să fac vocea a doua. El era întotdeauna în prim plan. În viața personală era și mai rău decât pe scenă. Trei ani am stat împreună. În '85, m-am gândit să-mi încerc puterile și singur. Am participat la "Mamaia". Am luat Premiul I. În zadar. Compozitori tot duete ne propuneau. Cel căutat era Mircea. Mie îmi tremura vocea la telefon când răspundeam și auzeam la capitolul celălalt al firului vocea unui compozitor cunoscut. Trebuia să-l scuz pe Mircea, care era indiferent la aceste apeluri. În sfârșit, am divorțat. Aveam 28 de ani. Au urmat cele mai negre luni din viața mea. Timpul trecea în defavoarea mea. Simteam că pot realiza multe pe plan muzical, dar... gânsa, asta lipsea... Talentul, studiile muzicale sunt uncoi nule, dacă nu ai născă.

Rep.: Știu că ai absolvit liceul "George Enescu". Ce instrument ai studiat?

S.D.: Pianul. Am făcut și doi ani de canto clasic. Cu muzica pop am cochetat încă din liceu. Am și fost eliminată, de două ori, pentru că am fost prinsă cântând la pian muzică ușoară. Aveam chiar și o mică orchestră. De câte ori începeam să cânt, mă pierdeam într-o lume a mea, nu mai auzeam nimic. Colegii mei îl vedeau pe director intrând și tăcând, cu fînd micuș prînsă în... păcat.

Rep.: Cum ai ajuns la Școala Populară de Artă? Imediat după liceu?

S.D.: Nu. La Conservator, la pian, era un singur loc. N-aveam nici o șansă să îl ocup. Am dat la medicină. Așa au vrut părinții. Am picat. M-am decis să-mi încerc norocul și în următorul an. N-am mai apucat. **Eugen Tegu**, fost coleg de la "Enescu", m-a convins să urmez Școala Populară de Artă. Tot el m-a dus pentru prima dată să cânt la bar. Câștigam 100 de lei pe seară. Ce fericită eram. N-a ținut prea mult. Părinții s-au supărat foarte tare pe mine și mi-au interzis. Ideea cu Școala Populară îmi surâdea, dar mi-era frică de examen. Tegu m-a împins cu forța în sală. Când mi-a venit rândul, am rugat juriul să-mi permită să mă acompaniez singur. Am cântat o compoziție proprie și o piesă a lui Ionel Tudor. Am luat 10. Așa am devenit eleva **Nihalei Runcanu** și a lui Ionel Tudor.

Rep.: Să revenim la 1988, la perioada... ta "neagră".

S.D.: Virginia și Alioșa Stroian au fost alături de mine. Ei m-au scos în lume. Am rămas prieteni, iar la căsătoria cu Florin ei ne-au fost nași. Făcusem o gașcă haioasă, împreună cu cei care lucrau în Carul 5. Deși în '85, la Mamaia, ei mi-au dăduseră Premiul carului pentru telegenie, abia în '88 am reușit să le mulțumesc personal. Apoi, într-o zi am primit un telefon. Nu pot să-ți spun cum am reacționat când vocea de la telefon s-a recomandat: "Sunt Adrian Enescu...". Mi-a spus că are o piesă care s-ar potrivi vocii mele. M-a invitat la studio. Primul șoc a fost când l-am văzut pe dl. Enescu. După compoziții, după modul în care mi-a vorbit la telefon, după cum gândea, mi l-am imaginat mult mai tânăr. Dar șocul cel mare l-am avut în momentul în care am intrat în studio. Când am rostit prima soapă la microfon (de mai mult nu eram în stare, din cauza emoțiilor), am avut impresia că mă aude întregul univers. Era primul studio "adevărat" pe care-l vedeam. Am ascultat piesa. Mi se părea că orice aș face nu mă voi putea ridica la

INTERCONT MUSIC SRL

ESTE DE 2 ANI

No. 1 în distribuția și producția de CD-uri în România!

De ce ???

Simplu: **P-R-O-F-E-S-I-O-N-A-L-I-S-M !**

☺ **Noi am creat piața de CD-uri în România !**

☺ **Pe noi ne-au ales Gheorghe Turda, Gică Petrescu, Alexandru Andrieș !**

☺ **Pe noi ne-au ales BMG, Sony, Emi !**

Doriți să deveniți distribuitorul nostru ?

Sunați ACUM !

☎ 3122144

înălțimea piesei, a studioului, nu voi corespunde cerințelor lui Adrian Enescu. Știam că e foarte pretențios și exigent. M-a simțit. A stat de vorbă cu mine. A reușit să mă aducă la starea de normal. Așa a început colaborarea mea cu domnul Enescu. Au trecut de atunci aproape șapte ani. Al doilea compozitor cu care am început colaborarea tot în acea perioadă și lucrăm și azi împreună este Doru Căplescu.

Rep.: Care a fost prima colaborare cu dl. Enescu?

S.D.: "Noi am ales", iar cu Doru Căplescu "Dănsul". Apoi au urmat turneele, concertele. Am fost în Italia împreună cu Elena Clărește, Loredana Groza și baletul Operei Române, un turneu organizat de dl. Constantin Dufu. A urmat apoi acea deplasare în Coreea, la Olimpiadă. În '89 mi-a apărut primul L.P. - "Cred în tine". A, am mai fost la Moscova, chiar în decembrie '89. Eram cu formația Moșul. Cânta și Cartianu. Când am aflat că s-a întâmplat în țară, ne-am hotărât să dăm câteva concerte de binefacere. Toți banii încasați i-am donat Societății "Crucea Roșie". 10.000 de ruble. Atât știm, că i-am dat. Avem hârtia de depunere.

Rep.: La concursuri internaționale ai fost?

S.D.: O singură dată, în '90, tot la Moscova, la "8 slagăre în studio". Invitația a venit prin Radio național. Am participat cu două piese semnate de Marcel Dragomir. Am fost foarte rău primii. Ruși erau intrigati că l-am dat jos pe Lenin (de pe socul). De fapt, întregul concurs nu a fost decât un joc politic. În final, o mare decepție pentru mine. Să trecem peste asta!

Rep.: Acolo, ai intrat normal pe scenă?

S.D.: Da. Și acolo și în Olanda, unde am fost în '91, '92, împreună cu Holograf. E drept că după întoarcerea din Olanda nu am avut multe apariții și nici n-am putut să fac foarte multe din punct de vedere muzical. Timpul meu fiind dedicat lui Iulian. Acum, însă... E greu să găsești sponsori. Uite, și pentru această

Motto:

Mănunchi în mână am s-adun
Trei amintiri în umbră ascunse
Trei amintiri cu gust neclar
De umbra trecerei pătrunse

(din piesa Tinerete fără bătrânețe,
cântată de Traian Cosma)

Rep.: După o primă întâlnire la concertul John Mayall, iată că ne întâlnim, din nou, cu Béla Raduly și Rareș Totu, în Ungaria... Venim pentru Depeche Mode și U2 și dăm peste oameni de muzică din România, care acum locuiesc și cântă, în continuare, aici, în vecini... Béla, prezintă-ni-l și pe mai tânărul tău coleg!

Béla: Acesta este Gheorghe Kreis, basist... mai tânăr, dar crescut cu muziciști, cu rock'n'roll, cu Led Zeppelin, Deep Purple și Uriah Heep... adică, crescut în stilul în care cântăm noi și acum, și-n care vom cânta... "forever", cum se spune...

Rep.: Cât de greu e să faci aici rock'n'roll? Cum reacționează, la asta, publicul de aici, față de cel de-acasă?

Béla: În toată lumea, rock'n'roll-ul a traversat, până de curând, o perioadă mai grea... asta de când a apărut muzica electronică, vezi disco-rap... Chestiile astea au inundat lumea, moment în care rockul s-a retras puțin... Noi suntem acum aici, pentru a readuce în conștiința

convingi publicul că te pricepi la ce faci și că ce faci e de valoare, atunci e O.K. Bineînțeles, pentru a ajunge la asta, trebuie să treacă ceva timp. Nouă ne-a trebuit 4 ani, ceea ce nu-i chiar de colo... a fost greu, fiindcă, propriu-zis, noi am luat-o de la zero... și nu mă refer, neapărat, la problemele tehnice, ci la a ajunge să fim cunoscuți de către public...

Rep.: Și ai ajuns! Ca dovadă, Metropoli participă la un festival internațional de creație, aici, în Ungaria! Cum ai ajuns la acest festival?

Béla: C-un pic de noroc. Ne-au auzit niște impresari, pe la diferite concerte - spun diferite, fiindcă Metropoli concertează săptămânal - și căroră le-am plăcut. Au spus că totul sună foarte interesant, foarte compact, și ne-au întrebat: "N-ai vrea să participi la Festivalul Internațional de Creație de la Eger, ediția a doua?"

Rep.: Și le-ai răspuns...

Béla: "Ba bine că nu!" Bineînțeles că DA! Am compus în scurt două piese și le-am trimis. Trebuia să vii cu două piese,

"Nu trăiesc din,
ci pentru muzică!"

interpretat, pentru că cineva să fie dispus să investească bani. Nimeni nu investise bani "de-a moacă". Trebuie să fie o afacere... dacă produsul e vandabil, și-l ia, dacă nu, mori. Noi am scos o casetă, cu piese mai vechi, cântate în România, la care versurile sunt, acum, în maghiară, dar și cu câteva cântece noi, din care unul e în festival. Casetă place tinerilor, se cumpără, deci primul pas s-a făcut!

Rep.: Urmează al doilea, sponsorul și producătorul...

Béla: Pentru festival ne-am găsit sponsor... În România era mai ușor, fiindcă exista o singură casă de discuri, mare și lată, Electrecord-ul. Pe de altă parte, erau bresleși mai puțin... Dar cred că s-au mai schimbat lucrurile și-n țară. Trebuie să venim și noi în țară, cât de curând.

Rep.: Ți-e teama de revizuirea cu publicul românesc, schimbat, între timp?

Béla: Deloc. Pot să spun că mi-o doresc chiar foarte mult. Mi-e dor de publicul de acasă, fiindcă e un public bun, receptiv... o plăcere. Sper, numai, ca plăcerea să fie reciprocă.

Rep.: Când ai avut ultimul concert în România?

Béla: Am doi ani, la Oradea. Am fost invitați la un mic festival, organizat de

muzică, dar nu DIN ea. Nu mai am 20 de ani, în viața mea mai există și alte probleme, în afară de cele muzicale, cărora trebuie să le fac față onorabil. De aceea, am un serviciu. În fiecare moment liber îl consacru muzicii...

Rep.: Ce serviciu ai?

Béla: Lucrez la spitalul de urgență din Budapesta, în blocul operator... iar în timpul liber, sunt în studio sau la repetiții sau în concert. Colaborez cu trupa Transpress, al cărei șef este Rareș Totu... și împreună, facem totu' pentru muzică?

E însă foarte greu să te împarți, să fii în două locuri, aproape în același timp... muzica te cere întreg, trebuie să fii al ei cu totul.

Rep.: Ai o colecție de fotografii, de articole, care alcătuiesc o istorie foarte detaliată a formației Metropoli. Te-ai gândit s-o publici? Dacă da, unde o vei face, în Ungaria sau în România?

Béla: Am păstrat colecția, pe care am dedicat-o ficei mele, pentru că vreau să am o amintire a grupului, de la începuturi și până-n prezent. Am păstrat-o pentru că, atunci când am plecat din țară, gândeam că totul s-a sfârșit... dar am revenit la muzică. Dacă o vom publica, o vom publica în România, pentru că eu cred că suntem o parte din rockul românesc... Vechea gardă a rock-ului românesc.

Rep.: Vorbeam mai devreme de aceasta revenire a rockului vechi. Nu este cumva, aceasta perioadă de revival, o dovadă a scăderii potențialului de creație?

Béla: Nu cred... dacă Clapton e în stare, așa cântă cum e, să scoată un album care să "rănească" tot înseamnă că încă face bine ce face... adică face față și pretențiilor actuale... dovadă că rock'n'roll-ul original încă mai trăiește... eu cred că el ESTE și VA RAMANE. Iar generația tânără va înțelege că ceea ce e valoros, e firesc să se păstreze, să rămână.

Rep.: Ești toboșarul oficial și al trupei Transpress. Ce vă faceți când ambele trupe (Metropoli și Transpress) au concerte în același timp?

Béla: Începem, sau noi sau ei, mai târziu... dar eu, fuga cu mașina... important e faptul că eu iau banii de două ori!

Rep.: Încheiere, un mesaj pentru cei de-acasă!

Béla: Să fie fericiți... un om fericit, pentru mine, înseamnă un om care, de dimineață, când se trezește, și până seara, când adoarme, face ce-i place! Așa le doresc tuturor celor de acasă... și încă ceva. Să nu-l uite pe bătrânul rock'n'roll, să-l iubească și să-l asculte și să-l respecte în continuare!

Interviu realizat de
Andrei Partoș

publicului rockul, pentru a-l convinge că el e de valoare, că producerea și executarea unei "lucrări" de rock, ține de artă... că asta e adevărata artă, nu ceea ce se face acum: apăsă pe buton și, tac-pac, muzică electronică!

Acum traversăm o puternică perioadă de revival, rockul se reazăază pe locul rezervat lui. Și aici, în Ungaria, unde muzica live este, în general, apreciată, încep să revină rock'n'roll-ul și rhythm & bluesul... Vrem să ajutăm și noi la asta, să ajutăm mai ales tineretului să descopere muzicile vechi, fiindcă generațiile astea, ultimele, au crescut cu muzică "artificială", fără feeling, fără simțire...

Rep.: Se țin cont, în vreun fel, de faptul că veniți din România... publicul ține cont de asta?

Béla: Nu... și chiar dac-ar fi așa, trebuie să fie învățat să nu mai țină cont. Ce trebuie să placă tuturor este muzica, nu originea cântărețului. Trebuie, însă, să găsești acel limbaj comun, care să transmită, să "miste", un limbaj care nu este legat de limba pe care tu, ca muzician, o vorbești "de-acasă". Dacă reușești să

una mai lentă, alta mai ritmată. După două săptămâni, am fost anunțați că una din ele merge mai departe... Acum, pe 7 august, e prima "înfișare"... să vedem ce-o să iasă...

Rep.: Nu v-a surprins primirea voastră într-un festival intitulat de "muzică de dans"?

Béla: Chestia asta, cu muzica de dans, a fost la prima ediție. Numai că atunci au fost niște reproșuri din cauza asta, atât din partea "breslei", cât și pe plan internațional... Așa că anul asta cercul s-a mai lărgit, au fost admise și trupe rock, așa e-am putut pătrunde și noi.

Rep.: Câte albume ai scos în țară?

Béla: 4 Metropoli, 4 Cogun, un single și 3 casete...

Rep.: Cât de greu să faci asta aici... sau să scoți un prim album?

Béla: E mult mai greu, fiindcă există o competiție acerbă între studiouri și bineînțeles, e și mult mai scump. Trebuie să ai un material extrem de bine conceput și

Pentru Partoș,
Andrei Partoș
Cu o simpatie
grea
Metropoli
1 mai '86

niște tineri foarte entuziaști. Ne-au chemat pe noi și pe încă două trupe din Ungaria, Deak Bill Blues Band și Takács Tamás Dirty Band; ultimii au cântat în deschidere la John Mayall.

Întâlnirea cu publicul a fost plăcută, dar cei prezenți în sală au fost foarte-foarte puțin... au venit numai împătimitii de rock. Lipsa de organizare și-a spus, cred, cuvântul.

Rep.: Viața unui muzician este mai roză în străinătate? Poți trăi, aici, din muzică?

Béla: Nici vorbă. Trăiesc PENTRU

Istoria grupului METROPOL

Acum va începe și colaborarea cu Teatrul de stat din Oradea unde METROPOL semnează un spectacol rock după piesa "Suferințele tânărului W." de Ulrich Plenzdorf. Tot în acel an se produc și modificări

de componență, noua formulă cuprinzându-i pe: VIRANYI Attila (bas, voce, leader), ORBAN Andras (chitară, voce), RADULY Bela (tobe, voce) și TRIFUN Lazlo (chitară, voce). Această componență se roadează în turneele anilor următori, show-ul grupului METROPOL fiind la fel de apreciat ca cel al formațiilor PHOENIX, SFINX, ROȘU ȘI NEGRU, ROMANTICI sau PROGRESIV TM.

Formația METROPOL devine din ce în ce mai cunoscută, prezența sa pe scena Sălii Palatului din București, în cadrul Galelor revistei "Săptămâna", în Club A sau la Clubul de la ora 7 aducându-i numeroși fani printre bucureșteni. Acesta este și motivul pentru care primul album al formației, "Sunetul în zbor", deși a fost înregistrat în limba maghiară, avea să se vândă foarte bine și în București.

Remember Béla Raduly De vorbă cu A.G. Weinberger

• "L-am cunoscut pe Béla pe vremea când eram încă elev în clasa a IX-a" • A.G. căra boxe pentru Metropoli doar ca să vadă concertele gratis. • Componența de atunci era: Attila Virányi, Andrei Orban, Alexandru Bica (chitară) și Béla. • În 1985, după armată, A.G. și-a dat examenul de atestat și s-a dus la Béla (care cânta atunci la Băile Felix) și i-a spus că el cântă mai bine decât chitaristul trupei. • Și-a lăsat numărul de telefon și peste o lună a primit o invitație de la Béla. A intrat în circuitul nocturn "varianta de cărciumă" a Metropolului. • S-a născut apoi trupa Podium cu A.G., Traian Cosma (bas) și Béla invitat la tobe. • Podium a adunat premii de peste tot. • A urmat intrarea oficială la Metropoli în 1986 când i-a avut colegi pe Andrei Orban, Ildiko Iordănescu și Béla. • În 1987 la Costinești a fost cea mai bună vară din viața lui A.G. • În toamnă a părăsit echipa nu tocmai din dorința lui. • Câteva păreri despre Béluți (așa-i spuneau prietenii): "El m-a învățat să respect scena. De la el am învățat să organizez, să impresariez. Știa cum să pună totul la punct. De la lăzi la tehnici nimic nu-i scăpa. El era cel mai tare, convingea lumea că avea dreptate. Se aprindea repede, dar îi trecea tot așa. Nu le avea cu macheala. Stând cu el în cameră am constatat că avea mania dușurilor. Făcea duș de multe ori pe zi. Pentru Metropoli ar fi făcut orice. Lupta pentru gașcă. El era Metropoli! • Béla știa bancuri cu sutele și avea un răs de-a dreptul contagios. Vibra cu toată ființa lui. • Mulți au învățat de la el cum se bate la tobe, alții cum se organizează un turneu. Să nu uităm că Virányi a fost sunetist la Phoenix înaintea venirii la Oradea și astfel Béla a prins rețeta meticuloasă a bănățenilor. • Așa era și Béluți. Pleca ultimul de la cântări. Butona tot timpul la mixerul care se afla lângă el. • Nu fuma, dar era un mare gurmând. Mănca orice cu plăcere. • Soția lui, Jutka, este o femeie frumoasă și energică, iar fiica lor, Orsika, seamănă puțin cu ambii părinți. Pune zeci de întrebări. • A.G. n-a vrut să creadă când a aflat vestea tragică. "Totuși cred că a murit cum și-a dorit, în plină acțiune, între două concerte!". • A.G. propune un concert memorial pentru a colecta fonduri necesare familiei Raduly. S-a gândit la o participare largă a tuturor celor care înțeleg rolul jucat de Metropoli în istoria rockului românesc. • Cei care au prins mesajul, pot contacta redacția V.P.R. Ar fi normal, ar fi frumos..."

Personalitatea deobândă și vocea "hard" a lui Attila, completată de solourile de chitară "duble", ORBAN - TRIFUN, impresionau la fel de mult ca solourile energice de baterie ale lui Béla. În plus, ultimul dispunea de o excelentă voce de blues, show-ul METROPOL fiind la ora respectivă unul dintre cele mai complete spectacole. Piese: "Vouă", "Ajutor", "Cântec simplu", "Averea palmelor", "Viața e un dans", "Tot pe drum", "Vino cu noi" sau "Atunci e bine" (locul I în topul Săptămânii), devin hit-uri naționale fiind solicitate tot mai des la posturile de radio.

Cel de-al doilea album al grupului, "Vouă", înregistrat în limba română, avea să aducă și o premieră națională, fața A fiind înregistrată "live". Urmează despărțirea de TRIFUN, locul acestuia fiind luat pentru puțin timp de BICA Alexandru.

Anii '78-'80 aduc grupului participarea la edițiile III și IV ale Festivalului de muzică rock CLUB A, turnee în toate colțurile țării, un al treilea album, precum și concerte la Sala Polivalentă din București, dar și în Ungaria, Polonia și Cehoslovacia.

Plecarea definitivă din țară a lui VIRANYI Attila părea că va duce la desființarea trupei, dar inima acestui uriaș cu suflet de copil care a fost RADULY Bela, bătea în continuare în ritm de hard rock, astfel încât reface formația împreună cu ORBAN Andrei, WEINBERGER Attila și apoi, SILER Zoltan (chitară) și FOGORASSI-IORDĂNESCU Ildiko (bas, voce). În această componență avea să fie înregistrat ultimul album al formației: "Din nou împreună", album de referință al anilor '80, cuprinzând alte câteva hit-uri: "Rock and roll", "Din nou împreună", "Conturul iubirii" și "Focul e în mine".

Tot Béla a fost cel care a încercat să impună numele de METROPOL în Ungaria, țară în care s-a stabilit în 1990. Lucrurile începuseră să meargă din ce în ce mai bine, existaseră mai multe concerte, exista un contract pentru înregistrarea unui album dar, într-o seară mohorâtă a lunii decembrie '94, frânele autoturismului său nu au rezistat dispărând astfel dintr-un om care și-a dedicat întreaga viață muzicii rock și celor care iubesc această muzică.

Nelu Stratone

A tunci când facem o analiză a rockului orădean nu trebuie să uităm o realitate geografică și anume aceea că, distanța dintre Oradea și București este aproape de 3 ori mai mare decât aceea dintre Oradea și Budapesta. În aceste condiții era absolut firesc ca formațiile din Ungaria să influențeze serios formațiile orădene mai ales în condițiile în care componenții acestora erau vorbitori de limbă maghiară. Așa s-a întâmplat și cu grupul METROPOL care, în 1968, când s-a înființat, a încercat pentru început să copieze muzica unor trupe deja celebre din țara vecină: ILLES, METRO, HUNGARIA sau OMEGA. Cei care au văzut filmul maghiar "Concertul" probabil că și reamintesc că, atunci în 1968, numele formațiilor de mai sus, ca și cele ale solistelor vocale KONCZ Suzsza, ZALÁTNAY Sarolta sau KOVACS Kati aveau o oarecare rezonanță. Cu un an înainte, grupul OMEGA fusese invitat în Anglia, de Spencer DAVIS, au apărut la BBC și au avut o primire excelentă pe parcursul turneului prin cluburile din Londra, Birmingham și Manchester.

Formula inițială a grupului METROPOL îi cuprindea pe: VAJDA Tibor și ELEKES Csaba (chitară, voce), VIRANYI Attila (bas, voce) și Sergiu CORNEA (batrie), ultimul fiind înlocuit după puțin timp cu RADULY Bela. La vremea respectivă toți erau liceeni și bineînțeles că primele concerte au fost susținute în fața propriilor colegi. Încurajați de succesul obținut, se duc la Casa de cultură a sindicatelor unde se vor roda, timp de mai mulți ani, la serile dansante. La început sunt atrași de formațiile rhythm/blues ale anilor '60, dar, odată cu evoluția muzicii rock și-au adaptat stilul la noile sonorități apropiindu-se de hard-rockul deceniului 8. Primele compoziții proprii datează din anul 1970 și aveau să le aducă și primul succes într-un concurs, în 1971 la Odorheul Secuiesc, când obțin un premiu la Festivalul formațiilor rock de limbă maghiară, "Siculus '71". Acest premiu avea să fie urmat, un an mai târziu, de premiul "special al juriului" la Festivalul artei studentești de la Iași, prima confruntare cu caracter național la care a participat grupul. Să nu uităm că, la aceste concursuri studențești participau aproape toate formațiile de elită ale rock-ului românesc. În același an obțin un premiu de compoziție la Festivalul "Siculus '72" pentru piesa "Harum fiu" (Trei băieți) compusă de ELEKES Csaba. Cele mai bune piese prezentate în Festival au apărut pe un disc colectiv Electrecord, unde METROPOL apar cu două piese.

Anul 1973 avea să fie la fel de bogat în succese: premiul I la "Siculus '73", înregistrări radio, mai multe invitații la TV din partea lui BOROS Zoltan, la emisiunea în limba maghiară, un turneu cu ansamblul parizian "Delphin Show International" și primul disc single.

GALELE TELE 7abc GALELE TELE 7abc GALELE TELE 7abc

Și-a fost prima ediție...

Joi, 26 ianuarie, Ora 18.00. Gala Tele 7 abc trebuia să înceapă. Lume nu prea multă. Ceva reclame pentru acest show s-a făcut, la Radio 2M+ și la Tele 7 abc. Insuficientă, căci spectatorii nu s-au prea grăbit să ia drumul Sălii Palatului. Multe voci șușoteau că va fi "rupere". "Pentru Cargo vor veni mulți. Nu pot să cred că formația timișoreană are doar atâția suporteri în București. Cu siguranță,

rest, colegii mei (de la Krypton) au dat bine, sunt bărbierii toți și s-a cântat foarte nervos, ceea ce ne bucură. Aceasta a fost ce-a de-a treia apariție a mea alături de o trupă și, de acum, numai așa am să apar. În plus, am găsit și omul capabil să compună pentru timbrul meu vocal.

Acesta se numește Dragoș Docan.

D R A G O Ș

D O C A N. "Nu

vreau să reprobez

nimic acestei Gale,

pentru că prea au

făcut-o alții. Este

bine că s-a

întâmpat. A fost

sunet destul de bun.

Sigur, întotdeauna

există și un mai bun.

E un început și, ca orice

început, e greu. Au fost clipe

extraordinare. Și dacă ținem cont că s-a

cântat fără probe de sunet, a fost un

eveniment. Aș vrea să precizez un lucru.

Atunci când cântăm cu Aurelian, suntem

Temisan Band. Krypton suntem când

apărem de sine stătători. Sunt lucruri

diferite. Nu ne e rușine să acompaniem,

deși nu e normal să facem asta pentru a

putea trăi, dar publicul de rock e foarte

Alina Chivulescu

Mariana Turcanu

nu. Oricum, lucrurile plăcute au fost mai multe, iar acum după concert, nu pot spune decât că a fost bine. Poate, dacă mă întrebai înainte de intrarea în scenă, dădeam un alt răspuns. Totul e bine când se termină cu bine. În fond publicul este cel care hotărăște. Dacă el pleacă mulțumit, e O.K. Iar noi, în București, am fost mereu bine primiți. Probabil și pentru faptul că spectatorii simt că suntem sinceri. Poate că uneori cântăm mai bine, alteleori mai puțin bine, dar, cu siguranță, de fiecare dată ceea ce reușim să

Laura Stoica Band

drastic. El trebuie să înțeleagă că sunt lucruri total diferite. Sperăm că la o nouă Gală să participăm și noi. Va fi o primă apariție a trupei Krypton în noua formulă și cu material nou. Va fi o surpriză."

LAURA STOICA. "Repetițiile s-au făcut într-o oră. Toate trupele. Să zicem că eu am tot avut ocazia să cânt cu trupa mea, așa că eram obișnuiți. În rest, organizatorii au fost draguți, ne-au servit cu cornulețe cu ciocolată, cu prăjituri. Dacă tot n-am repetat ni s-a oferit o masă caldă. Publicul - bun. M-am bucurat că au fost în sală mulți tineri. În rest, referitor la numărul lor, consider că atât cât am meritat, atât am avut!"

ADRIAN BĂRAR (Cargo). "Mi-e greu să fac un bilanț: ce mi-a plăcut și ce

transmitem e sinceritatea. De mâine reîntrăm în studioul Magic Sound să înregistrăm piesele pentru viitorul album."

A consemnat
Orlanda Deladi

Temisan Band

Mariana Turcanu
și trupa Ecou

până în ultima clipă, și organizatorii au mai sperat să vină lumea. Altfel începeau la timp show-ul.

Ideea unor astfel de gale e bine venită. Chiar merită toate felicitările cei care s-au gândit să le organizeze. Ca orice început însă, pare să fie greu. Pe de-o parte, publicul român nu s-a obișnuit încă să accepte un spectacol pop-rock. Nu înțeleg de ce ghișeele de folclor cu pop și chiar țigănesc prinde? Pe de altă parte, nici organizatorii nu sunt pregătiți să facă față tuturor problemelor ce apar la un astfel de spectacol. Și cea mai mare problemă a fost sunetul. Dar, să-i lăsăm pe invitați, pe cei care au urcat pe scenă și ne-au delectat cu muzica lor, să-și spună părerea.

MARIANA TURCANU (a deschis Gala, alături de trupa Ecou, din Chișinău): "Mi-am dorit foarte mult această apariție scenică. Practic, e prima dată ce m-am despărțit de Secret. N-a ieșit însă așa cum mi-am dorit. Am ținut foarte mult să fiu acompaniată de trupa Ecou. Organizatorii au fost de acord. Au propus chiar ca Ecou să vină la București, urmând să acompanieze și alți soliști, la viitoarele Gale. Proiectul nu s-a finalizat. Membrii formației au sosit de la Chișinău abia aseară, așa că pentru noi prima repetiție a fost chiar spectacolul. Microfonile n-au lipsit, reglajul sunetului s-a făcut din mers. Nu e totul să ai ideea extraordinară de a organiza astfel de Gale, trebuie să te și ocupi cu multă grijă de ele. Sunt multe lucruri care par banale, dar care contează. De exemplu, un spectacol televizat presupune și un anumit machiaj. Nu mi s-a părut normal să pierd eu o oră cu acest lucru.

N-aș vrea ca organizatorii să interpreteze altfel ceea ce am spus. Pur și simplu, la următorul show va fi mult mai bine, dacă vor ține cont și de aceste aspecte."

AURELIAN TEMISAN. "O astfel de Gală e o întregă nebunie, o mare industrie. Mare ambiție au avut cei care s-au ocupat de organizare. Singura chestie care o am de reproșat este că astăzi, la ora 14.00, când noi deja ar fi trebuit să facem probe de sunet, am aflat că abia s-a terminat de montat schela. La un astfel de spectacol ar trebui să intereseze mai mult cum se gude, nu cum arată fundalul scenei. În consecință, eu, ca solist, nu mi-am auzit deloc, a trebuit să cobor în sală ca să aud ce cânt. În

SPECTATORII AU CUVÂNTUL

■ **Vasile Cușbă (53 ani, inginer):** "Spectacolul a crescut în calitate pe parcursul trecerii timpului. Astfel că finalul a fost cel așteptat. Păcat de defecțiunile de la început. Bună prestația scenică a lui Temisan." ■ **Ioana Postolache (33 ani, contabil):** "Laura Stoica a ridicat ștacheta galelor. A salvat seara și a încălzit sala cam deusolată după pauza neanunțată. A reușit să treacă foarte repede de la rece la cald. Publicul a urmat-o!" ■ **Virgil Teodor (17 ani, elev):** "Cei din Cargo au fost bestialii! Am rezistat două ore la plictiseala pop, dar timișoreni m-au destins. Sunetul s-a reglat și ne-am putut manifesta ca niște adevărați rockeri. Cargo Is The Best!" ■ **Mioara Bărbulescu (26 ani, casieră):** "Mi-a părut rău că din cauza neregărilor instalației de sunet n-am putut auzi textul pieselor Mariane Turcanu. Aștept albumul ca să-mi pot spune părerea. Nici Temisan nu a scăpat mai ușor. A doua parte a fost mai bună și noi spectatorii am participat mai intens." ■ **Eugen Mihalcea (21 ani, student):** "Mi-au plăcut Cargo și Laura Stoica. Am fost șocat de două ori. Prima oară de apariția prezentatoarei, care este "cool" și a doua oară de nesiguranta operatorului de la pupitrul de sunet. Deci, una caldă (fierbinte, fraților!) și alta care m-a lăsat rece." ■

Mircea Crețu (42 ani, profesor): "Trupa din Chișinău avea ceva de spus, dar s-a auzit destul de rău. Mariana Turcanu nu s-a auzit aproape de loc. Păcat! Și apoi de unde obiceiul ăsta al pauzelor «de taifas» între melodii." ■ **Alin Barbu (17 ani, elev):** "Temisan se mișcă din ce în ce mai bine. De cântat ce să mai vorbim. Are de unde. Băieții de la Cargo au răspuns așteptărilor. Sunetul și efectele au fost bune, iar Alina, prezentatoarea, o prezentă bună, dar cam scumpă la vedere."

A consemnat M.T.

CARGO
recucerește Bucureștii

Așteptat cu nerăbdare, show-ul formației CARGO a demarat cu o piesă instrumentală, de încălzire, "Porți de fier". A urmat "Erată", piesa de încheiere a albumului "Povestiri din gară", care a ridicat sala în picioare demonstrând, dacă mai era nevoie, că marea majoritate a celor prezenți veniseră special pentru a-i vedea la lucru pe timișoreni. Numeroșii fani bucureșteni ai trupei CARGO au intrat în... priză contribuind la reușita spectacolului. Noile piese CARGO: "Tepeș", "Ielele" sau "Destin", care urmează să apară foarte curând pe un album, au în general cam aceleași elemente care au asigurat reușita trecută a grupului: soundul specific formațiilor bănățene și sârbești (de altfel, cred că formațiile Cargo și Amala sunt în prezent singurele trupe românești care continuă tradițiile "etno-rock-ului balcanic", ai cărui principali exponenți au fost Phoenix în România și bosniacii Bjelo Dugme în fosta Iugoslavie), teme "haiducești", inspirate din folclor, texte simple, ușor de fredonat, gen "...frunză verde mere, pere, nu te însura mai vere...", ceea ce asigură o deosebită priză la public. Pe lângă prestația excelentă, aș spune obișnuită, a vocalistului Ovidiu "Kempes" Ioncu și a chitaristului Adi Bărar, show-ul CARGO a căpătat noi dimensiuni prin cooptarea basistului și violonistului Ramon Radosav, care este în același timp și liderul unui apreciat grup "greu": ULTIMATUM, care amintește, fără să copieze nimic, de celebrul Jozsef Kappi. În plus, datorită lui, soundul CARGO a devenit ceva mai dur, dar fără a se depărta prea mult de identitatea inconfundabilă a trupei, așa cum s-a întâmplat cu CELELALTE CUVINTE. Deși ies mai puțin "la rampă", bateristul Tavi Pălan și "clăparul" Cristi Pup sunt două "roțițe" extrem de importante și utile în "angrenajul" CARGO. "Brigadierii" și "Batacanda", piese de rezistență ale grupului, au încheiat un recital extrem de bine pus la punct, probabil unul dintre cele mai reușite show-uri rock ale momentului.

Nelu Stratone

TELE 7abc
ROMSAT
Selecțiuni

perioada
2-16.02

DESENE ANIMATE

În fiecare zi de la 15.30 (cu excepția zilelor de joi, vineri, 2-3.02) și în reluare a doua zi de la 10.00 (în afara de sâmbete și duminică, când se reiau de la 8.20) - Familia Addams. De la 12.02, îi va lua locul Batman.

Copiii familiei Flintstone, tot în fiecare zi, de la 18.00 (și în reluare, în fiecare zi, după Familia Addams, respectiv Batman) până pe 8.02, inclusiv. De joi, 9.02, îi va lua locul Goangele, un nou serial.

MUZICA

Post Meridian - în fiecare zi, exceptând sâmbăta și duminică, între 16.00 și 18.00 (în afara de joi și vineri, 2-3.02, când va începe la 15.30). O emisiune cu multă muzică și interviuri, în direct, cu artiști români. Realizatori: Teo Trandafir și Cristin Tocan.

Staruri pentru totdeauna - în toate zilele săptămânii (fără sâmbăta, când se difuzează în reluare, la 15.55); de luni până joi de la 23.35, vineri de la 1.10, iar duminică de la 15.55.

Staruri în concert - Barry Manilow - "Live on Broadway".

sâmbăta, 4.02 (0.10) și duminică, 5.02 (0.40)

- The Rolling Stones - "Gimme Shelter", pe 11.02 (0.10) și 12.02 (0.55).

Cutia Muzicală - duminică, de la 17.25. O emisiune realizată de Bogdan Albu.

Viva Tele 7 - sâmbăta de la 22.20, emisiune realizată de Alex Preda.

SERIALE

De luni până joi, orele de difuzare a serialelor sunt 20.00 și 21.30. Puteți urmări luna FBI și Vecinii, marțea Trăiește-ți visul și Vegas. Pentru miercuri sunt programate Echipa de șoc și Kung Fu, iar pentru joi, Femeia fantastică și K.I.T.T. Vinerea sunt trei seriale: Renegatul, Hotel și Evadatul, ultimul la 23.35. Sâmbăta sunt patru - Alf (18.30), Dinastia (20.00), Miami Vice (21.30) și C.H.I.P.S. (23.35). Duminică - "Printul" din Bel Air (18.30) și Falcon Cărest (20.00)

FILME

Duminică, 5.02 (21.30) - Comorile Regelui Solomon (SUA, 1950). Cu: Deborah Kerr și Stewart Grainger, în regia lui Compton Bennett.

Duminică, 12.02. - Somnul de veci (SUA, 1946). Cu: Humphrey Bogart și Lauren Bacall, în regia lui Howard Hawks.

ALTE EMISIUNI

Sâmbăta, de la 20.50 - Tele 7 vă manipulează. O emisiune de Cristian Mungiu.

În funcție de apariția unor evenimente importante, Tele 7 abc își rezervă dreptul de a face modificări de ultimă oră în programul anunțat.

DUMINICĂ ÎNTRE ORELE 18-20
ROMTOP S.R.L.
ediția a 3-a

RADIO 2M+
92,7 FM
2M+
București

1. Rodica - Terente, 2. Waiting For The Darkness - Survolaj, 3. ...Ești frumoasă - Antract, 4. Fericiți-Nefericiți - Compact C, 5. Armagedon - Celelalte Cuvinte, 6. Călin file de poveste - Cristian Păturcă & Rond, 7. Din vina instalatorului - Ioan Gyuri Pascu, 8. Toți suntem puțin luați - Pasărea Colibri, 9. Ea nu știe ce vrea - Laura Stoica, 10. Zămbetul ochilor tăi - Vodevil, 11. Helga - Timpani Noi, 12. Anule, Hanule - Phoenix, 13. Why - Dan Teodorescu, 14. The Seagull - Laurențiu Cazan, 15. Summerrain - Lipan Connection

Stă să intre: Quartz-Exactly What You Do

Propuneri: Esperando - Crazy Song; Bogdan Zamfir - Fight; Puterea Cuvântului - Lacrimi.

Realizatori: Anca Lupeș și Bogdan Chirculescu.

Leo (Caransebeș). 1) Înainte de "Feel The Fire" (1986), Overkill a scos LP-ul "Overkill" (1984) la născătoare firma Azra, care s-a bucurat cât a putut de tiraj limitat al discului, apoi a dispărut în ceață fără a plăti trupe nici un cent. 2) După 4 albume la Eldorado Records din Brazilia ("Descanse em paz", "Cruzificados pelo sistema", "Cada dia", "Dirty And Aggressive"), Ratos de Porao a semnat cu Roadrunner, unde a scos "Brazil" (1989), "Anarkophobia" (1991) și "Just Another Crime... In Massacreland" (1994). 3) "Youthanasia", noul Megadeth, a ieșit în octombrie 1994 și într-adevăr sună meseriaș, iar ultimul Slayer este o adevărată demonstrație de forță, tehnică și agresivitate, mai ales la nivelul tobelor, mult peste cele de pe discurile anterioare. 4) Urmează anunțul: "Caut textele albumelor C. Corpse - 'The Bleeding', N. Death - 'Fair...', Slayer - 'Divine...', Sepultura - 'Morbid Visions', Alice In Chains (toate). Aș vrea să obțin caseta trupe Dracula (Târgoviște). Dacă cineva este în măsură să mă ajute, îmi poate scrie pe adresa: str. Gării, bloc 1A, sc. A, et. 4, ap. 19, Caransebeș/Caras-Severin, 1650".

Corpus (Craiova). Am rămas dator cu Carnage. Pionier al deathului scandinav, apare în 1989 cu Matti Karki (v), Michael Amott (c), Dave Blomkuist (c), Fred Estby (t) și Johnny Dordevic (b/v). Fred venea de la Dismember, pe care-l fondase împreună cu Dave, ultimul activând în ultima vreme ca basist la Entombed. Primul disc, "Dark Recollections", apare în ianuarie 1991 la Necrosis Records, fiind un disc esențial de death metal. Aceleași piese, transpuse pe CD, fac obiectul splitului împărțit în mod egal cu Cadaver. Pleacă la Amott la Carcase în 1990 dizolvă însă proiectul. Dordevic se plimbă prin mai multe trupe înainte de a deveni vocalist la Entombed, iar Matti, Dave și Fred apelează la Richard Cabeza (b, ex-Carbonized) și Robert Senneback (c) pentru a forma Dismember.

Marco (Timisoara). Da, ador scrisorile scurte. Din păcate, nu dețin datele cerute (The Exploited, Toy Dolls).

Urătenia (Sibiu). 1) I-am mulțumit "extrem de urât" lui Asmodeus pentru stirea cu Incubus. 2) Între timp ai aflat că ceva despre Acheron (VPR nr. 14/94) și Darnat (vezi "Rock autohton"). Urmează Type O Negative. Până la apariția fenomenalului "Bloody Kisses", mulți specialiști îl considerau "cel mai detestabil grup al lumii". Unul din discurile sale poartă pe copertă organul unui din componenți, surprins în plină copulație. Turneul european 1992 a fost protejat de poliști cu câini, single-ul "I Know You are Fucking Someone" este o adevărată lovitură dată femeilor, skinheads-ii americani o consideră "comunista", iar europenii îl acuză de neonazism. Un grup al controverselor, dar care știe să cânte și a obținut din partea celor mai importante publicații nominalizări pentru "grupul anului" și "artistul anului 1993". Apare la New York în 1989, reunind trei muzicieni reductibili: Pete Steele (basist și "cel mai vitriolic vocalist al metalului"), profesorul de percuție Louie Bateaux (inlocuitorul lui Sal Abruscato plecat la Life Of Agony) și chitaristul Mark Pitonetti (ex-Crumsuckers), toți foști componenți în Carnivore. În 1991 au devenit cvartet prin cooptarea chitaristului/clapetist Josh. Acest grup "psychodoom de melancolic-depresiv metal" editează la Roadrunner "Slow, Deep And Hard" (1991), apoi concertul "The Origin Of The Faces" (mini LP/1992) înainte de antologul "Bloody Kisses" (1993), de o melodicitate și inspirație ieșite din comun. Discul, prezent de aproape un an și ceva în clasamente, este produs de John Silver la Sisters Two Studios din Brooklyn. 3) Excelentă remarcă ta: "dacă mai despiciu mult firul în patru, ajungem la concluzia că nici măcar nu există satanism sau că el se manifestă identic cu creștinismul. Cred că subiectul va rămâne deschis întotdeauna (...). Dar nu mi se pare corect felul în care secele și predicatorii lor stupizi încearcă să câștige sufletele unora mai ușor de prostiți. Pe ei oricum nu-i interesează decât aspectul de turmă, de multime câștigată în propria favoare. Ei pot fi atât creștini, cât și sataniști. Se manifestă la fel, doar numele diferă". 4) Dacă voi mai apărea vreodată la Sibiu mi-ar face plăcere să te cunosc.

Cipi (Caransebeș). Cum despre Iron Maiden s-a scris enorm în ultimii ani (în 1991 am dedicat chiar trupej numarul unu al revistei Metal Fan) voi aminti biografia Megadeth, specificând că același răspuns este adresat și prahovenice *Something In The Way*. Plecat în aprilie 1983 de la Metallica (cărora le-a lăsat compoziții pentru primele două albume), Dave Mustaine (c/v) montează un trio numit Fallen Angels, dar după 6 luni îl dizolvă pentru a forma Megadeth cu Dave Ellefson (b) și Lee Rash (t). Această formulă susține câteva concerte în care partitura vocală e încredințată lui Kerry King (Slayer), iar Mustaine semnează cu Combat Records. În grup apare chitaristul Chris Poland, iar Rash este înlocuit cu Gar Samuelson (t). În 1984, în timpul lucrului la "Killing Is My Business... And Business Is Good", grupul își concediază producătorul în mijlocul înregistrărilor și și finalizează singur proiectul. Este o explicație pentru calitatea modestă a sunetului și mediocritatea pieselor prezentate, dar Megadeth se distinge rapid prin ușurința cu care acumulează riffuri "ultraasasine" și turneul american care urmează o demonstrație cu claritate. În timpul înregistrărilor la "Peace Sells, But Who's Buying?", cuprins de un elan comercial care favorizează thrashul, celebra firmă Capital semnează cu Megadeth. Albumul este în totalitate remixat și lansat. Deși compozițiile sunt brute, primare chiar, impresia generală este a unui trahș de bună calitate, dominat de forță și putere în piese colosale ca "Wake Up Death" sau "The Conjuring". Iar când clipul cu titlul albumului atacă MTV-ul, formația ajunge în vârful ierarhiei speed-metalului melodic. Din nefericire, perioada următoare este caracterizată de o gravă instabilitate fizico-psihică a lui Dave Mustaine, cauzată în primul rând de alcool și droguri. În grup se produc modificări serioase, în urma cărora apar Jeff Young (c) și Chuck Behler (t). Albumul "So Far, So Good, So What?" (1988), deși marcat de participarea lui Jai Reynolds (ex-Malice) și a celebrului producător Michael Wagener, reușește notabilă contraperformanță de a nu conține nici un titlu memorabil, cu excepția reluării "Anarchy In The U.K." de la Sex Pistols. Concertele dezastruoase se înmulțesc, iar la finele lui 1988 Jeff abandonează formația (din 1989 cântă cu Broken Silence), Pleacă și Chuck Behler (la D.R.I., iar din 1991 la The Meanies), dar este înlocuit de fostul său drum-roadie, Nick Menza. Cei trei imprimă în 1989 coverul "No More Mr. Nice Guy" (Alice Cooper), marcând sfârșitul "perioadei cu probleme" și revenirea în forță a grupului: locul 1 în R.A.W. (dar și-n alte topuri metalice), un clip de excepție pe MTV, iar când la chitară solo este cooptat Marty Friedman (favorit al publicațiilor Guitar Player, ex-Cacophony) Megadeth devine de-a dreptul simpatice. Magnificul "Rust In Peace" (1990) cu dueturile sale chitaristice în cascade îl

propulsează din nou în actualitate, pregătind terenul pentru "Countdown To Extinction" (1992) prin care Megadeth arată tuturor că mai mult decât învățarea lecției "Metallica '91", propune propriile sale rețete strălucitoare. Succesul discului este imens (dublu platină în trei luni), iar turneul mondial cu Pantera este un triumf: Megadeth este al doilea mare grup al lumii, alături de Metallica. În urmă cu numai câteva săptămâni, "Youthanasia" s-a dovedit excelentă (dar logica continuă a lui "Countdown..."); Mustaine a câștigat și oricând îl poate privi în față pe Lars Ulrich!

Alex (Bistrița-Năsăud). 1) Marea majoritate a trupelor indicate de tine în prima parte a scrisorilor nu mai activează de 3-4 ani. 2) Solicite date despre 42 de formații. Nu ți se pare cam exagerat? Revino cu seturi de 4-5 întrebări. 3) St. Vitus și Sunbom vor apărea la ultima parte din "Coșmar pe strada morții". 4) Excelentul grup doom Penance apare la Pittsburgh, SUA, la finele deceniului nouă. Semnează imediat cu Rise Above Records, scoate demoul "Living Truth" (3 piese), din care două vor apărea pe albumul de debut și în același an 1990 apare pe compilația lui Lee Dorian, "Dark Passages" ieșită la același label. Bateria Mike Small (fost coleg cu chitaristul Terry și basistul/vocalist Brian Lawrence în Dream Death) contribuie ca muzician de studio, la înregistrarea debutului Cathedral, "Forest Of Equilibrium" (Earache/1991). În 1993 Mike, Terry și Brian scot în fine primul LP Penance, "The Road Less Travelled" (Rise Above) cu 9 piese, oscilând între doom și pasaje elaborate ca la Celtic Frost. Anul acesta a adus trupej un nou CD, "Parallel Corners". 4) Considerat de critica metalului "un combo original de pasional doom metal", Castle apare în Olanda cu un senzațional 7 song CD "Castle", editat de M.M.L. Records în 1994. Stilul lor apăsător, lent, melodic și greoi e caracterizat sugestiv de colaboratorul nostru Asmodeus: "este ca o doină, un cântec de jale în maniera doom'n'death". Un 7

"EP era programat să apară la belgienii Shiver Records. 5) Internal Void a scos în 1993 "Standing On The Sun", un LP cu 10 piese doom (având ceva din majestatea Count Raven și eleganța Obsessed) editat de Hellhoind Records. Nu cunosc componența.

Fucked God (Hunedoara). 1) Din păcate nu posed nimic din raritățile despre care mi scrii. 2) Remarcabilă (și justă) critica ta asupra "fenomenului Nirvana". Și dacă dincolo specialiștii presei muzicale nu s-au prea înghesuit cu comemorările, nu vād de ce-am face-o tocmai noi. Oricum, mai

scrie-mi!

Stefania (Arad). Rockerul pāros (Galați). Piese de pe "Embedded" Meathook Seed (1993): "Famine Sector/A Furred Grave/My Infinity/Day Of Conceiving/Cling To An Image/A Wilted Remnant/Forgive/Focal Point/Blur/Embedded/Visible Shallow Self/Sea Of Tranquility".

Cosmin "Nosferatus" (Arad). 1) Ai grijă cu pseudonimul. Îl copiezi pe cel al cunoscutului metalist din Bacău, printre altele colaborator al revistei noastre și component al trupej Putrefaction. 2) Ai fost primit, fie-ți Gașca ușoară! 3) Dețin două interviuri cu Glen Benton. 4) Titlurile de pe "Beyond Sanctum" Theron: "Future Consciousness/Pandemonic Outbreak/Cthulu/Symphony Of The Dead/Beyond Sanctum/Enter The Depths Of Eternal Darkness/Illusions Of Life/The Way/Final".

Czintos Vilmos (Sf. Gheorghe), Max Deathful (Vaslui), Vasile Liviu (Constanța), Luci Sepultura (Dej), Alex (Bistrița-Năsăud), Doomy (Timisoara), Anca Bach (București) și mulți alții solicită date suplimentare despre Pyogenesis (față de interviul publicat în nr.25/septembrie 1994). Iată o biografie ceva mai amplă. În ianuarie 1990 doi tineri din Stuttgart/Germania, Tim Asmodeus (v/c, ritm) și Joe Azazel (b), alcătuiesc grupul black metal Immortal Hate, care a înregistrat demoul de medie rezonanță "Pyogenesis Of A Festered Corpse". Despărțirea de bateristul inițial și angajarea zbucimului Pit aduce și modificarea titlaturii. La sfârșitul lui 1991 este înregistrat impresionantul demo "Ode To The Churning Seas Of Namatara", produs suficient de apreciat pentru a introduce Pyogenesis între cei mai buni noi veniți de pe scena underground germană. Chiar dacă stilul este definit "black/death total", trupa își cântă solourile clare, are idei excelente și o necontenită dorință de originalitate, producția este bună, iar vocea extrem de boănăv. Întrir prin cooptarea chitaristului Flo Schwartz, proaspătul cvartet atacă publicul underground al anului 1992 cu două produse: 7" lansate de Mephitis Productions din Mexic ("Rise Of The Unholy") și SOD Records ("Sacrificious Pyofinity"), dar și cu un single de 5 distribuiri prin corespondență de Symphony Of Death Records Columbia. Immediat, Pyogenesis semnează cu francezii de la Osmose Productions și-n lunile septembrie-octombrie 1992 intră în Mainstreet Studio Fautspack, pentru a înregistra nu mai puțin de 5 piese ("Still Burn In Fire/Like Tears In The Dust/On Soulwings/Underneath Onions Sword/Ignis Creatio") cu ajutorul vocal al solistei Marthe Gonzales-Martin. Rezultatul acestei munci apare în 1993 sub titlatura "Ignis Creatio", dar interesant este că același disc circula și sub numele "Pyogenesis" (cf. Matthias Herr's Heavy Metal Lexikon IV/1994) sau "Still Born In Fire". Evoluția este evidentă: ascultăm un black/death metal superior, osmoză între gothic și riffuri psihopatale realizate de tehnicieni de clasă. Anul 1993 este marcat de mai multe evenimente notabile: plecarea lui Pit, recrutarea noului toboșar Don și pătrunderea în vederile celor de la Nuclear Blast, care, după mai multe săptămâni de tratative, cumpără contractul Pyogenesis de la Osmose. La noul label apare la începutul lui 1994 minialbumul "Waves Of Erotasia", incluzând patru piese ("Through The Flames/In The End/Down Last In Revery") de doom death melodic și avangardiste. Pe acest produs, care marchează vârful creației grupului, își face apariția Pia Fruth (voce feminină, claviatură, vioară). Anticipat de declarațiile foarte "potolite" ale liderului Tim ("s-a terminat cu grohălia"), în august 1994 iese "Sweet X-Rated" editat de LP/CD/MC de Nuclear Blast. Exact ca și în cazul altui grup celebru (The Gathering), produsul care ar fi trebuit să constituie debutul internațional al trupej se dovedește a fi aproape un flasc, marcând ruptura trupej de fanii underground, de amatorii doom-deathului mai mult sau mai puțin melodic. Pedepsit cu o notă extrem de mică de Metal Hammer, discul este un heavy comercial extrem, introduce chorus, samples, pop tradițional, renunță la orice vână de black, gothic sau experiment. Este clar că marajul a dispărut. În lipsa scrupulozității interpretative (ca la Dream Theater) sau a tehnico-melodicității progresiv-avangardiste (ca la Dream Theater), Pyogenesis se pare că a devenit un grup obișnuit de rock. Rămâne ca turneul planificat la sfârșitul anului 1994 să confirme sau să infirme această teză (barem) prin calitatea prestațiilor live.

ROCK AUTOHTON

APOCALIPS

La "faimosul" pseudofestival "organizat" astă-vară la Brăila, alături de merituosii Psychosymphony din Carei, mi-a atras atenția un grup local care (în ciuda deficiențelor de sunet) avea ceva de spus: Apocalips. Am descoperit mai întâi niște băieți de gașcă, prietenoși, săntori, ce n-au ezitat să-și împartă hrana (adusă de acasă) cu trupe din provincie. Mereu pe fază când se iveau vreo problemă tehnică, brăilenii s-au dovedit a fi, atunci când au urcat pe scenă, un grup corect și puternic. Și mai ales plin de ambii. De atunci și până în prezent trupa s-a rodat, și-a îmbunătățit "arsenalul tehnic", și a repetat foarte mult. Hotărât să se confrunte cu celelalte nume naționale în festivaluri și gale rock, Apocalips se dovedește încă o dată deschis și încrezător

ACTUN DIN ROCKUL NOSTRU

Neașteptat și brutal o veste stupefiantă m-a afectat în aceste zile: trecerea în neființă a legendarului lider al ex-grupului METROPOL, bateristul, vocalistul și compozitorul RADULY BELA. N-am să evoc în aceste rânduri istoria grupului din Oradea, o vor face cu siguranță colegii mei mai vârstnici care-o cunosc mai bine. Am să reamintesc (prea) tinere generații doar că, ceea ce a reprezentat IRIS și COMPACT în anii '80, apoi TECTONIC, ALTAR și CARGO în deceniul actual, a reprezentat METROPOL pentru anii '70. Cel mai non conformist grup al perioadei, magistrul pistonat de acel veritabil motor sub continuă presiune numit Raduly Bela, reprezenta pentru tineretul aceluiași exact etalonul a ceea ce se întâmpla pe atunci dincolo: plete inimaginabile, blugi strânsi pe cur, aparatură de mii de wați, o baterie Tama impresionantă, show scenic bine studiat plus un arsenal luminos alcătuit din zeci de reflectoare, stroboscoape, mașini de fum și efecte pirotehnice. O singură întâmplare am să vă povestesc, dar ea este edificatoare. Eram prin 1978 la Botoșani și tocmai se afișa concertul extraordinar al acestei formidabile trupe de hard rock. A doua zi, biletele (25 de lei pe atunci) erau ceva se epuizaseră. M-am întrebuințat serios pentru a procura invitațiile necesare, am dat spăgă dar a meritat, în seara concertului o mare de oameni (atenție!, de toate vârstele) a inundat efectiv Teatrul Mihai Eminescu, lucru nemaivăzut până atunci. Și-acest lucru se întâmpla peste tot în țară. Am văzut trupa și-n

Buzău și-n Râmnicu Sărat, și în Bacău, și-n București cu același fantastic baterist dirijând efectiv 10.000 de oameni într-o Polivalentă ce, nu mai dorea să-și cedeze liderul formației următoare. În anii aceia comuniști, METROPOL susținea 150-200 de spectacole anual (de neconcepție astăzi, nu-i așa copiii?). În plus își construia singur întreaga aparatură scenică și credeți-mă, buibula era în toi. Lampă cu lampă, difuzor cu difuzor, concert cu concert, așa s-a scris istoria trupej METROPOL, o istorie construită în aproape 20 de ani cu "sânge, lacrimi și sudoare" și care a lăsat posterității un single și-un album în limba maghiară și trei LP-uri în limba română (încă o dovadă că trupa nu-și uita originile dar cânta cu aceeași plăcere disimulată, pentru toată lumea). Trist nu e faptul că, după 1986 parcă, trupa nu a mai existat în țară. Unul câte unul băieții au emigrat iar Raduly Bela a dus numele mai departe cu el, în Ungaria unde-a continuat, ani de zile, ajutându-și în paralel colegii mai tineri (TRANSEXPRESE). Trist este că legende se sting, încetul cu încetul. Pe 23 ianuarie 1995 cenușa celui care-a fost un idol al generației '70 a fost încredințată pământului iar sufletul său s-a ridicat în zbor asemenea sunetului evocat în marele hit al formației. Nu fiți triști! Sunt sigur că, undeva în cer, Raduly Bela va-nprumuta câteva minute chitara de la Hendrix și bateria de la John Bonham pentru a stupefia întreaga adunare cu câteva acorduri simple și-un text banal, dar care-l reprezenta atât de bine: "Vreau să spun multe/Lucruri mărunte/important însă/Doar un lucru este/ATUNCI E BINE, CAND SUNT LANGA TINE, ȘI VAD IN JURUL MEU NUMAI CULORI!". În octombrie 1993 la Turda s-a născut un grup speed/thrash botezat 666. Trupa a debutat pe 26 noiembrie în același an când, alături de SICRIU, a asigurat deschiderea la MONOPOL. După cum am mai amintit, pe 26 noiembrie anul trecut au fost invitați al concertului "Welcome to Sin" susținut în sala teatrală local și unde s-au produs în componența: ATTILA TURON (v), DINU PETRACHE (c), CALIN URAM (b) și ROBERT HAJA (t). Recent grupul s-a stabilit în Capitală cu Attila, Robert și Calin (trecut de la bas la chitară ritmică) plus noul LUCY FARCAȘ (b). Grupul caută urgent chitarist solo (amator de thrash dur, dar și de balade). Pentru informații și preselectie adresa este: căminul P6, camera 509, Regie, București. Tot la Turda activează și grupul NORN, practicând un doom reușit în componența: OCTA BAIȘU (v), DIANA RAC (v). Noul vocal al clienților FARAO este CALIN NICOARĂ (ex-EPILEPSY), trecerea spre death metal fiind astfel totală. • Vodnar Marius, chitaristul trupej GOTHIC cumpără urgent chitară în stare bună, preferabil Jackson sau licență. Oferă 500 DM și poate fi contactat la adresa: str. Institutului, cămin 4, Petroșani. • Nelu, chitaristul de la URA DE DUPA VASA, pleacă pe 22 februarie în armată. Să-i fie ușoară! Va fi înlocuit (temporar) de marele sufletist (și inginer de sunet) al formației, Kuky Gherman de la Experimental. • Trupa FATUM din Petroșani, înregistrează gratuit demoul "Clandestine Roads" (1994).

în steaua sa, probabil și ca urmare a celor 4 ani de existență într-o componență oarecum stabilă.

Apare la începutul lui 1990 la Brăila cu Daniel Neagu (chitară/vocal), Cristian Bujor (chitară), Laurențiu Bunea (bas), Romeo Mihaescu (tobe/vocal), dar după câteva luni Cristian și Laurențiu sunt înlocuiți de Mircea Munteniță (bas/vocal). De atunci Daniel, Romeo și Mircea au rămas împreună.

Prima apariție are loc în 1991, la Casa Armatei din Brăila (alături de Alter Ego) și a fost urmată de mai multe concerte în județ și în oraș. La amintitul "Spirit Rock '94", deși alungați efectiv de pe scenă din pricina "depășirii timpului acordat" și mănăriți la sunet de un tehnician incompetent, obțin un nesperat succes de public, aprecierea colegilor și, în final, un loc doi acordat de organizatori.

Pornit din thrashul clasic, actualul lor stil poartă puternice influențe hardcore, rezultatul minundu-se, conform părerii unor specialiști "de dincolo", mai pretențioși în exprimare, thrashcore. Dacă vreți să-l ascultați, îi puteți contacta telefonic la numărul 039/639561 (Daniel). Iar dacă vă gândiți la riscuri, mergeți măcar o dată pe mâna mea. Brăilenii, cu siguranță n-au să vă dezamăgească.

Trimiteți caseta și taxele poștale de returnare pe adresa: str. Preparației, nr. 3, Bl. 7, sc. E, ap. 60, Vulcan, Hunedoara/2692. Cei care doresc și coperta (care conține versurile) să anexeze încă 200 de lei. • La rândul lor PSYCHO SYMPHONY își anunță fanii că biografia trupej le stă la dispoziție gratuit iar caseta și-o pot înregistra cu numai 600 lei + taxele poștale. Pentru corespondență, adresa este: ATTILA MOGYOROS str. M. Viteazu, nr. 1, Bl. 19, ap. 12, et. 2, Carci/3825/Satu Mare. • MORTUARY din Reghin nu mai există, dar doi dintre componenți, ROBERT MONOKI (c) și CRISTIAN PANGA (v) au format alături de ADAM PUSHAS (t) grupul thrash/death HATE. • Aceeași neobosită Luci Sepultura ne informează despre tot ce mișcă-n perimetrul underground. Aflăm că la Câmpina în urmă cu câteva săptămâni a avut loc un concert local. În ciuda frigului năpraznic, peste 500 (!) de spectatori au luat cu asalt sala de spectacole. Au cântat în ordine: HORECEM (preludiul Nirvana și-o vocalistă doată), ASALT (heavy metal, dar și-o prelucrare BODY COUNT), SACRU (thrash/death), DIAGNOSTIC (death metal), EZOTERIC (thrash/death), EPITAPH (death metal tehnic, din Ploiești), CRONAXIA (thrash). Cu puține excepții, sonorizarea a fost submediocră. De mare succes s-a bucurat grupul local EZOTERIC compus din Eduard "Endy Ghost" Stănculescu (v), Marius Tiganuș (c/v), Mihai "Man" Anghel (b) și George (t).

• PROTEST din Dej a scos recent un nou demo, îl așteptăm! • Pe 15 ianuarie DISINTER erau programați la Taurus Studio cu noi înregistrări. • Revenire în forță pentru timisoareni de la ULTIMATUM. După ce, în vechia formula - Ramon Radoslav, Cristian Sipos, Ovidiu Săliștean - grupul a apărut pe compilația underground internațională "Reality When You Die" (vol. 2) alături de trupe din SUA, Italia, Finlanda, Olanda, Danemarca, Ungaria, fostul trio a devenit cvartet prin cooptarea unui vocalist de o brutalitate și o forță deosebite, Cornel Munteanu (student în anul II la Calculatoare). Două concerte au fost deja susținute la Arad și Craiova, fanii fiind foarte încântați de noua față a trupej. Recent, ULTIMATUM a intrat într-un studio din Timisoara în vederea înregistrării unei noi casete demo; față de cel anterior vor fi auzite acum pasaje de vioară și keyboards realizate de Ramon. • Și AUTOGRAF din Târnăveni se află într-o fază de modificări conceptuale, noul său stil fiind o combinație de doom cu slow death. După cum ne scrie amicul nostru Trăznit Metalic se pare că există deja o piesă, "Amine", cântată în limba latină. Tot anul trecut a fost implimentată și o casetă demo "Lacrimi și foc" pe care încă nu am primit-o. •

• STUDIOUL METAL FAN (C.P. 11-42, sector 2, București/2400, pentru Gabi Gombos) vă recomandă în această săptămână: CEMETARY - Black Vanity/Godless Beauty; BOLT THROWER - The IVth Crusade/... For Victory; BRUTAL TRUTH - Need To Control; AT THE GATES - Terminal Spirit Disease/With Fear I Kiss/The Red In The Sky; ACROSTICHON - Engraved In Black; ANNIHILATOR - Alice In Hell/Set The World.../Bag Of Tricks/King Of The Kill; DEPESIVE AGE - Lying In Ways/Symbols For The Blue Times; DANZIG 4; DEMMOLITION HAMMER - Time Bomb; EXIT 13 - Ethos Music; ETHEATEGOD - In The Name Of Suffering; FORBIDDEN - Distortion; GRAVE - ... And Here I Die... Satisfied/Soulless; FIGHT - Mutations; GOREFEST - Mindless/Faise/Erase/The Eindhoven Insanity; HYPOCRIST - Penetrabilia/ Inferior Derofies/The Fourth Dimension; HOLY MOSES - No Matter What's The Cause; INTERNAL BLEEDING - Perpetual Degradation; SKELETON OF GOD - Urine Garden; HELMET - Betty; KONKHA - Sexual Affective Disorder; KATAKLYSM - The Mystical Gate Of...; NEMBRONIC HAMMERDEATH - Templer; FEAR OF GOD - Toxic Voodoo; PESTILENCE - Mind Reflections (The Best Of); LEMMING PROJECT - Hate And Despire; ATROCITY - Blut; ASPHYX - Asphyx; NECROMANTIA - Crossing The Fiery Parth; DYSINTER - Bring Me No Tears; PHOBA - Return To Desdation; SCHIZO - Sounds Of Coming Darkness; NIHILIST - She's Such A Scream; MACABRE - Behind The Wall Of Sleep; DAMNATORY - Docta Ignorantia etc. etc. (vezi și V.P.R. nr. 1/95). Prețul este de 2000 lei/bucată iar la comenzi mai mari de 10 casete nu mai plătiți taxele poștale. Alte relații la tel: 655.28.22 (orele 7-10; 18-21). Tot la adresa de mai sus sunt așteptate scrisorile destinate rubricilor Actual din rockul nostru; Rock autohton; Coșmar; Gașca de prieteni; Play.

Pagină realizată de
Gabi Gombos

Ultimul său album alături de Fleetwood Mac a fost înregistrat în 1970 și se numea "End Of The Game". După aceea, chitaristul Peter Green Baum, care a pus bazele blues-ului britanic, lansând în anii '60 hituri ca "Albatross" și "Oh Well", a dispărut de pe firmamentul vedetelor. A reapărut la începutul anilor '80 cu "In The Skies" - și iar a dispărut. Peter Green - o figură tragică a istoriei rockului, la fel ca Syd Barrett sau Brian Wilson.

Rep. - Ieri seara am vorbit cu Mick Fleetwood și mi-a spus că ascultă vechile noastre discuri Fleetwood Mac. Eu l-am întrebat: "La fel face și Peter?" La care el mi-a zis: "Mai bine ai face să-l întrebi pe el asta".

P.G. - Nu, eu tocmai trec printr-o fază dificilă. În plus, nu am pick-up. Pe de altă parte, eu am petrecut la vremea respectivă atât timp cu înregistrarea acestor discuri, încât le mai știu și acum pe dinafară.

R. - Și care îți place mai mult?

P.G. - De exemplu "The Green Manalishi", "Need Your Love So Bad" și "Albatross". Despre "Albatross" păstrez încă amintiri minunate, din cauza lucrului la masa de mixaj. N-a fost o hotărâre prea fericită să fac eu pe producătorul, am fi făcut mult mai bine să angajăm un profesionist. Din când în când însă, venea Mike Vernon de la Blue Horizon Records să ne dea o mână de ajutor cu producția.

R. - Ce rock-star actual îți place?

P.G. - Mă uit des la MTV. Îmi place Björk. Sunt chiar un fan al ei. Îmi face mare plăcere să o văd la televizor, asta trezește noi energii în mine. Dar videoclipul ei cu "Human Behaviour" nu mi-a plăcut deloc. Am cumpărat și caseta video și mi s-a părut îngrozitoare. Zgomotoasă rău, ca într-o discotecă.

R. - În rest, cu ce te mai ocupi?

P.G. - Nu cu foarte multe. Îmi trăiesc viața. Mai bine zis, supraviețuiesc. Am avut probleme mari, am fost în închisoare, cică atacasem pe cineva. Dar asta a fost de mult. De când am ieșit, nu țin minte să mi se fi întâmplat ceva interesant.

R. - Dar ce s-a întâmplat atunci?

P.G. - Am fost acuzat de a-l fi

amenințat cu moartea pe managerul nostru, Clifford Davis. Dar eu nu-mi amintesc decât că-i cerusem niște bani. El a zis că nu el ține banii, ci David Simmons, contabilul nostru. Dar eu nu l-am crezut și l-am amenințat: "Nu fă bancuri, că te omor!" Cu puțin timp înainte îmi cumpărasem o armă în Canada, care arăta ca pistoletele de jucărie de la bălcuiri, cu care tragi la țintă. Era drăguță foc, jurai că-i de plastic, dar numai că era încărcată pe bune. Poliția m-a înșfăcat imediat și mi s-a spus: "Am fost informați că posedai o armă". Eu am răspuns: "Așa e, și ce, acum vreți să o confiscă?" Dar ei chiar au confiscat-o și m-au dus la secție, unde m-au ținut toată noaptea. Și după asta mi-am tot făcut veacul prin pușcărie.

R. - Și cât timp te-au ținut închis?

P.G. - Câteva luni. Nu mai știu sigur. Am cam uitat ce s-a întâmplat pe atunci, că după aia m-am însurat, dar m-am despărțit de nevastă-mea aproape imediat. O chema Jane. Am cunoscut-o acasă la Steve Thompson, un bun prieten de-al meu.

R. - Steve Thompson, cel care a colaborat cu John Mayall la "The Turning Point"?

P.G. - Chiar înainte îl vizitam des și ascultam împreună discuri. Când i-am cerut mâna lui Jane, eram în spital. Nici azi nu știu exact ce căutam acolo. Cred că luasem o doză prea mare de LSD. Iar aia n-au știut altceva decât să-mi dea calmante. Dar eu nu dorisem să dau banii pe droguri, ci să-i împart

PETER GREEN

celor care n-au ce mânca. I-am întrebat pe băieții din trupă dacă vor să mi se alăture în acțiunea asta, dar n-au fost de acord.

R. - Când te gândești la Fleetwood Mac ai amintiri frumoase?

P.G. - Îmi amintesc totul cu exactitate. Eu am pus bazele trupei. Fără mine nici n-ar fi existat. Mike Vernon - sau altcineva - mi-a spus într-o zi că la casa de discuri "Blue Horizon" îmi puteam produce singur piesele. Bluesul tocmai începuse să câștige teren și toată lumea era în căutarea unor trupe potrivite cu momentul. Așa că am fost de acord. Apoi, Vernon m-a trimis la Jeremy Spencer. Mi-am dat seama imediat că era un șmecher, dar am fost de acord să facem o încercare. La tobe era Mike Fleetwood. Numai de John McVie nu ne-am putut folosi,

pentru că tipul era încă basist la John Mayall. De aceea l-am adus întâi pe Bob Brunning.

R. - Săptămăna trecută am ascultat "Oh Well". Piesa încă are un sound unic.

P.G. - Mie mai mult îmi place fața B a single-ului. Partea cu chitara spaniolă. Asta a fost prima idee pe care am avut-o pentru "Oh Well". Mi-am luat special și o chitară de flamenco.

R. - Cum ai primit primul tău contract?

P.G. - Eric Clapton tocmai înfățișase "The Cream", când eu m-am întâlnit cu John Mayall pe stradă și el mi-a spus că Eric plecase de la Bluesbreakers și că eu aș fi omul potrivit pentru a-l înlocui. Mi-a plăcut ideea. Doar eram la începutul carierei, deși nu eram chiar un chitarist de blues. Oricum, am renunțat la ceea ce făceam înainte și m-am dus la Bluesbreakers.

R. - De atunci ai început și ai abandonat o grămadă de meserii.

P.G. - După ce am plecat de la Fleetwood Mac, am lucrat într-un cimitir, ca îngrijitor de morminte. Nu aveam altceva de făcut decât să tund iarba.

R. - John McVie povestea ceva despre o întâmplare oribilă petrecută la München în 1970, în timpul turneului "Then Play On..."

P.G. - Da, mie mi se tot vorbește despre o anume casă la țară. Am mers acolo cu road-managerul nostru și el mi-a dat niște LSD. Eu l-am luat, mi-am înșfăcat chitara și am cântat împreună o vreme. Dar la un moment dat m-am blocat total și am început să

mă gândesc la tot felul de chestii. Îmi treceau prin minte cele mai nebunești gânduri. A fost un sentiment de nedescris.

R. - John și Mick îți trimit salutări călduroase.

P.G. - Te rog să le transmiți că îmi pare rău că i-am lăsat baltă atunci. Pur și simplu nu mai puteam să continui și nici nu știu de ce aș fi făcut-o. Poate că de vină erau drogurile. Managerul nostru de atunci angajase pentru mine un soi de boxeur, care avea sarcina de a încerca să mă "readucă în viață, cu pumnii". Dar nu i-a mers.

R. - Cine ți-l adusese pe cap?

P.G. - Bănuiesc că managerul nostru, Clifford Davis.

R. - De ce?

P.G. - Habar n-am, dar dacă mai stai de vorbă cu John și Mick, spune-le, te rog, că-mi pare rău că n-am putut să fac nimic pentru ei. Cred că am luat prea mult LSD. Și asta m-a băgat în spital.

R. - Te mai interesează cât de cât ce se mai întâmplă în lume?

P.G. - Nu, mă văd pe mine însumi ca pe un zombie care înghite tot soiul de pastile și habar n-are la ce-s bune. Îmi dau o oboseală atât de mare, încât adorm uneori ziua-n amiaza mare. Înainte nu exista să mi se întâmple mie așa ceva.

R. - Citești zilnic ziarul sau te uiți la știrile de la televizor?

P.G. - Nu citeșc ziare. Nici nu dădeam drumul la televizor câtă vreme am fost muzician. Mă uit la ce se uită mama sau fratele meu. Ne uităm la o mulțime de filme de pe Sky TV - în special la westernuri...

R. - Care a fost ultimul concert la care te-ai dus?

P.G. - Probabil la Eric Clapton sau The Rainbow. A, ba nu, la un concert unde cânta băiatul fratelui meu. Cânta la saxofon într-o trupă care își zice "Friday People". Au avut un concert la Rock Garden acum câteva săptămâni. Au fost foarte buni. Cam zgomotoși, însă pe gustul meu.

R. - Se mai întâmplă să te recunoască lumea pe stradă?

P.G. - Da. M-a recunoscut odată un tip cu păr frumos, blond închis. M-a întrebat: "Sunteți chiar Peter Green?" Și eu i-am răspuns că eu sunt. După care s-a apucat să-mi pună tot felul de întrebări, exact ca tine.

După "Musik Express Sounds",
Manuela Boatcă

NEWS NEWS NEWS NEWS

◆ Turneul american al lui Jimmy Page și Robert Plant, programat pentru luna februarie, a fost amânat până la o dată încă neprecizată. Cauza: mediile de divizie la hochei pe gheață au blocat toate stadioanele.

◆ O apariție rară: caseta video Rolling Stones - "Live At The Max", înregistrată în timpul turneului Urgan Jungle în Berlin, Londra și Torino, prezintă, pe durata a 85 de minute, 15 piese de o calitate sonoră excepțională. ◆ La Köln a avut loc de curând un concert care a însemnat revenirea uneia dintre cele mai inspirate trupe de la începutul anilor '70: Colosseum. Chris Farlowe (vocal), Dave Clempson (chitară), Jon Hiseman (tobe) și Dick Heckstall-Smith (alături) au pus pe atunci bazele unui gen muzical - jazz-rock - care a constituit ulterior sursa de inspirație a unor trupe ca Blood, Sweat & Tears și Chicago. Cu atât mai surprinzător este faptul că, în epoca soundului techno, jazz-rockul se mai poate bucura de atâta atenție câtă i s-a acordat la Köln. Piese legendare ca "Skelington", "Tanglewood", "Rape Ladder to the Moon" și, desigur, "Valentine Suite" au entuziasmat publicul. Punctul culminant al serii l-a constituit momentul solistic susținut de Hiseman la baterie. Cea mai bună dovadă

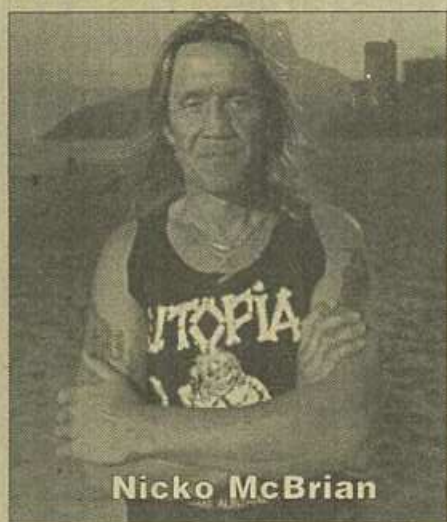
că vârsta nu este o piedică în calea muzicii de calitate. ◆ Steve Balbi și Justin Stanley: două nume noi, cărora o idee mai bună decât să-și spună Electric Hippies nu le-a venit.

Băieții sunt australieni, se inspiră din rockul anilor '60, iar discul lor de debut le poartă numele; este în schimb, mult mai incitant și mai reușit din punct de vedere muzical decât ar putea să indice numelele. ◆ Gangsta: Rapper-ul american T-Bone de la Da Lench Mob a fost dat în judecată, sub acuzația de a fi împușcat un bărbat într-o sală de bowling.

◆ Din revista Hard Rock (februarie 1995) câteva știri de interes. ◆ Tot mai probabilă reformarea grupului Kiss în varianta inițială cu Gene Simmons, Paul Stanley, Ace Frehley și Peter Criss și cu machiajul știut în urmă cu 15 ani. Primii doi lucrează acum cu Eric Singer și Bruce Kulick la un nou L.P. asistați de producătorul Bob Ezrin. ◆ Deși s-au compus nouă piese pentru un disc Anthrax (titlu provizoriu, Stomp) trupa n-a intrat în studio, așa că nu putem conta pe lansare decât spre toamnă. ◆ AC/DC în studio la New York cu Rick Rubin (Slayer, The Cult). Va fi oare o umbră la The Razor's Edge după aproape 5 ani? Lansarea este programată pentru o bună zi. ◆ Nicko McBrain n-are stare când nu e cu colegii de la Maiden. Se află într-un circuit al cluburilor britanice alături de Phil Hiltorne Band. Din repertoriu nu lipsesc hituri Maiden, Satriani, Deep Purple. ◆ Butch Vig (Nirvana, Sonic

Youth) va produce noul disc Soul Asylum care va fi primul fără tobarul Grant Young. ◆ Al doilea Rage Against The Machine va ieși în luna mai. ◆ John Oliva a revenit la clapele celor de la Savatage pentru un turneu japonez, ocazie cu care s-a tras și un album live. Tot în Japonia s-a integrat în echipă noul baterist, Steve Wacholz. ◆ Cititorii revistei franceze au decis asupra favoriților. Iată categoriile cele mai importante. Cel mai bun grup. 1. Slayer 14,5%, 2. Megadeth 13,6%, 3. Pantera 9,3%. Cel mai bun solist vocal. 1. Dave Mustaine 13,4%, 2. James Hetfield 12,4%, 3. Mike Muir (Suicidal Tendencies) 11,9%. Cel mai bun chitarist. 1. Slash 21%, 2. Diamond Darrell (Pantera) 18,9%, 3. Kirk

Nicko McBrain

Hammett (Metallica) 12,1%. Speranțele anului 1994 cu punctaj de 42% dintre voturi sunt Machine Head. Vom mai reveni la aceste clasamente pentru a compara gusturile voastre cu cele ale consumatorilor de rock din Franța. ◆ Revista germană Rock Hard (februarie 1995) publică topuri ale cititorilor (Tiamat, Machine Head și Amorphis în frunte)

dar și note date de redactorii noilor apariții discografice. În ordinea mediilor reținem Nevermore cu Nevermore, Grip Inc cu The Power Of Inner Strength, Virgin Steele cu The Marriage Of Heaven & Hell, Monster Magnet cu Dopes To Infinity, Voodoocult cu Voodoocult și Morgana Lefay cu Sanctified. ◆ Articole de fond (care s-ar putea să vă intereseze și probabil vom afla) cu și despre Dream Theatre, Faith No More, Saxon, Killing Joke, Anathema, Van Halen ș.a. ◆ În Rock & Folk din februarie citim că și alții au probleme în alcătuirea unui clasament real, bazat pe cifre de vânzare a discurilor. Revista franceză neavând în acest număr TOP-50 a creat un TOP 30 culegând date de la magazinele Gilbert de la Paris, Poitiers și Toulouse. În frunte se află Live At The BBC - The Beatles, Vitalogy - Pearl Jam și Unplugged In New York - Nirvana. ◆ Membrii grupului britanic Ash au refuzat oferta de a cânta în deschidere pentru Pearl Jam în turneul asiatic pentru că nu puteau lipsi de la școală, unde se pregătesc pentru bacalaureat! ◆ Entombed n-a putut cânta într-un club din San Antonio pentru că proprietarul, un creștin convins, se temea că nu cumva trupa metal-death din Suedia să facă referiri la Satana. ◆ Articole complexe, posibile pentru V.P.R.: mini-interviu Aswad, 10 întrebări pentru Michael Hutchence, macro-interviu cu Slash, Meat Puppets, Mick Jones, Sheryl Crow, The Almighty (o prezentare masivă, intervii și imagini). ◆ Referendumul cititorilor vi-l oferim selectiv (tot din motive de spațiu). Artistul (grupul) anului. 1. Nirvana, 2. Oasis, 3. The Rolling Stones. Speranțe pentru '95: 1. Oasis, 2. Jeff Buckley, 3. Beck. Solista anului: 1. Courtney Love, 2. Björk, 3. Sheryl Crow. Grupuri franceze. 1. No One Is Innocent, 2. McSolaar, 3. Bashung. Concertul anului. 1. Pink Floyd, 2. Nirvana, 3. Nine Inch Nails. Albumul anului: Definitly Maybe - Oasis. ◆

COLOSSEUM

Nr. 1/120 lei

► Lămurim motivele plecării de la Pop, Rock & Show. ► Rock '93 - prezentare ► Lubricant și Cosmic Psycho ► Entombed și Edge of Sanity ► Mini-seria Pink Floyd cu rătăcirile despre mare grup ► Cerebri de aur de la Brașov văzută din Biroul de Presă. ► Imagini color autohtone cu Kylie Minogue și dialog exclusiv cu frumoasa australiană-britanică.

Nr. 3/150 lei

► Mariana Turcanu și secretele sale - interviu. ► Curse de dame... rock cu Tori Amos, Brenda Kohn, k.d. lang, Mary Chapin Carpenter. ► Geoff Downes (Asia) ne-a acordat un interviu în exclusivitate. ► Posada '93. ► Serial Queen, primul episod. ► Elena Cîrstea la un pas de la lansare (interviu). ► Galele Metal Fan '93 ► Godflesh, Gorefest și altele la Coșmar pe strada morții. ► Festivalul Aurelian Andreescu. ► Poster color cu Pearl Jam ► D.J. Bobo - un nume de top.

Nr. 5/150 lei

► Pe urmele lui Michael Jackson ► Rage Against The Machine ► Chaka Demus And Pliers ► Topuri de tot felul. ► Soul Asylum ► Julia Merca ne-a vizitat. ► Acrimony ► Poster cu Sebastian Bach ► Peaceville news.

Nr. 7/150 lei

► Paul McCartney (interviu din Music Express) ► Youi despre SIN. ► Napalm Death. ► Duff McKagan pe cont propriu. ► Poster cu text Spin Doctors. ► Hybernoid. ► Octombrie românesc cu jazz adevărat. ► Festivalul Florentin Delmar-Focșani. ► Cronici paralele - In Ulterior/Nirvana ► Discover America cu Smashing Pumpkins, Lemonheads, Stone Temple Pilots s.a. ► Mr. Big ► Alexandru Andreescu despre Nimic nou... ► Să cântăm cu sens - Soul Asylum și 4 Non Blondes ► Led Zepelin-poster color de colecție ► Nuclear Blast news.

Nr. 9/150 lei

► Coperta spune tot despre tema principală ► Meat Loaf ► Hit Makers ► Concert Aerosmith povestit de Mimi Stoica ► Pop Musica - anul XX.

Nr. 11/150 lei

► Purgatoriu. ► Colțul Thomas Anders. ► Fetish 69. ► Jim Morrison - poster și o pagină. ► Syd Barrett - istorie și discografie. ► Altar în prim plan. ► Lisa Stansfield ► Cristi Minculescu despre anul Iris. ► Frank Zappa portret și poster. ► Pop Musica (episodul patru).

Nr. 13/200 lei (24 pagini)

► Mariah Carey, Erykah Badu și Enigma ► Autografe de la echipa Beverly Hills 90210 ► Metal și arme ► Ten Peter - gânduri de stăruie de an ► Dina Carroll ► Yo La Tengo, Pram, Seefelt ► Interviu telefonic cu Jonathan Canady (Dead World). ► Poster Sepultura ► Rush - exercițiul îl face pe maestru ► Seriale Prince, The Beatles, Queen.

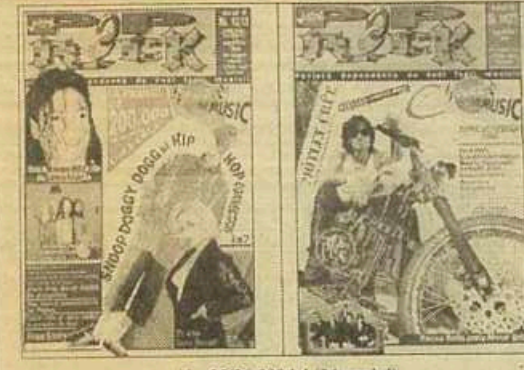
Nr. 15/200 lei

► Slash și Duff înainte de The Spaghetti Incident? ► Morta Skuld, Carillon, Test Dept. ► Meshuggah, Messiah. ► Debbie Harry. ► Remember Jazz 1993. ► Janis Joplin - poster și scrisori inedite.

Nr. 16/200 lei

► Rock la colet cu Nonoyesno. ► Chris Rea, mereu nemulțumit. ► Cronici de disc cu Smashing Pumpkins și The Breeders. ► Dora Căpăscu s-a pus pe scris. ► Portret Marcel Avram. ► Poster și prezentare Mădălina Manole. ► Un singur serial: Queen.

Nr. 27/290 lei (16 pagini)

► Nirvana - repausul absolut ► Benediction la Lexikon. ► Obituary la Coșmar. ► Country & Eastern - relații de la fața locului. ► Motley Crue, poster color și informații. ► Roxette la noul album.

Nr. 25/26-290 lei (24 pagini)

► Sunet Transilvan la București ► Snoop Doggy Dogg sau anul câinelui ► My Dying Bride, album 1994 ► Pantheon, nume nou. ► Jason Becker la Lexikon. ► Eurovision '94 ► Lucio Dalla - rețeta italiană de prompție ► Jazz-Fan ► Soundgarden cu toate cele, plus poster color. ► East 17 - prezentare succintă și text. ► Free Story.

Nr. 38/350 lei

► Pyogenesis. ► Megadeth și Danzig ► Cerebri '94: inedite și amintiri ► Woodstock '94. ► Și duri au vacanță. ► The Rolling Stones despre longevitate. ► Les Eurockeesne '94 și Pink Floyd de la fața locului.

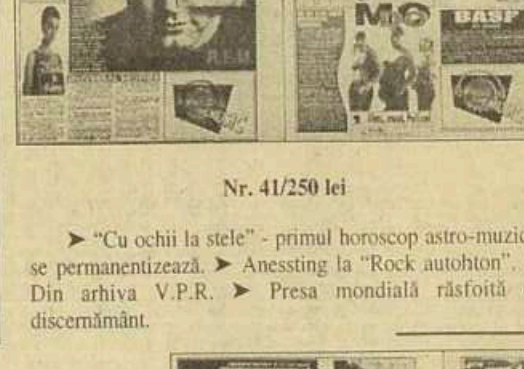
Nr. 37/350 lei

► Mamaia '94 - avangardă. ► Cannibal Corpse la Lexikon. ► Counting Crows - trupa momentului. ► O pagină scrisă și desenată de Alexandru Andreescu ► Alice Cooper - mininterviu și poster color ► Haddaway a

Nr. 39/250 lei (8 pagini)

► A.G. Weinberger - Mr. Bliss. ► Extremul de toamnă. ► Rock autohton ► Floare Albastră. ► Gălbăia nu lipsește. ► Focul pus de Laura Stoica. ► Cronici de disc: Asia, Jon Anderson. ► Kyle Minogue. ► Coca Cola și jazz. ► Serialul Queen continuă. ► Billboard, N.M.E. și MTV.

Nr. 40/250 lei (8 pagini)

► "Cu ochii la stele" - primul horoscop astro-muzical se permanentizează. ► Anesthetizing la "Rock autohton". ► Din arhiva V.P.R. ► Presa mondială răstăită cu discernământ.

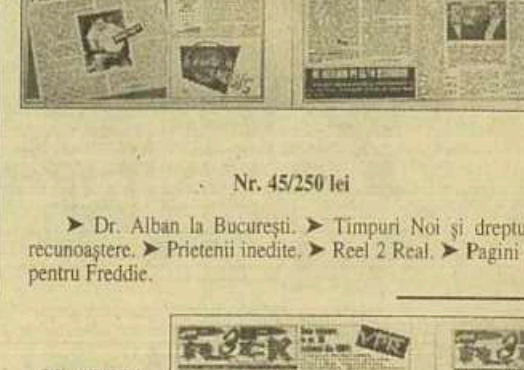
Nr. 41/250 lei

► "Cu ochii la stele" - primul horoscop astro-muzical se permanentizează. ► Anesthetizing la "Rock autohton". ► Din arhiva V.P.R. ► Presa mondială răstăită cu discernământ.

Nr. 42/250 lei

► Play-Play cu Protest și Gothic. ► Videoshop cu Yes. ► Vând-cumpăr-schimb GRATUIT (în toate numerele de până acum). ► Șlagăr Top Rock.

Nr. 43/250 lei

► Ancora de aur. ► Mangalia. ► Eric Clapton - unplugged. ► Bravo, Kerrang. ► Nicu Covaci își caută haideul. ► Doar esențialul cu Bon Jovi. ► Cortejo Funebre ► Crimson Glory - Lexikon. ► Queen la episodul 40! ► Page & Plant văzuți de presa britanică.

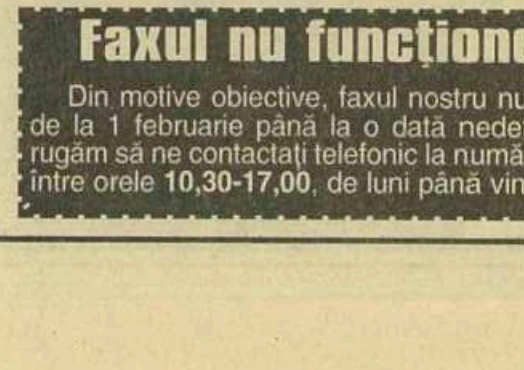
Nr. 44/250 lei

► Dr. Alban la București. ► Timpuri Noi și dreptul la recunoaștere. ► Prietenii inedite. ► Reel 2 Real ► Pagini rare pentru Freddie.

Nr. 45/46 250 lei

► Număr rar, tiraj special ► Queens-ryche - cronici paralele. ► Secret a revenit de pe drumuri europene. ► Multe știri.

Nr. 47/250 lei

► Casete audio de la Power-Play și Rocka-Rolla Timișoara. ► Rock-jazz-folk festival la Craiova. ► Topuri din Hit Parade. ► Mix Top 25 V.P.R.

Nr. 48/49/300 lei (16 pagini)

► Șoferul vedetelor care știe multe. ► Napalm Death - aproape totul. ► The Q Awards ► Crowbar la Lexikon. ► Cronici de disc - Body Count și Nazareth. ► Interviu în exclusivitate - Chris De Burgh ► Richard Clayderman a cântat pentru lumea bună. ► Problemele planetare și soluțiile lor metaliste.

50

ATENȚIE ABONAȚI!

Cei care au fost abonați în 1994 vor primi acest număr gratuit, urmând să-și anune intențiile pentru primul trimestru al anului 1995. Vor fi încă patru apariții până la sfârșitul lunii martie. Pentru abonați prețul pe bucată este de 250 lei! Un abonament trimestrial costă 4x250=1000 lei, la care se adaugă costurile de expedite (redușe și ele) și astfel suma va fi de 1250 lei pentru această perioadă. Vă rugăm să expediți urgent banii prin mandate postale, pe care să scrieți adresa și numele cu litere de tipar (nu uitați numărul de cod al localității în care urmează să primiți revista). La "destinatarii" scrieți (tot de tipar): Adriana Neacșu, Calea Victoriei nr. 101, sc. B, et. 2, ap. 10, sector 1, București, cod 70176.

E bine să știți ce-ați ratat

Colecția noastră vă stă la dispoziție. Nu-s multe seturi complete, dar puteți opta și pentru anumite exemplare. Prețul pe bucată va fi cu 50% mai ieftin decât cel înscris pe revista la care se adaugă taxa de expediere prin poștă. Întreaga colecție 1993/1994 este 4500 lei. Pe mandatul poștal precizați pentru ce ați optat și treceți-vă numele, adresa cu litere de tipar pentru a evita orice confuzie și pentru operativitate.

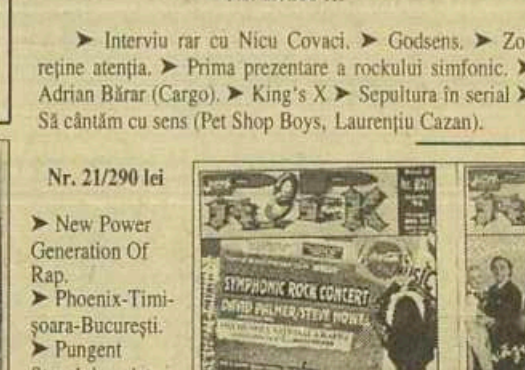
Nr. 17/200 lei

► 10 înecuri pentru Meat Loaf. ► Metallica - Live-Shit. ► Alte topuri din presa internațională. ► Poster Slayer și interviu. ► Bee Gees revine. ► Discografie Meat Loaf. ► Morbid Angel la Coșmar. ► New Kids On The Block - poster. ► Serial de bandă desenată semnată de Violet Părliglas la episodul 4. ► Partitura Stairway To Heaven.

Nr. 18/200 lei

► Sarmalele Reci cu text cu tot. ► Rush cu discografie. ► The Beatles iar în serial. ► Johnny Winter - schiță de portret. ► ZZ Top pe Antenna.

Nr. 19/200 lei

► Interviu rar cu Nicu Covaci. ► Godsens. ► Zob reține atenția. ► Prima prezentare a rockului simfonic. ► Adrian Bărar (Cargo). ► King's X ► Sepultura în serial ► Să cântăm cu sens (Pet Shop Boys, Laurențiu Cazan).

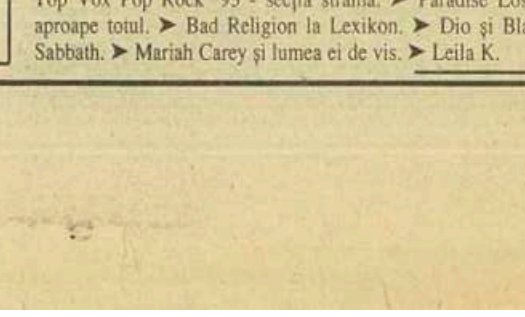
Nr. 20/200 lei

► Sarmalele Reci cu text cu tot. ► Rush cu discografie. ► The Beatles iar în serial. ► Johnny Winter - schiță de portret. ► ZZ Top pe Antenna.

Nr. 21/290 lei

► New Power Generation Of Rap. ► Phoenix-Timișoara-București. ► Pungent Stench la colet. ► Bathory la Lexikon. ► Sanremo '94. ► David Lee Roth în miniserial. ► Tori Amos - poster color și prezentare. ► Să cântăm cu sens - All For Love. ► Premiile Radio Contact. ► Premiile "Actualitatea muzicală". ► Clasamentele anului 1993 - votul cititorilor. ► Sepultura la episodul 5. ► Interviu în exclusivitate cu David Palmer. ► Sanremo '94, comentat ca la nimeni. ► Noile stururi dance-floor. ► Cappella, Urban Cookie Collective.

Nr. 22/290 lei

► Note false în presa muzicală. ► Autograf Tândărică. ► Top Vox Pop Rock '93 - secția străină. ► Paradise Lost - aproape totul. ► Bad Religion la Lexikon. ► Dio și Black Sabbath. ► Mariah Carey și lumea ei de vis ► Leila K.

Nr. 23/300 lei

► A dispărut Kurt Cobain! ► Axl Rose ► Manic Depression Tour - autografe și prezentări. ► Therapy? - poster, discografie, date. ► Serial Free-Story (3). Queen (24). ► Jazz-Vox cu Florian Lungu. ► Neil Young la pagina Coca Cola. ► Laurențiu Cazan - interviu gigant ► The Clash - revoltă albă. ► Kurt Cobain - de la dispariție către nicăieri. ► Manic Depression Tour în imagini și relații.

Nr. 24/300 lei

► Heart. ► A.G. Weinberger la ora măturisilor. ► Top T 94 - Buzul. ► Anathema. ► Bolt Thrower la Lexikon. ► Sex Pistols - în extenso. ► Brian May - poster și text. ► A început bătălia pentru Woodstock.

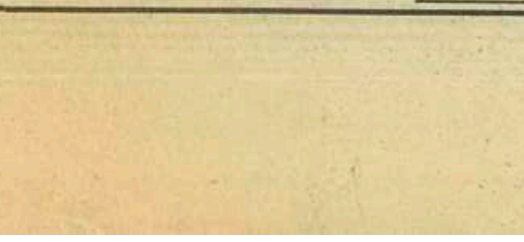
Nr. 25/300 lei

► Actual din rockul nostru (rubrică permanentă). ► Ultimele 30 de zile ale lui Kurt Cobain. ► Mariah Carey - poster și prezentare. ► Cronica de disc - Pink Floyd. ► Primal Scream. ► Glenn Hughes. ► Ura De După Ușă - metal promotion. ► Interviu telefonic cu David Ingram (Benediction). ► Crash Test Dummies. ► Bruce Dickinson la primul disc după Maiden. ► Jethro Tull - arbore cronologic și poster cu Ian Anderson. ► Queen la episodul 30.

Nr. 26/300 lei

► Pet Shop Boys și actele lor de caritate. ► Comentarii la ROCK '94. ► Ricchi e Poveri în România. ► Poster color Kim Wilde. ► Oasis la prima poză în V.P.R.

Nr. 27/300 lei

► Quo Vadis pe treptele S.R.L.-ului ► Laurențiu Duță și "Realitatea". ► Imagini și comentarii la ROCK '94. ► Gorefest în exclusivitate. ► Pantera. ► Eternal. ► Istoric Metalchist. ► Interviu de scandal cu Madonna. ► Angela Similea a stat de vorbă cu noi.

Pentru seniori

Folosiți adresa: VOX POP ROCK (eventual și rubrica sau redactorul cărui doriți să vă adresați), CP 307, OP 22, sector 1, București, cod 71100.

Faxul nu funcționează!

Din motive obiective, faxul nostru nu va funcționa de la 1 februarie până la o dată nedeterminată. Vă rugăm să ne contactați telefonic la numărul 659 09 12, între orele 10.30-17.00, de luni până vineri.

PARADISE LOST

Live Death, 1989, 42 min.

VIDEO SHOP

QUEENSRÛCHE

Building Empires - EMI, 1993, 100 min.

42 de minute incendiare! Viață și moarte, infern și paradis, maturitate și teribilism la tipul care nu-și propuneau să schimbe standardul rockului, ci numai să-l... piardă! **Deadly Inner Sense, Frozen Illusion, Breeding Fear, Paradise Lost, Our Saviour, Rotting Misery, Internal Torment** - iată cele șapte titluri care n-au speriat publicul din Bradford Queens Hall, obișnuit cu multe rele. Un show liniștit cât privește numărul de trânteli și imbrânceli, dar deosebit de violent ca sound. Concertul s-a ținut într-o sâmbătă, 4 noiembrie 1989. Este meritul firmei **Jettisoundz**, specializată în hard-core, underground post-punk și alte "greutăți", că a înregistrat prestația unei trupe promițătoare. Caracteristicile care au singularizat, după nașterea lui **As I Die, Paradise Lost** se manifestau de atunci. Chitarele au deja acea tonalitate apăsătoare, cea lentă de coșmar care nu lasă nici o fisură în spațiul sonor inconjurător. Doar vocea lui Nick Holmes este crudă, necizelată, efectiv răc(n)ită deseori. Și este firesc, tipul de-abia începea să-și lustruiească vocalele coarde.

Una peste alta, o casetă care nu trebuie să lipsească din ghiozdanul nici unui școlarocker. Măcar pentru a se consola, în clipele de huidaială și refuz, că și alții au început greu!

M.V. Pop
Casetă poate fi procurată prin **POWERPLAY** - Timișoara - C.P. 709 - O.P. nr. 1 - cod 1900.

În așteptarea lansării noului album, **QueensrÛche** au editat această micromonografie, axată pe discul **Empire**. Banda video conține și patru clipuri anterioare, iar selecțiunile din concert au, de asemenea, piese care nu apar pe discul-titlu. Comentarii făcute de membrii formației completează un film obișnuit, convenit unui grup valoros. Lipsește aici miza narativă a celebrei casete **Video: mindcrime**. Asta ușurează receptarea, iar eforturile băieților nu mai par afectate de nonsens. Probabil că nimeni nu se așteaptă să schimbe, cu un videoclip sau cu un disc, natura unui imperiu zidit pe/cu forța banilor. Așa cum spunea un personaj din filmul **Taking Off** al lui Milos Forman, cu cât sunt mai pornit contra sistemului, cu atât câștig mai mulți bani. Și ca să nu fiu pedepsit de evaziune fiscală, ca bietul Chuck Berry, eu plătesc impozit. Adică particip la consolidarea sistemului!

Așa pățesc și băieții de la **QueensrÛche**: criticând afacerile murdare, ei fac tot o afacere, câștigând niște bani, din care statul ia un impozit direct proporțional cu profitul. Poți rezista să nu păcălești impersonalul stat? Și dacă n-o faci, nu riști să ajungi la dirty-business, ca să supraviețuiești?

Să revenim la muzică și la film. N-am găsit scăderi artistice acestor videoclipuri. Ele sunt profesionale, echilibrate, fără carențe de detaliu. Dar nici nu sar cu ideea în afara șabloanelor. Păcat de muzică. **Empire** mi s-a părut un vârf în genul lui și merita o "zidire" în imagini impunătoare estetic, narativ. Doar culoarea dominantă, un albastru ultramarin cu tușe cenușii, place și impresionează. Dar cu o culoare nu se poate face decât un imperiu... decolorabil!

M.V. Pop

Casetă se găsește la **POWERPLAY** - Timișoara - 1900 - CP 709 - OP 1.

Format în 1979 grupul britanic **Marillion** (titlatura inițială, **Silmarillion**, preluată dintr-un roman de Tolkien) a fost la început privit ca o ciudățenie, deoarece epoca rockului progresiv apăsese și prea puțin tineri se încumetau să cânte acești gen ce alinase punctul maxim în anii '70, însă treptat trupa și-a dovedit valoarea, plasându-se alături de single-uri în topuri și marcându-și numele în istoria rockului.

Ultimul album al formației, "Brave", editat anul trecut de EMI a fost imprimat în următoarea componență: Mark Kelly/clape (el s-a alăturat trupei în 1981), Pete Trewavas/bas ('82), Ian Mosley/tobe, percuție ('84), Steve Hogarth/voce și alături de J. Helmer, versuri ('90), după plecarea lui Fish) și Steve Rothery/chitară (membru fondator). Album concept, "Brave" reprezintă o expresie a pesimismului, revoltei, dar mai ales a unei acute sensibilități pe care au imprimat-o cei cinci care au scris împreună materialul muzical. Se constată o totală depărtare de vremurile de început, când **Marillion** erau considerați epigoni ai trupei **Genesis** și dacă acum găsim ușoare influențe **Pink Floyd** acest fapt nu deranjează căci "Brave" dovedește, prin cele 11 piese ale sale, maturitate compozitorială și o proprie identitate. Atmosfera rockului, planant imbinată cu năruri mai "sănătoase", pasaje instrumentale în care tronează clapele urmate de evoluția unui bun vocal, compoziții complexe și momente scripoare, iată atuurile ultimei realizări semnate **Marillion**.

Iulian Ignat

POWER PLAY și ROCKA-ROLLĂ vă propun:

UNLEASHED - Across The Open Sea, 1994, Century Media

Death metal în veselie! Nu tema textelor e așa, ci modul de tratare a părților ritmice. Toba săltărească, basul ciupit parcă în glumă, chitara gădălată. Băieții nu ascund că stau în umbra (neagră) a lui **Judas Priest** - de la nume la preluarea unei piese. O intervenție de chitară clasică trimite gândul la izvoarele muzicii, simțită ca o mare tulburare.

EDGE OF SANITY - Purgatory Afterglow, 1994, Black Mark

Forța care activează în subteranele ființei umane iese la suprafață prin canale de subterane a unui lujer de crin sau prin venele deschise ale revoltei și disperării. **Purgatory Afterglow** este o simbioză elocventă de sânge fierbinte și sevă de flori rășinate pe mormântul unei iubite. Încă o dovadă că doom-metalul, lucrul cum trebuie, poate fi o bijuterie cu frumuseți reci.

OBITUARY - World Demise, 1994, Roadrunner

Un nume ce garantează desfășurări obișnuite death-metalului: voci rostogolite din halele afumate ale civilizației industriale agonizând, chitare încurcate bine în labirintul orașului planetar, un aer plin de fum dens, precum secția ritmică, o poluare sonoră și o acuzatie transparentă din titlu și copertă. Death? No compromise! Chiar dacă finalul este o... g!umă arabică!

GOREFEST - Erase, 1994, Nuclear Blast

Cine spunea că rockul nu e o școală? Iată o lecție bine învățată, bine asimilată și bine recitată. Ca niște elevi silitori, băieții ăștia nu fac greșeli. Ascultându-i - nu ca profesor, piei drace! - ca simpli coleg de clasă, ce poți să le zici decât: tocilarilor!

Aceste casete pot fi procurate prin **POWERPLAY** - Timișoara - cod 1900 - C.P. 709 - O.P. nr. 1.

Dacă privim rockul ca un corp complet - cu membrele și organele sale numite hard, heavy, psychedelic, metal, thrash, punk, doom, funk etc. - cu siguranță bluesul este sângele și sufletul acestui corp. **John Lee Hooker** este **The Healer**, sau, pe românește, "tămăduitorul, vrăjitorul, vrăciul", un doctor care vindecă prin metode ce scapă înțelegerii raționale. La fel ca și muzica blues.

S-a născut la 22 august 1917, în Clarksdale, Mississippi. Era unul din cei 11 copii ai familiei de lucrători agricoli, dijași pe o plantăție. Părea sortit să muncească la fermă, ca majoritatea negrilor din Sud. Dar Dumnezeu (pe care Hooker îl roagă și-l mulțumește în mai toate piesele sale) a întins acelor oameni o mână - plină cu muzică în biserica locală se cântă spirituals - iar micuțul **John Lee** intră în cor, la începutul anilor '20. Primul instrument cu care la contact este chitara. Seara târziu, într-o încăpăre din hambaz utilizată drept garaj, tânărul Hooker învață notele de la tatăl său vitreg, un anume **William Moore**, căruia îi va pastra o amintire deosebită și îi va trece printre "maestrii" săi, alături de **Coot Harris** și **James Smith**. **William Moore** avea o cârmă, unde se bea, se mânca, dar mai ales se dansa și se cânta. Cârmă care va fi adevărata școală a lui **John Lee** și al soi de casă multi ani la rând și - bineînțeles - loc de muncă.

În acel an, viața era aspră în Sud, sărăcia lucie. Prin 1931 Hooker pleacă la Memphis. Acolo nu se găsea de muncă mai ușor, dar se găsea... de muzică! Orașul era un renumit centru muzical, dar și mai renumit loc rău famat. Barurile erau pline de borfași, afaceriști verșoși, prostituți și bandiți căutați de poliție, ascunși de obicei în bordelurile fără număr. La Memphis, **John Lee Hooker** începe să cânte alături de bluesmeni legendari ca **Robert Nighthawk**, **Eddie Love** sau **Joe Willard**. Recesiunea fiind încă în toi, Hooker urcă, laolaltă cu valul de albi și negri săraci, spre Nordul industrial. Zece ani, din 1933, se oprește în Cincinnati, Ohio. Slujbele ocupate acolo sunt cronofage și nu-l lasă timp de muzică decât noaptea. Cântă în cluburi și la petreceri ocazionale, cu formații de gospel numite **The Big Six** sau **Delta Big Four**. Prin 1943 face încă o mutare spre nord, la Detroit, Michigan. Și aici are slujbe prost plătite, fără legătură cu muzica. Ziua, când noaptea barurile sunt pline, iar cântăreții bine primiți. Orașul era prosper, industria de automobile aducându-i supranumele de **Motorcity**. Pe lângă asta, se consolidează o puternică industrie muzicală (ce va culmina cu soundul Motown) odată cu dezvoltarea aparatelor portabile de ascultat discuri. Cluburile oferă scene de "rodaj" și afirmare pentru nenumăratele grupuri și interpreți. **John Lee Hooker** și grupul său adoptă un stil de blues ce se va numi urban, iar timbrul propriu va fi ușor de recunoscut sub ritmul de boogie lansat de **Pinetop Perkins**, foarte răspândit în jazz. De fapt, e mai puțin importantă denumirea unui fel sau altuia

JOHN LEE HOOKER

de muzică. Principal este acel element inefabil care dă ascultătorului senzația de grație divină. Restul e comerț, tehnică, reclamă.

În Detroit, **John Lee Hooker** locuiește vreo două decenii. Se căsătorește cu **Martella** și vor trăi împreună până la moartea ei. Vor avea patru copii, între care **Robert** și **John Jr.**, vor fi și ei muzicieni și vor lucra cu "bătrânul" la câteva discuri. S-ar putea spune că în Detroit **J.L.H.** Hooker s-a realizat ca om și ca muzician de blues. Aici face primele înregistrări pe discuri de 78 turăți, la **Modern Label**, **King**, **Regent**, **Savoy** sau **Stiff Label**. Cum se vede, toate firme mici ce încercau să facă bani prin 1948-1952. Sunt ani în care bluesul iese din cadrul folclorului pur și intră în atenția show-bizului. **Muddy Waters**, **B.B. King**, **Howlin' Wolf**, **Willie Dixon**, **J.B. Lenoir** și alții trec granița ce desparte artistul popular, cântăreț în bar, de artistul cu drepturi de autor plătibile, dacă nu plătite. Este un moment important în evoluția bluesului. Știind că poate și trebuie să-și câștige existența prin muzica sa, va mai avea bluesmanul libertatea să compună așa cum îi dictează instinctul artistic? Sau va compune ceva ce se ascultă și poate fi vândut? Obiectiv, nu poți să nu zâmbești la audiența căte unei culegeri de hit-uri din epocă: mai toți interpreții folosesc scheme "la modă" și mai toți au versuri de genul: "Mândra mea m-a părăsit, of, lume, mor!" Banalitatea este salvată de feelingul deosebit al ficăruia, de acel sentiment că auzi ceva unic și irepetabil.

Concertele, turneele, aparițiile la radio/TV, înregistrările pe disc - toate duc la cucerirea unei celebrități, extinsă de la an la an. Dacă bluesul este izvorul și esența muzicii rock, **John Lee Hooker** este esența bluesului. Autor prolific (poate **Willie Dixon** și **B.B. King** să-l întrecă), având circa o sută de discuri la activ, cu amprentă stilistică distinctă, de

o mare simplitate (**Simply The Truth**, cum sună titlul unui disc din 1969, premiat de revista **Jazz & Pop**) - trei note și-o bătaie din picior, asta-i Hooker, glumea alt longeviv, **B.B. King**. Influența lui **John Lee Hooker** e recunoscută de artiști consacrați ca **John Mayall**, **Johnny Winter**, **Buddy Guy**, **Canned Heat** etc. Mari nume ale rockului au cântat compozițiile lui Hooker: **Rolling Stones**, **Eric Clapton**, **Animals**, **Van Morrison**. De copiat, **John Lee Hooker** nu a putut fi copiat. De întrecut, nici atât. **Alan Wilson**, chitaristul formației **Canned Heat** spunea: "Vocea sa psalmidată,

The Healer Of The Blues

chitara inventivă și bătaia de picior insistență alcătuiesc un adevărat omorchestră care este greu de depăși". Chiar băieții de la **Canned Heat** s-au "întrecut" cu **John Lee** pe un disc antologic, **Hooker'n'Heat**, scos la casa **Liberty**, în 1970. De câștigat, au câștigat... ascultătorii! Pentru stilistica lui Hooker din perioada Detroit, de ascultat sunt **House Of Blues**, 1960, **Folk & Blues**, 1963 sau inegalabilul **"Plays & Sings The Blues"**, 1964. (Re)Ascultați cu atenție un exemplu concludent: piesa **Pouring Down Rain**. Atmosfera intensă este generată de voce, chitara ciupită și tocurile pantofilor, ciocnite pe o scândură. Versurile povestesc o amintire din copilărie, când ploaia torențială căzută zile și nopți la rând făcuse ca bătrânul Mississippi să inunde așezările din valea lui, să muture oameni, case, pământuri și animale, ca la diluviu. Amintirea l-a urmărit pe **John Lee** toată viața. Gravată pe disc în anii '40, piesa este reluată recent într-un film documentar. Iar în blues, ca în bootlegăria whiskyului, îmbătrânirea aduce, garantează calitatea. Hooker dovedește asta cu țările!

Primele înregistrări au fost făcute sub diferite pseudonime: **Jon Lee Booker**, **John Lee Cooker**, **Boogie Man**, **Texas Slim**, **Delta John** etc. Explicația? În slangul american, **hooker** înseamnă și "prostituată, stoarfă de trotuar", nu numai "gură de whisky". Azi nimeni nu mai dă importanță acestui aspect, ba chiar un nume vulgar asigură o vânzare consistentă. Dar în America puritană a mijlocului de veac, producătorul nu risca bani cu un nume de curvă...

În 1965, **John Lee Hooker** se mută în California, unde trăiește și azi.

M.V. POP

P.S. Mulțumiri speciale lui **Sorin Dorneanu** și lui **Stefan Neagu**.

VPR

Reluăm rubrica dar nu și datele deja publicate în 1994. Ne vom opri doar la cifre rotunde, aniversări sau comemorări. Totodată, vom prezenta primele clasate din topurile britanice și americane, așa cum au fost ele adunate în lucrarea **New Musical Express Rock N' Roll Years** din 1992 tipărită în Slovenia.

Perioada 1-15 februarie.

Alex Harvey s-a născut la 5.02.1935. **Bob Marley** la 6.02.1945. **Natalie Cole** în aceeași zi, dar în 1950 ca și **Mike Batt**. Pe 7.02 **Steve Bronski** împlineste 35 de ani. Pe 8.02 s-au născut **Dan Seals** (45 de ani) și **Ted Turner** de la **Wishbone Ash** (tot 45 de ani). Au trecut 5 ani de la dispariția lui **Del Shannon** (pe 8.02). **Holly Johnson** împlineste 35 de ani pe 9.02. Au trecut 60 de ani de la nașterea lui **Gene Vincent** (**Eugene Vincent Craddock**) pe 11.02. Pe 12.02. **Ray Manzarek** de la **The Doors** împlineste 60 de ani. **Steve Hackett** 45. Pe 13.02. **Peter Gabriel** are 45 ca și **Roger Christian** (**Christians**). Pe 14.02. **Roger Fisher** (**Heart**) va avea tot 45 de ani. Pe 15.02. comemorăm 30 de ani de la dispariția lui **NAT KING COLE**.

Topuri în prima parte a lunii

1960. În S.U.A. - 1. **Running Bear** - **Johnny Preston** și **Here We Go Again** - **Kingston Trio** (L.P.)
În U.K. 1. **Why** - **Anthony Newley** și **South Pacific** - **Soundtrack** (L.P.)

1970. În S.U.A. 1. **Venus** - **Shocking Blue** în prima săptămână și **Thank You** - **Sly & The Family Stone** în a doua. La albume **Led Zeppelin II**.

În U.K. 1. **Love Grows** - **Edison Lighthouse** (ambele ediții), iar la albume tot **Led Zeppelin II**.

1980. În S.U.A. **Rock With You** - **Michael Jackson** (de două ori), iar la albume **Pink Floyd** cu **The Wall**.

U.K. - **My Girl** - **Madness**, apoi **The Special** AKA **Live** (EP) - **Specials**. La albume două săptămâni cu **The Pretenders**.

1985. U.S.A. **Foreigner** - **I Want To Know What Love Is** (de două ori), albume **Born In The USA** - **Bruce Springsteen** și **Like A Virgin** - **Madonna**.

U.K. **Foreigner** și **Elaine Page/Barbara Dickinson** (**I Know Him So Well**) la singles și tot **Foreigner** cu **Agent Provocateur** la albume.

Să cântăm cu... sens

Sting
WHEN WE DANCE

di Sting

Ed. Music Union - Milano

If he loved you
Like I love you
I would walk away in shame
I'd move town I'd change my name
When he watches you
When he counts to buy your soul
On your hand is golden rings
Like he owns a bird that sings
When we dance angels will
run and hide their wings
The priest has said my soul's
salvation
Is in the balance of the angels
And underneath the wheels of
passion
I keep the faith in my fashion
When we dance angels will
run and hide their wings
I'm still in love with you
I'm gonna find a place to live
Give you all I've got to give
I'm gonna love you more than
life
If you'll only be my wife
I'm gonna love you night and
day
I'm gonna try in every way
I'm gonna find a place to live
Give you all I've got to give
I will love you more than life
If you'll only be my wife
If I could break down these
walls and shout my name at
heavens gate

I'd take these hands and I'd
destroy the dark machineries
of fate
Cathedrals are broken
Heaven's no longer above
And hellfire's a promise away
I'd still be saying
I'm still in love...
He won't love you
Like I love you
He won't care for you this way
He'll mistreat you if you stay
Come and live with me
We'll have children of our own
I would love you more than
life
If you'll come and be my wife
When we dance angels will
run and hide their wings
When we dance angels will
run and hide their wings
When we dance angels will
run and hide their wings
When we dance angels will
run and hide their wings

Take That
SURE

Sure so sure that it's sweet
love I've found.
It's not a game so don't play
hard to get
There's no connections
holding us down
Isn't it a shame that it never
happened, oh yeh
Though still here we are the
second time round.
It's gotta be social,
compatible, sexual,
irresistible
It's gotta be right for life.
Holdin', squeezin', touchin',
teasin'
Wantin', wishin', waiting,
thinking of your love,
Grinding grooving feel it
moving
Binding breathing bracing
breeding
With you girl.
It's gotta be social,
compatible, sexual,
irresistible
It's gotta be right for life.

di G. Barlow - R. Williams -
M. OwenEd. EMI Virgin Music
Publishing
Italy - Milano

I'm sitting here writing to my
lover
Last time we met I wasn't so
sure
Now I'm hoping, maybe
dreaming, for a life as one
When she reads this I'm
hoping she'll call
But I need more, much more
than before
I need positive reactions
whenever I'm down
I'm sure so sure
It's heaven knocking at my
door
Sure so sure, so come on
inside
Need you so much
More and more each time we
touch

"Noaptea, nu
fumez decât cu
lumina aprinsă...
sunt cam fricos!"

Cum o mai duci?

"De ce, asta-i întrebare! De ce o
mai duc? Sau, de ce, încă, o mai duc?
Asta mă ntreabă toți... DE CE?"

Arăți, de la o vreme, ca un
"pește" în luna de miere... în Puerto
Rico!

"Pardon? Trebuia să spui Cuba.
Vacanța de vară... la ncearcă o țigărică
dintr-astea, poate te face să vezi mai
clar!"

Pfiu, dezgustătoare!

"Auzi, tu chiar crezi c-o să-ți dau
un interviu?"

Sunt sigur!

"Știam eu că trebuia să mă car mai
devreme... se servește prânzul și
mă-nnebunesc după tacămurile de
argint din dotare!"

Arăți bine!

"Mda, păi nu suntem noi făcuți
după chipul și asemănarea lui? Al de
Sus? Nasol e că trebuie să-i dăm și
Diavolului ce-i al Diavolului."

Adevăr grăit-ai! Câte... putori

dintr-astea fumezi pe zi?
"Fumez numai noaptea, cu lumina
aprinsă. Sau după-amiază, cu ea stinsă.
Mi-e frică de foc."

Îți place Oasis?

"Păi da normal! Bună trebușoară
făcure băieții, bun album!"

Cum te-ai descurcat la Zoo-TV

show?
"Închideam televizorul și gata!"

Și după cât timp dispărea pata aceea

albă, de pe ecran?
"Instantaneu. Transmisia era, de
obicei, foarte bună!"

Te-ai gândit vreodată "Doamne, e 9

fix, trebuie să fiu pe scenă-ntr-un
minut?"

"Da, se mai face și dezordine. Dar
nu mare de tot, un copil de 5 ani poate
pune totul la loc!"

Ce mai fac dragălași, apropo?

"Minunat".

Pe cine ai pune rege, în regatul

vegetarienilor?
"Regatul vegetarienilor? Tu ai
auzit ce-a pătit vegetarianul ăla
celebru, care-a murit?"

Nu, ce-a pătit?

"La înmormântarea lui n-au venit
decât guli!"

Pieptul tău e foarte puros de la o

vreme!
"Hai să-ți arăt ceva, deși detest să
fac asta în public (își descheie

Luate din...

cămașă)... vezi? M-a bărbierit cineva,
recent."

Vai de mine, da' de ce?

"Probleme. S-au pus cu topoarele
pe inima mea... adică, am făcut un
control și se pare că am ceea ce în
breașă se cheamă «inimă
zburdalnică»..."

Cum așa? Bate neregulat?

"Mda, zburdă din patru-n patru!"

Crezi că de-asta ți s-a-ndesit părul de

pe piept, în ultimii ani?
"Da... dar n-am ajuns la
performanța pe care-ai atins-o tu, cu
părul de pe cap... da' unde-i Bob
Geldof? L-ai văzut, de curând?"

Nu prea...

"Asta nu se poate, el e
pretutindeni, mereu prezent, mereu
gata... mai întreabă-mă ceva!"

Cum ai evoluat, ca om?

"Vivat evoluția! Am cunoscut-o
pe Paula Yates când aveam 17 ani și
m-a făcut să mă simt ca de 17. Adică 7,
am vrut să spun. Ne-am întâlnit la
Dublin, la Balul de Cristal, acolo se
duceau ai mei să danseze... Ulterior,
chestia aia a ajuns, prin '70, club de
punk."

Te-ai îndrăgostit de ea, la prima

vedere?
"Ete, Las Vegas! Pa!"

"De-nrăgostit, m-am îndrăgostit
de Bob. Prin ea, urma s-ajung la el...
Ea a fost pe post de prezervativ".

Dar de Michael Hutchence îți place?

"Îmi plac pantofii lui. Fac toți
banii. Restul ar putea să nici nu intre-n
cadru... dar, apropo de pantofi, dați-
mi voie să vi-i prezint... (pune
piciorarele pe masă) pe-ai mei!"

Parcă-s făcuți din scândură de

parchet!
"Dacă-s haioși INXS? Da, și mie-
mi plac!"

De când n-ai mai tras un dans din ăla

cu pipăieți?
"Dansam în fiecare seară cu câte-o
gagică din mulțimea de la Zoo-TV...
Să-ți stea mintea-n loc, nu alta! Nu
le-am spus-o, dar de câteva chiar m-am
îndrăgostit!"

Se creea o atmosferă intimă?

"Mda... au fost câteva la care
le-am cerut, în modul cel mai galant,
să mai tacă. "Tacă-ți gura și-ascultă
muzica!", cam așa ceva... dar numai
la vreo câteva... În general, am
suportat totul cu stoicism... sunt un
gentleman!"

Și de-atunci, te-ai făcut mai înțelept?

"Nu știu, că deocamdată tu pui
întrebările!"

Care-i povestea lăntșorului tău? Îl

porți de mult timp...
"... (jucându-l pe degete) "E un
Jacqueline Raven. O știi? Cel mai bun
stilist, în materie de bijuterii, din țara
asta!"

Ce mașină conduci, actualmente?

"Un Cortina, '74, culoarea lămâii.
Bună de vizionat rock'n'roll."

... și Vauxhall Viva 1100?

"O mașină puternică."

S-a dus Mefisto?

"Da, a pus cornu-n pernă și n-o
să-l mai vedeți până luni."

Pe unde mai stă?

"Habar n-am și nici nu mă
interesează! Am încheiat-o cu el... deși
fusesse rugat să joace-n Batman, și nu
cred că i-ar fi stat rău... la pune-ți ăștia
(îmi aruncă ochelarii lui de soare și mă
trage-n poză!) Hopa! Primul tău
travesti!"

De ce porți ochelari de soare?

"Fiindcă «dă» bine! Mă fac mai
interesant... în plus de asta, îmi mai
protejează și mie ochisorii!"

Te dor?

"Da, de la blitz-uri!"

Spune-mi o glumă!

"Glumești?"

Acum unde te duci?

"La treabă, mai vorbesc cu unu',
cu altu', mai pup niște politicieni în
fund... Trebuie! Te văd mai încolo...
și nu uita: Vivat rock'n'roll.
Vivat Vauxhall Viva!"

"Ete, Las Vegas! Pa!"

Ana Călin

DE TOATE • de toate • DE TOATE • de toate

HARD ROCK
MAGAZINE

Warrant are un coechipier
de certă valoare. David White
(keyboards) venit de la
Mannequin. Pregătire celui de-al
patrulea album e în toi. John
Paul Jones produce discul live
(înregistrat la Seattle) pentru trupa
Heart. Joey Castillo (ex
Sugartooth) l-a înlocuit pe Chuck
Biscuit la Danzig (acesta tocmă

și-a pierdut fratele, baterist ca și
el, la Four Horsemen). Joe
Satriani i-a părăsit pe cei de la
Deep Purple, alături de care se afla
în turneu ca "invitat de lux". În
locul lui a venit Steve Morse (de la
Dixie Dregs). Gamma Ray a
rămas fără vocal prin plecarea lui
Ralph Scheepers care s-a prezentat
la probe pentru postul vacant de la
Judas Priest. Reuniunile
continuă. Foghat vor lucra sub
bagheta celebrului Rick Rubin.
Free caută un chitarist pentru a
ocupa locul vacant lăsat de Paul
Kossof în urmă cu 18 ani. Heavy
Charts (USA). 1. Unplugged In
New York - Nirvana. 2. Smash -
Offspring. 3. Big Ones -
Aerosmith. Heavy Charts (U.K.).
1. Nirvana. 2. No Quarter - Page
& Plant. 3. Aerosmith. În Franța,
primele două locuri sunt identice,
iar pe trei se află albumul de
succese Bon Jovi. Articole pe
care le-am reținut (și așteptăm
decizia voastră): Faith No More,
Stone Temple Pilots, Aerosmith.
Mai sperie pe cineva death-metal?
Skid Row (în martie ar trebui să
avem albumul Subhuman Race).
Chestionar Slayer (25 de întrebări
destul de dure).

Rock & Folk

(ianuarie)

★ Retrospectivele domină și
această revistă franceză. Totuși, la

rubrica News & Flash găsim un
scurt dialog cu marea artistă. Joni
Mitchell. ★ 10 întrebări pentru
Siouxsie Sioux. ★ Lyle Lovett nu
este numai soț de actriță, ci și un
om de country cu totul special.
Printre altele a făcut și studii de
jurnalistică. ★ Pe Eric Clapton îl
vedem într-un atractiv colaj de
imagini din mai toate perioadele
sale. Și urmează un articol ce,
probabil, va ajunge și-n VPR. ★
Tom Jones, un alt veteran,
necesită prezentare pentru că tinerii
de azi nu-i știu biografia. ★ Snoop
Doggy Dogg, Jamiroquai rămân
printre preferații presei franceze. ★
Discul lunii este "Second Coming"
- The Stone Roses. ★ Poliția din
Singapore a întrerupt un concert
Pet Shop Boys, obligând
dansatorii care însoțesc duetul pe
scenă să se îmbrace mai decent! ★
Labelul american TVT a produs
1000 de exemplare ale unui single
cu două grupuri. Pe o față se află
Starchildren, un pseudonim
folosit de Smashing Pumpkins. ★
După house, techno, rave și acid-
jazz, tineretul britanic a descoperit
un nou sound, "jungle". Un
reporter francez s-a deplasat alături
de echipa TV Canal + pentru a afla
în ce constă ineditul. Un subiect
incitant, nu?! ★

TANGO MUSIC INTERNATIONAL,
PRIN SC PARTNER SRL,

vă oferă:

☛ Casete audio înregistrate, sigilate,
peste 500 titluri din toate genurile, de cea
mai bună calitate, la prețuri deosebit de
avantajoase.

☛ Casete audio neînregistrate, pentru
producție, la minutajul cerut de client.

☛ NOU! C.D.-uri înregistrabile, marca
AUDIOMASTER.

☛ C.D. recorder marca MARANTZ

☛ Componente casete audio.

Pentru relații suplimentare, privind
oferta noastră, vă rugăm să ne
contactați la tel/fax (048) 644361

Din numărul următor demarează
CONCURSUL TANGO!

Primul clasat va primi 3 casete, al
doilea două, iar al treilea o casetă.
Toate din catalogul firmei.

dacă suntem în stare

Paul Stoica (Craiova). Scrisoarea ta a zăcut în plicul cu "Extemporale". Acum încerc să-ți răspund parțial. Vehement și justificat unele dintre comentariile tale despre "Cerbul '94". Că dl. Moreno e de origine italiană, nu m-a deranjat. O rubrică "Hippie" dorim să avem și oferta de material n-o refuz. Metalul și-a mai diminuat spațiul având în vedere existența unei reviste orientate strict în această direcție. Poate o recucerim și pe prietena ta cu "Să cântăm cu sens". A Flock Of Seagulls provine din Liverpool și s-a format în 1979. Inițiatori au fost frații Mike și Ali Score (ei rezolvau keyboards, vocal și tobele). Trupa, cunoscută de new wave, i-a mai avut la chitară solo pe Paul Reynolds, la bas pe Frank Maudsley. Numele a fost inspirat de Jonathan Livingston Seagull. Au fost descoperiți de Bill Nelson care a produs "It's Not Me Talking" la propriul label, Cocteau. Mike (frizer în tinerețe) a inventat o tunsoare stranie pentru membrii trupei pentru a atrage atenția. "I Ran (So Far Away)" a ajuns la MTV pe locul 9 în Statele Unite (1982). Conceptul futurist al clipului fusese abordat în Marea Britanie de Gary Numan. Așa se explică doar locul 43 atins acolo. "Wishing (If I Had A Photograph Of You)" a urmat după "Space Age Love Song" folosind material filmic din zona S.F. "Wishing" a ajuns pe 10 în U.K. și pe 26 în S.U.A. Primul album a apărut în 1983 conținând și hitul Nightmares. Au urmat The Story Of A Young Heart (1984), "Listen" și Dream Come True (1986). Fără sprijinul MTV s-a văzut că-n State nu reușeau să se impună. Reynolds a plecat în 1985, iar despărțirea totală s-a produs un an mai târziu. Cele două numere din VPR care-ți lipseau pornesc spre tine. Zodia o afli ușor pentru că sunt născut în aceeași zi și an cu Mircea Baniciu. Rock Man este foarte ocupat, dar eu sper să revină cu acicul său necesar VPR-ului. "Cine a vrut, se putea informa și înainte de '89". Absolut de acord. Că moda a contat și rămâne (pentru marele public) decisivă nu-ncape discuție. Îl rog aici pe M.V. Pop să te ajute să intri în posesia video-casetei "Monterey Pop Festival '67". Despre The Lovin Spoonful sunt mai multe de povestit. Mai voi opri acum doar la datele esențiale. În decembrie 1965 a apărut albumul de debut Do You Believe In Magic. În 1966 compilația What's Shakin' scoasă de Elektra conține 4 piese Lovin Spoonful. Printre ele și Good Time Music, o declarație de credință a trupei. În octombrie 1966 coloana sonoră a filmului What's Up Tiger Lily ajunge pe locul 126 în topul american. În decembrie (1966) al treilea album, Hums Of The Lovin Spoonful ajunge pe locul 14. Un alt disc conținând muzică de film iese un an mai târziu cu titlul You're A Big Boy Now (regia lui Francis Ford Coppola). Revelation Revolution '69 a apărut la finele lui 1968. Schimbările de componență se simt, iar carierele soliste intră pe rol. Componența inițială a grupului folk-rock american: John Sebastian, solist vocal, Zal Yanovsky (chitară, vocal), Steve Boone (bas, vocal) și Joe Butler (tobe). Primul disc fără Yanovsky, unul dintre fondatori, a fost Everything Playing. Adrian Oear (Oradea). Îți pot recomanda reviste muzicale, dar pentru a te abona e bine să ai o relație externă, pentru că altfel e destul de complicat. New Musical Express sau Melody Maker dintre săptămânale. Q sau Vox dintre lunare se nasc în Anglia, dar se pot face abonamente și din alte țări (de la noi printr-o bancă unde cineva are cont valutar). Reviste vechi nu-ți pot oferi, pentru că le păstrez chiar

și pe cele de acum 20 de ani. În rest îți mulțumesc pentru informațiile trimise și te anunț că figurezi pe lista de protocol a V.P.R., adică vrei primi revista acasă GRATUIT. Mercanius (Călan, Hunedoara). De astă dată sigur vei primi numerele ce-ți lipsesc. Regret că tentativa cu Musicland s-a blocat, dar înțeleg exact prin ce stări ai trecut. Despre cele trei trupe locale, Camuflaj 13, Invers și Acrater, ai putea să ne dai amănunte periodice. Sprijinul de la trupele "mari" pentru cele "mici" (adică tinere) poate veni doar când mișcarea rock are o coerență, un capital artistic și financiar, un sindical puternic. Băftă în prima ta sesiune și nu te lăsa de microbul muzical! Mocanu Marcela (str. Oltina nr. 4, bl. 23, et. 3, ap. 12, sector 5, București). Te ajut publicându-ți adresa în speranța că va ajunge la cine trebuie. Tu îl rogi pe Călin de la Compact Cluj să te pună în legătură cu prietenul său Cipri, pe care l-ai cunoscut la Festivalul "Om bun". În interviu cu Teo Peter nu aveai cum să vezi numele dorit, odată ce este o cu TOTUL ALTĂ FORMAȚIE. Când Costi Cămarășan ne va da adresa trupei sale din Cluj o vom publica și astfel suferința ta se va încheia. Mihail Oprean (Cluj-Napoca). Ne anunți când pleci la Costinești și vom avea grijă să-ți parvină abonamentul la Vox Maris. Litere mai mari vom avea când numărul de pagini va crește (să zicem 24), altfel ar trebui să renunțăm la o groază de materiale și voi ați fi cei păgubiți. Practic, putem spune că avem o revistă de 32 de pagini și nu exagerăm cu nimic. Despre eventuala venire în țară a Tinei Turner nu depin nici o știre serioasă. Cu zvonuri putem umple pagini întregi. Corina Barbu (Călărași). Michael Mills, basistul de la R.E.M., este născut la 17 decembrie 1958 (în două surse apare această dată). Articolul propus de noi și omologat de

INFO-CONTEST
DYNAMIC NR. 2

Mai întâi câștigătorul primei etape (după tragerea la sorți la care au participat 32 de biletele cu răspuns corect): SCHMIDT DITHER, Bd. Muncii, bl. 1, sc. 1, ap. 15, Reșița 1700.

Răspuns corect: Don McLean (compozitor, textier și chitarist), s-a născut la 2 octombrie 1945 în localitatea New Rochelle, N.Y. În 1971 a apărut superhitul său American Pie dedicat morții lui Buddy Holly ("The day the music died").

Întrebare.

O.M.D. este prescurtarea numelui unui duo format din Andy McCluskey și Paul Humphreys. Care este numele complet al grupului? Nu uitați! Fiecare etapă are un singur câștigător, iar premiul vine de la Teiuș!

câțiva dintre voi a intrat în faza prelucrării. Fany Mercury (Galați). Aprecierile tale înlocuiesc caloriferul decedat din redacție. Revista răticitoare a pornit spre tine încă o dată. Te rog să ne confirmi de primire! Diana Nichita (București). Un colț al fanului Queen este posibil numai cu condiția să primim vești calde tocmai de la voi. Ceea ce scriu acum e valabil pentru toți fanii ADEVĂRAȚI, care-și respectă și cultivă idolii. Florian Rose (ex Mad Angel) din Suceava. Felicitări pentru intrarea legală în lumea presei. Categorie, mă bucur să rămân colaboratorul nostru. "Colinde pop-rock la Suceava" a ajuns cam târziu, dar o consemnare se cuvine. În organizarea Primăriei Municipiului Suceava și a postului local de radio Unipuls, pe 25 decembrie 1994, în Sala Mare a Casei Culturii, a avut loc un concert la care au participat aproximativ 1000 de spectatori. Pe scenă au urcat Loredana Groza, Laura Stoica și Voltaj (cu Berti Barbera, sucevean întors acasă). Sponsorii spectacolului au fost Pepsi, Arda, Software, Toyland. Intrarea a fost gratuită. Frumos cadou de Crăciun!

Andrei

Este pentru ultima oară când publicăm anunțuri fără fotografia celui care dorește să corespundă prin intermediul acestei rubrici.

FREDDIE (str. Splai Mihai Viteazul nr. 1, bl. 8, sc. 3, et. 1, ap. 5, Drobeta Turnu-Severin, Jud. Mehedinți, cod 1500). "Dacă doriți o corespondență sigură, nu mai ezitați, scrieți-mi! Putem discuta pe orice temă. Îmi plac, desigur, muzica (Queen, Aerosmith, Bon Jovi, Led Zeppelin, Pink Floyd, Nirvana, Metallica), sportul, drumețiile montane și lectură".

Faptul că în Dr. Tr. Severin avem mulți prieteni ne bucură. Problema e că difuzorii susțin că sunt prea puțini cititori. Dacă într-adevăr amicii tăi vor să aibă fiecare număr al revistei, convinge-i să se aboneze direct la redacție. E valabil și pentru tine.

WHITE DRAGON (str.

Albinelor nr. 93, Timișoara, jud. Timiș, cod 1900). "Am 22 de ani. M-am născut în orașul de pe Bega. Muzica, călătoriile și sportul cred că sunt subiecte interesante pentru o conversație în scris. Și pentru că îmi place foarte mult rock-ul, îmi permit să-l citez pe John Lennon: «Îmi place rock'n'roll-ul, nu-mi plac multe alte lucruri. E muzica ce m-a inspirat să cânt. Nimic nu e, din punct de vedere conceptual, ca rock'n'roll-ul. Sau poate sunt și eu, ca și părinții noștri; asta e epoca mea, o accept și nu o voi părăsi niciodată». Cei care vor să corespundă cu mine, o pot face cu încredere, promit să răspund tuturor".

GORKY și PHENOMEN (cart. 1 Mai, bl. S 28, et. 4, ap. 12, Craiova, cod 1100). "Avem 16 și respectiv 17 ani. Dorim să corespundăm cu rockerii (din toată țara) singure și neînțelese de părinți și de oamenii din jur, cărora să le placă muzica rock și, în special, Metallica, Nirvana, Sepultura, Pantera, Sex Pistols, The Doors, Phoenix, Timpuri Noi. Răspuns garantat la orice problemă care vă frământă".

BRETT WILDER (str. Radu Gheorghe nr. 5, bl. 12, sc. A, et. 7, ap. 31, sect. 3, București). "Am 19 ani, sunt șaten. Îmi plac Depeche Mode, U2, The Cure, Erasure. Aștept scrisori de la fete care au aceleași preferințe muzicale, care se simt singure și doresc un prieten adevărat. Promit seriozitate maximă și pretind același lucru".

CRISTINA OPRESCU (Aleea Poatiza nr. 5, bl. A17, sc. 3, et. 4, ap. 45, sect. 6, București). "Sunt o mare admiratoare a celui care este «The King Of Pop». Toți cei care-l admiră pe Michael Jackson și, mai ales, fani adevărați sunt rugați să mă contacteze. În plus, pot să-mi scrie și admiratorii trupelor Aerosmith și Guns N'Roses, pentru că și ele se numără printre preferințele mele muzicale".

CHARLOTTE (str. Dreptății nr. 8, bl. 02, sc. 2, ap. 55, sect. 6, București). "Sunt brunetă cu ochii negri, bretonată, purtătoare de plete (până la umeri, inclusiv) și bocanci. Am 15 ani, 1,60 m, 46 kg și sunt născută în zodia Scorpionului. Caut rockeri pletosi și cu poftă de viață (gata să mă molipsească și pe mine de această «boală»), care ascultă ceea ce ascult și eu, iar eu ascult ce e în casetofon. De obicei, e Metallica, Nirvana, Guns N'Roses, ceva Pearl Jam, Alice In Chains, Alice Cooper, The Doors, Led Zeppelin, Janis

Joplin. Sunt o romantică incurabilă căreia îi plac filosofia și V.P.R.-ul. Răspuns garantat tipilor ce înregistrează o vârstă de 16 ani!"

Nu consider o obraznicie replica ta. Și nici nu am scris cu ironie acele rânduri. La fel ca și tine, am fost și eu iritată, desigur din alte motive, pe care cred că le deduci. Era mult mai simplu să-mi dai toate explicațiile în prima scrisoare. Cred că lucrurile s-au lămurit între noi, așa că te aștept cu alte epistole sau, poate, treci chiar pe la redacție.

MADA (str. Carpați, bl. 27, sc. A, ap. 13, et. 3, Bacău, jud. Bacău, cod 5500). "Realități care credeți în Nirvana și Kurt Cobain, scrieți-mi! Avem multe de vorbit".

CONSTANTIN M. ADRIAN (str. M. Costin nr. 17B, Făgăraș, jud. Brașov, cod 2300). Am primit ambele scrisori. Anunțul mi s-a părut prea... morbid pentru a fi publicat. Nu e vorba de cenzură, ci de, hai să-i zicem respect față de propria ta persoană. Cu risul că te vei supăra pe mine, îmi permit să nu redau textul tău. Poate îl revizuiești. Partea a doua a scrisorii i-am dat-o lui Andrei. Vei primi informațiile cerute la rubrica "Răspundem dacă..."

CRISTINA SALAJAN (str. Gheorghe Doja, bl. D20, ap. 3, Zalău, jud. Sălaj, cod 4700, tel. 060/630105). "Dragi admiratori ai lui Paul Panait, dacă doriți materiale (articole, poze, autografe, postere, casete audio și video) cu idolul nostru sau doriți să deveniți membri ai Fan-Clubului Paul Panait, scrieți-mi! PUFULEȚĂ și FRISCOȚEL (Calea Griviței 230, bl. 3, sc. B, ap.

VÂND ■ CUMPĂR ■ CAUT ■ SCHIMB

NICOLAE MIRELA (str. Ivan Anghelache nr. 5, bl. M32, sc. 1, ap. 12, sect. 5, București). "Am 20 de ani și aș dori să pun pe picioare o formație de muzică pop, care să fie în stare să ridice muzica noastră pe făgașul cuvenit. Știu că este o idee îndrăznească, tocmai de aceea caut muzicieni de valoare pe instrumentele clape, chitară bas, chitară solo, eventual baterie, între 18-23 de ani, cu o pregătire intelectuală de calitate și cu dorința de a învinge".

MELANIA (Aleea Garofiței nr. 5, bl. L 78a, sc. B, ap. 21, Constanta, cod 8700). Caut materiale (texte, postere etc.) cu și despre Nirvana și Kurt Cobain. Ofer text Metallica, Paradise Lost, Sepultura, Megadeth, Depeche Mode, Altar, The Beatles, Michael Jackson, postere cu Fight, Extreme, The Cult și altele.

CORNEL (Calea Văcărești 182, bl. 23, sc. 1, et. 5, ap. 16, sect. 4, București, cod 75172, tel. 3302421). "Vând urgent chitară rece, marca Reghin, având o doză simplă".

ADRIAN MIHAILOV (str. Padeșului 12, ap. 7, Timișoara, cod 1900, tel. 056/125107). "Vând/cumpăr/schimb partituri rock. Am Metallica, Pantera, Megadeth, Maiden, Satriani, Malmsteen, Clapton etc. Pentru a primi lista, scrieți-mi".

CĂTĂLIN (tel. 01/7783139). Caut o mândrulină din Brașov, pe care n-o cunosc, dar căreia, din cauză de prea mult cognac, i-am luat canadiana. Asta

17, sect. 1, București). "Un salut «tremurat» din partea a două rockerițe. Așteptăm cât mai multe epistole". Cam asta e ideea anunțului vostru, restul, referitor la starea voastră de «dezagregare», îl puteți comenta în scrisori.

CRAZY ANGEL-CRISTINA (str. Aleea Dealul Măcinului nr. 1A, bl. 452, sc. D, et. 1, ap. 137, sect. 6, București). "Rockerită zăpăcită, 16 ani, caut persoane «sărite de pe fix» în vederea unei corespondențe sau, de ce nu, a unei prietenii adevărate. Construcție fizică: șatenă, ochi albaștri, 1,76m, 55 kg, pletoasă. Cei care-mi vor scrie vor trebui să aibă aproximativ aceleași pasiuni: muzica (tot ceea ce aparține domeniului rock, atât celui al anilor '60-'70, cât și celui actual), chitara, drumețiile montane, plimbările prin ploaie, animalele, distracțiile în gașcă, psihologia, științele oculte. Detest ipocrizia, prejudecățile și minciuna".

ȘTEFAN BABA (comuna Lisa, jud. Teleorman, cod 0749). Pierdut în universul prăfuit al anilor '60-'70, îndrăgostit de tot ceea ce e pur și frumos, de adevăr și de libertatea de a gândi și, mai ales, de tot ceea ce a însemnat The Doors și Jim Morrison, caut o ieșire din întunericul care mă înconjoară. Mă simt cu adevărat liber doar în mijlocul muzicii lui Morrison. Aș vrea să-mi fac cât mai mulți prieteni și îmi doresc să înființez un Fan Club The Doors, dar de unul singur e imposibil".

se întâmpla în toamnă, la Costinești, la festivalul de jazz. Am aflat, mai târziu, că mă căuta și plângea (după canadiană) și mă-njura. Mă gândesc că s-o lovi cumva de revista voastră și, mai știți? Așa că, mândră din Brașov, caută-mă". Știu, textul tău avea și rimă, dar cum nimeni din redacție nu a reușit să descifreze ultimul cuvânt, iar fără el, apelul nu mai avea nici un haz, am renunțat.

STELIAN CONCI (Sos. Iancului nr. 60, et. 1, ap. 2, sect. 2, București, cod 73378). "Înregistrez casete audio cu muzică din aria thrash, death, doom, Amorphis, Alter, Bleed, Belial, Benediction, Centinex, Carnivore, Convulse, Eyehategod, Mercyless, Utumno, Vermint, Mystic Charm, Winter, Konkhra, în total peste 200 de titluri. Odată cu epistola voastră, vă rog să-mi trimiteți și un plic înmbrat cu adresa exactă pentru un catalog și alte informații".

TIBERIU GANEA (str. Viilor, bl. U7, sc. A, et. 6, ap. 25, Pitești, jud. Argeș, cod 0300). "Caut «Videoscope» și «Live At Marquee London» - Overkill sau orice alte înregistrări video cu această formație. Ofer bani sau casete video cu Sepultura, Megadeth, Kreator, Judas Priest și alte formații. M-ar mai interesa concertate cu Death, Candlemass, Sodom".

Top 7 Nonconformist

Diana Olteanu (Tg. Jiu). 1. Heaven - Bryan Adams, 2. Hello, I Love You - The Doors, 3. Vreau să cred - Cătălin Crișan, 4. Lady Lai - Modern Talking, 5. Somebody To Shove - Soul Asylum, 6. Always - Bon Jovi, 7. Black Dog - Led Zeppelin.

Reluăm acum această rubrică, urmând să-i acordăm mai mult spațiu pe măsură ce nonconformismul vostru va fi și spectaculos. Echipa redacțională va decide în fiecare lună care TOP 7 să fie premiat.

TALON PENTRU ANUNȚURI ÎN V.P.R.

Numele ..... Prenumele.....
Adresa.....
Anunțul .....

După moartea lui John Bonham și sfârșitul legendei heavy rock Led Zeppelin, nu s-a mai auzit nimic despre basist. **John Paul Jones**, pe numele său adevărat Joan Baldwin, s-a retras în viața sa personală: "M-am concentrat exclusiv asupra familiei mele, care timp de ani de zile mă văzuse mult prea puțin. În plus, am dat lecții de muzică și am compus cu ajutorul unui computer muzică clasică".

Ce mai face și mai zice

JOHN PAUL JONES

La 48 de ani, Jones și-a făcut un nume excelent ca producător și aranjor. De curând a participat în calitate de basist și producător la "The Sporting Life" (Diamanda Galas), a produs un album acustic live pentru Heart, a lucrat cu Butthole Surfers și The Mission și a colaborat ca basist cu Peter Gabriel, Brian Eno sau Lenny Kravitz. După cum singur declara, din numărul de oferte și propuneri care i se fac zi de zi el respinge 98%.

Cum a prins contur colaborarea cu R.E.M.?

- Mi-am trimis benzi cu patru piese pentru "Automatic For The People". Michael Stipe anexase niște notițe scrise de mână, privitor la cum trebuia să sune toată povestea. Am scris aranjamentele pentru corzi și am plecat la Atlanta. Acolo am repetat cu 30 de membri ai orchestrei simfonice. Ulterior, înregistrările n-au durat decât o zi. Asta mi-a plăcut la nebunie. Eu numai așa mă pot bucura cu adevărat de viață, fără stresul turneelor și bătaia de cap cu enervantele case de discuri, care vor să se amestece în orice. Îmi pot permite să renunț la toate astea. Doar am cântat în cea mai bună trupă din lume!

Despre planurile mai noi ale foștilor săi colegi Jimmy Page și Robert Plant, Jones a aflat din ziar. "Nici măcar n-au considerat necesar să mă sune și să-mi spună și mie că vor să lucreze din nou împreună. Dacă le-ar fi venit ideea să mă implice și pe mine în treaba asta, ar fi trebuit însă să le spun: "Grozav, băieți, trimiteți-mi și mie un bilet la concert..."

În locul lui, la bas, se află acum ginerele lui Robert Plant, Charlie Jones. "No Quarter" - de fapt o veche piesă a Led Zep, la a cărei apariție a contribuit în mare parte și John Paul Jones. "Nu îi înțeleg și am din ce în ce mai puțin chef să o fac", spune el. "Oricum, eu le urez mult noroc."

Privit din punct de vedere artistic, Jones nu prea apreciază noul proiect: "Am mai avut și înainte în program muzică arăbească sau celică. Asta nu e ceva nou. Numai că înainte eu cântam o chestie ca asta de unul singur, pe când acum ei aduc o întreagă orchestră din Egipt".

Tema Led Zeppelin ține de trecut, iar "întrebările referitoare la acea perioadă îmi sunt penibile".

Pe Jones nu-l mai preocupă decât un singur gând: să înregistreze un album solo. "Dar de fiecare dată când mă apuc de el, intervine cine știe ce alt proiect interesant".

După "Musik Express Sounds", Manuela Boatcă

Având 2.500.000 de exemplare din discul său "Tabaluga", 350.000 de spectatori au asistat la show-ul lui. Organizatorii au investit 10 milioane de mărci! DE CE?

De fiecare dată când îl întâlnesc, Peter mă îngrozește. Prin politețe. Stă în fața ușii și mă așteaptă. Îmi toarnă în pahar, tace imediat ce eu deschid gura.

Probabil că tata Maffay a fost cel care s-a chinuit cu tine până ai învățat toate astea, îi spun eu lui Peter.

Tatăl lui, român de origine maghiară, care s-a căsătorit cu o nemțoaică din Transilvania, și-a schimbat numele de Sohnemann în Maffay, care suna mai puțin suspect.

"Da", spune Peter, "la noi se pune preț pe un nume care suna bine".

Un rocker îmbrăcat în piele și încălțat cu bocanci, însă politicos nevoi mare.

"Știi, crezul meu este că politețea constituie premisa bunelor relații".

Ce te interesează pe tine relațiile? Tu ești marele Maffay și propriile tale coarde vocale îți aduc milioane.

La replica asta mă măsoară din cap până-n picioare cu ochii lui de câprior trist, ce mă privesc de sub niște sprâncene stufoase și rostește o frază groaznic de lungă: "Acum am 43 de ani și 23 dintre ei i-am petrecut în această branșă. Aici am cunoscut oameni care m-au convins să-mi schimb modul de a gândi. Să vizitez locuri noi. Să citesc cărți la care înainte nici nu m-aș fi uitat. Astfel, în fața mea s-au deschis o mulțime de noi perspective și pur și simplu n-am putut să fiu "rockerul tuturor".

Se vede sau, mai bine zis, se aude. Peter cântă acum cu vocea sa puternică de tenor o muzică mai soft, mai lentă, cu nuanțe mai calde. Dar el nu mă crede.

"Voi continua să fiu la fel de mușcător și de zgomotos. Pentru a putea fi mai bine auzit. Am devenit numai ceva mai maleabil. Mai am mult până să pot cânta operă".

În schimb, pentru "Du", cel mai mare hit al său, e deja prea bătrân. Parcă se revoltă ceva în el când publicul îi cere "Du" la câte un bis. Probabil că există cântăreți care s-au spânzurat din cauza superhiturilor lor, pe care trebuiau să le cânte mereu, încă o dată și încă o dată, ca un gramofon defect.

"Pe mine m-a revoltat atât de mult acest "Du" și faptul că nimeni nu se mai satura să-l tot asculte, încât tot timpul simt dorința de a compune ceva nou".

Hitul ca medicament. Iată o nouă versiune a teoriei succesului ca terapie. Astăzi, Peter mai cântă această piesă doar când vrea să persifleze.

"Altfel nu se poate. De atunci, am divorțat de două ori; mi s-au întâmplat o mulțime de lucruri..."

Ați remarcat? Tipul vorbește de parcă ar citi constant cele mai pretențioase cotidiane. Mi-am notat special câteva dintre formulările sale: "lanțezeala pietei" înseamnă că se vând din ce în ce mai puține discuri. Sau "depreciativ", "modalitate de expresie", "a da viață cuvintelor". Și această atentă selecție a cuvintelor vine tot de la noii săi prieteni. Un exemplu este povestea cu Oskar Lafontaine, care a fost martor la nunta lui Peter. Când cei doi s-au întâlnit pentru prima dată, Oskar era o personalitate politică

PETER MAFFAY - UNUL PENTRU TOȚI

strălucită. Astăzi, nu strălucește mai mult decât un bec de 25 de wați. Dar ei doi tot se plac.

Cine profită mai mult de pe urma cui?

El răspunde: "Mie și lui Oskar nu ne place această întrebare pentru că exclude din discuție respectul reciproc care ne leagă".

Da, dar nu este și Oskar printre cei datorită cărora politica ne-a devenit, treptat, indiferentă?

"Cel puțin Oskar nu-și dă aere de superioritate. Și mie chiar îmi place cum se poartă cu oamenii".

Peter arată ca propria sa radiografie: în blugi are 60 de kilograme și un dos cât al Claudiei Schiffer. Acum 10 ani avea cu 40 de kilograme mai mult, dar pe atunci trăgea și la masea. Între timp s-a lăsat de asta și, acum un an, chiar și de fumat. În plus, mai ține și o dietă strictă, pe care a inventat-o singur.

"Pentru mine este tot timpul începutul Ramadanului. Asta mă face să mă păstrez în formă și să pot crea".

Ramadanul este îngrozitoarea lună de post a musulmanilor, când în numele lui Allah ei își "curăță" corpurile de tot ce este pământesc.

Pe 15 martie, Peter pleacă în turneu. Din nou. Chiar trebuie să facă asta? "Da", spune el. "Nu poți să faci un disc fără să organizezi un turneu, așa cum nu poți să mănânci fără să trebuia să te duci la cîșet". Frumoasă și originală imagine. Un om de afaceri își reprezintă propriile interese. Pe scenă, în fața a mii de spectatori, el își vinde discurile.

să măstrecă la ele - mă distrăm grozav".

Un exemplu este jeepul CJ7, care se află în curtea casei sale în momentul de față. Un hobby interesant, dar, din păcate, fără happy end: toate mașinile la care a măstrecat le-a revândut în pierdere, deși a investit în ele atâta muncă, piese de schimb și dragoste.

"Aș fi atât de mândru dacă aș putea să vând o mașină la prețul la care am cumpărat-o."

Perfect, ți le cumpăr eu exact pentru cât ai plătit și după aceea dau un anunț în ziar: "Jeepul lui Peter Maffay de vânzare". Și să vezi ce de bani fac.

Ochii de câprior ai lui Peter devin deodată severi și de neîmpăcat și vocea lui sună de parcă ar trebui să cânte un duet cu Heino. Îmi spune:

"Ar fi o chestie extrem de scârboasă din partea ta!"

Trecem mai departe. Lui Peter îi este îngrozitor de teamă de avioane. În mod foarte curios, însă, îi e mai puțin teamă de zbor dacă avionul este plin numai pe jumătate. Totuși, până acum nu-și lua bilete decât la categoria a III-a. Până a venit cineva la el și i-a vândut pontul cum că la categoria "business" se ocupă cele mai puține locuri.

"Acum îmi permit câteodată să zbor cu business."

Cred sincer că tipul nu e zgârcit, ci doar modest. Nu bea, nu fumează, mănâncă puțin, își ia cele mai ieftine bilete de avion, nu merge la frizer. Să-i căutăm alte vicii.

"Sunt destul de infumurat", spune el. Alurea! Dacă ar fi așa, nu s-ar uita atât de rar la înregistrările video ale propriilor sale concerte."

"Nu mă uit, că mi-e teamă să nu descopăr că am făcut prea multe greșeli."

Iar dacă se întâmplă să nu fi făcut nici o greșală, e de părere că a fost "obositor, de-a dreptul agresiv. Exact ce nu vreau!"

Dar tocmai din această agresivitate a luat naștere formula succesului, și anume tensiune-creativitate.

Poate că de fapt ești un pesimist, propun eu.

"Categoric nu, numai că iau mult prea în serios majoritatea lucrurilor".

De exemplu, ceea ce el numește "mesaje mintale interzise". Astea îl enervează. Denumirea mai sus-menționată se referă la "cei care cântă texte politice - atât de dreapta, cât și de stânga, desigur" și la invocarea diavolului. După opinia lui Maffay asemenea oameni "fac abuz de putere și dăunează societății".

Și cu asta ajungem la partea cea mai importantă. Sau cea mai grea. Cum se face că Peter are succes atât de uluit de mare? Forța lui de atracție sau, ca să ne exprimăm în termeni de specialitate, potențialul său comercial este enorm.

Nimeni nu pare să vândă, ca Maffay, atâtea milioane de discuri, nimeni nu vinde, spre bucuria organizatorilor, atâtea bilete la concerte (doar în München, 35.000 în două zile). Majoritatea cumpărătorilor sunt femei - de la școlărițe până la bunicuțe - Maffay acaparează totul. Afuența la casele de bilete ale concertelor lui Maffay seamănă cu un adevărat pelerinaj. Să fie Maffay genul de rocker tangibil? Expresia pare să-i placă, întrucât fața i se destinde într-un zâmbet larg.

"E adevărat, sunt un tip sincer și asta se simte. Pe oameni nu-i poți minti așa ușor, și, când ești sincer, se prind imediat."

Și chiar crede ce spune. Maffay devine propriul său public, nu se minte pe sine așa cum nu minte pe nici unul dintre spectatorii săi.

"Eu nu sunt un superstar la volanul unui Rolls Royce, ci eu oșm normal, cu unghiile murdare la volanul unui jeep. Oamenilor le place așa ceva. Au parte de destule priviri disprețuitoare în viața lor de zi cu zi, nu le mai trebuie și un muzician pentru asta."

Mai ales unul în haine de piele neagră precis nu le trebuie.

"Eu trebuie să-mi fiu fidel mie însumi, întotdeauna. Altfel nu pot."

E clar, Maffay nu minte niciodată!

Să înțelegem că Peter și alter-ego-ul lui Tabaluga reușesc să le asigure fanilor o evadare din realitatea deprimentă?

Cetățeanul Maffay se enervează. Nu i-a plăcut formularea mea.

"Nu, fanteziile din Tabaluga nu sunt doar niște pretexte de doi bani și nu pretind că ascund problemele cotidiene în spatele unor imagini și cântece multicolore; din contră, unicul meu balaur este tocmai cel care se confruntă cu problemele zilnice ale oamenilor".

Așa, ca un fel de avocat? (Peter ridică din umeri.)

"Știi ceva, poți să-ți faci și singur o imagine. Trebuie să mai gândească omul și singur, și încă de la o vârstă fragedă".

Traducere și adaptare, după "Musik Express Sounds", Manuela Boatcă

SERIALE VPR SERIALE VPR SERIALE VPR SERIALE VPR

Există formații care se înscriu în istoria muzicii rock printr-o carieră îndelungată și strălucită cu momente de interes maxim și momente de uitare, inevitabile într-o astfel de activitate. Există și formații care ating aproape instantaneu statutul de idoli rock-simbol, dar pier destrămate de stresul creat de propria imagine. Dar există și formații neînțelese, care pe parcursul activității sunt privite cu total dezinteres sau chiar cu ostilitate de publicul neavizat și care, în mod paradoxal, cunosc o reală afirmare abia după destinație. Este și cazul formației Velvet Underground, ale cărei discuri au început să fie căutate și ascultate cu mult interes abia după anul 1970, când membrii săi o pomisă deja pe drumuri diferite.

Cele dintâi înregistrări Velvet Underground au primit astfel, cu valoare retroactivă, statutul de avangardă a rockului, deoarece acolo, în primele lor înregistrări, se găseau germele muzicii hard rock, al rockului progresiv și al curentului punk de mai târziu.

The Falling Spikes - un nume care astăzi nu spune aproape nimic

Povestea grupului Velvet Underground începe în primăvara anului 1965, când pe străzile New York-ului, Lou Reed, un boem incorrigibil, cântăreț și chitarist autodidact, student la poetică și component al formației Warlocks, avea să asculte un folk-singer galez care atrăgea disprețul trecătorilor din cauza nonconformismului său și mai ales datorită acidității textelor pieselor sale. Acesta era John Cale, absolvent al școlii de compoziție, specializat în muzica simfonică a secolului XX. Atracția a fost reciprocă și cei doi se hotărâse să cânte împreună. Așa ia ființă grupul The Falling Spikes, care-i cuprindea pe: Lou Reed - voce,

O posibilă istorie a grupului:

VELVET UNDERGROUND

un simbol postmodernist

chitară, John Cale - voce, chitară bas, pian, violă, Sterling Morrison - chitară, și Angus MacLise - tobe, care avea să fie înlocuit în scurt timp cu Maureen Tucker, una dintre puținele femei toboșare pe care le-a cunoscut istoria rockului.

The Falling Spikes începe să activeze în cluburile din cartierul newyorkez Greenwich Village, care adăpostea mișcarea de avangardă de pe coasta de est. Aici, ei sunt concediați sistematic din cauza

manierei interpretative și a refuzului de a face anumite modificări în textele lor ciudate cu referiri directe la sex și droguri.

Andy Warhol și mișcarea Pop Art

Tocmai nonconformismul formației The Falling Spikes avea să atragă atenția marelui artist plastic Andy Warhol, reprezentant de frunte al mișcării Pop Art, curent artistic care s-a afirmat concomitent în două centre principale: pe coasta de est în New York, iar pe coasta de vest în California.

Mișcarea Pop Art newyorkeză cuprindea o serie de personalități marcante, fiecare abordând un stil propriu și subiecte total inedite. Alături de Warhol se aflau artiștii plastici: Roy Lichtenstein, Tom

Wesselmann, James Rosenquist, Claes Oldenburg, Jasper Johns, poetul Allen Ginsberg și mulți alții.

Arta pop, așa cum era înțeleasă de Warhol, reprezenta un proces care se desfășura în dublu sens: mass-media pătrund în opera de artă, și invers, întregul mediu ambiant se transformă în artă (happening). Warhol declara într-un interviu: "Artiștii celei mai tinere generații nu înțelegeau cultura pop ca pe o relaxare, ci ca pe o continuare a propriei lor vieți. Ei nu simțeau dorința de a renunța la cultura în spiritul căreia fuseseră

crescuți - benzi desenate, muzică pop, filme. Arta lor nu era consecința unei renunțări, ci a unei încorporări".

Warhol era un artist total, fiind în același timp artist plastic de geniu, scenarist, poet și regizor. Filmele sale șocau printr-un exces de violență vizuală și prin erotismul lor pastic.

În 1966 Warhol intenționa să organizeze un happening itinerant: "Exploding Plastic Inevitable". Era vorba despre un spectacol total de culoare, sunet și lumină care avea să-i pună în evidență fantasmalele artistice. Cum una dintre componentele show-ului era muzica, s-a gândit la o formație rock și i-a ales pe The Falling Spikes, impunându-le o solistă vocală originară din Germania, Nico, fostă stea a casei de filme Washolschein și eroina principală a filmului său, Chelsea Girl.

(Va urma)

Nelu Stratone

LINEIE OFICIALĂ DE AUTOCAR

București*Frankfurt*Dortmund*Hamburg

ZILN/C (excl. taxa) pe traseu: București - Ploiești - Brașov - Sibiu - Deva - Arad - Nürnberg - Ulm - Stuttgart - Karlsruhe - Mannheim - Frankfurt - Köln - Düsseldorf - Essen - Dortmund - Kassel - Göttingen - Hildesheim - Hannover - Hamburg.

București*Frankfurt*PARIS

Plecări miercuri, joi, sâmbătă.

Prețuri excepționale, bagaje 30 kg (2,- DM/kg suplimentar). Legături cu autocarul din Frankfurt spre toate orașele Europene. Autocare moderne - condiții deosebite.

ROMÂNIA
str. Sofia 26 - București
tel. (0040) 1-2121276

GERMANIA
Baseler Platz 3
60329 Frankfurt
(069) 252884

1987-1988

În 1987 și 1988, Queen s-a retras ușor, ușor, din ochii publicului. Nu vor lansa noi albume până în 1989, nu vor mai fi spectacole live. În schimb, o activitate febrilă pe cont propriu. Roger a pus bazele propriului său grup, The Cross, în august '87. În urma a 150 de audii, Roger a selecționat următorii instrumentiști: Clayton Moss (ch. solo), Peter Noone (bas), Spike Edney (claviatură) și John McCrae (tobe). Care e rolul lui Roger? Cel de solist vocal și chitarist. Roger: "Sindromul superstar, acela de a aduna muzicieni articișcoscuți, e doar o cursă. The Cross e o trupă adevărată, care trebuie judecată după propriile ei merite. Ultimul lucru la care mă gândesc e acela de a face comerț cu numele de Queen".

Unul din fructele muncii în studio a fost single-ul "Cowboys And Indians", lansat în octombrie. A urcat doar până la locul 74. Alte două single-uri nu reușesc nici atât. Albumul "Shove It", lansat în februarie 1988, a pătruns în Top 60 (a rezistat două săptămâni pe locul 58). Roger n-a fost dezamăgit, ci incitat de provocarea de a o lua de la capăt, ca în tinerețe. Turneul făcut pentru promovarea L.P.-ului a fost o întoarcere la cluburile mici, la concertele în mediul studențesc.

În timp ce Roger avea treabă cu trupa sa și Freddie lucra împreună cu Montserrat Caballé, Brian era implicat, fără consecvență, în câteva proiecte. Pusese ochii pe actrița Anita Dobson, care lansase un single în 1986, hitul "Anyone Can Fall In Love", și acum Brian voia să fie autorul și producătorul albumului ei, "Talking Of Love". Single-ul cu același nume a urcat pe locul 43 în iulie 1987. Legătura lui Brian cu Anita a continuat în afara studioului.

La începutul lui '87, o altă preocupare a lui Brian a mirat multă lume. Trupa Bad News, care se ocupa cu parodiarea unor piese celebre, i-a cerut să o ajute pentru a prelucra în stilul ei specific "Bohemian Rhapsody". A rezultat un single, la realizarea căruia au participat și John și Roger cu "Galileo"; piesa a urcat pe locul 44 în septembrie 1987. Freddie a stat înțelept deoparte.

În 1988, printre proiectele solo, trupa s-a ocupat de compunerea unor piese noi, pentru cel de-al 13-lea album. Numele grupului a fost menținut viu în această perioadă grație vechilor compilații și a premiilor inevitabile. La finele lui '87 a fost lansată pe piață trilogia video cu caracter documentar intitulată "The Magic Years". În același an au primit premiul Ivor Novello pentru "Outstanding Contribution To British Music", premiul "Silver Screen" la festivalul video american, pentru filmul "The Magic Years",

QUEEN - 42

un miracol

premiul IMMC la festivalul TV "Golden Rose" de la Montreux.

La finele lui '88, cu ocazia concertului dat de trupa The Cross la Queen Fan Club Christmas Party pe 4 decembrie, s-a anunțat că formația Queen a vândut peste 80 de milioane de albume până în acel moment. Brian și Freddie au fost prezenți și ei la Hammersmith Palais, Freddie nu a participat.

The Miracle

În mai 1989, Queen a lansat cel de-al 13-lea album de studio "The Miracle". L.P.-ul a urcat imediat pe locul 1. Totuși, așteptatul turneu n-a avut loc. Media au început să speculeze despre o presupusă boală a lui Freddie, mai ales că unii dintre prietenii săi museră de curând. Temele erau nefondate - în acel moment - pentru că

videoclipurile "I Want It All", "Breakthru", "Invisible Man", "Scandal" și "The Miracle" prezentau un Freddie energic, ca de obicei.

Motivând absența unui turneu, formația pretindea că e ocupată cu alte proiecte. Brian, într-adevăr, contribuise la realizarea unor single-uri: "Love Train" - Holly Johnson, "Blow The House Down" - Living In A Box, "When Death Calls" - Black Sabbath (L.P.-ul "Headless Cross") și "Let Your Heart Rule Your Head" - Lonnie Donegan (legendarul pionier al rockului). În februarie 1989, după ce a auzit de tragiul deces al unui tânăr, mort din cauza leucemiei, Brian s-a hotărât să înregistreze "Who Wants To Live Forever", cu doi copii ca soliști vocali. Toate beneficiile au fost donate fundației "British Bone Marrow Donor Appeal". În timpul verii, Brian și Roger au făcut parte dintr-o echipă de muzicieni rock, care îi includea și pe Ritchie Blackmore, David Coverdale și Brian Adams, cu toți implicați în proiectul Rock Aid Armenia, cu scopul de a strânge bani destinați victimelor cutremurului de pământ care a avut loc în Armenia în 1988.

Tot în această perioadă, Roger a produs albumul "Dancerama" pentru grupul Sique Sique Sputnik. Unele dintre apucăturile băleților din această trupă l-au pus pe gânduri pe Roger la petrecerea pe care a dat-o cu ocazia împlinirii frumoasei vârste de 40 de ani, în iulie. Roger a fost capul de afiș al ziarelor de a doua zi pentru că a indus în eroare Ministerul Apărării și vecinii vilei sale. Luminii laser au străbătut cerul și unii au crezut că e vorba de OZN-uri.

La finele anului, în Ajunul Crăciunului, trupa s-a reunit pentru a începe lucrul la ultimul album Queen...

1990

1990 a fost anul în care trupa a lucrat atent la ultimul L.P.: "Innuendo". Au ales un loc retras unde se simțeau relaxați - "Mountains Studios", în Elveția. Între timp, ei nu și-au neglijat obligațiile individuale. Brian a contribuit la producerea unei variante originale a operei "MacBeth", care a fost prezentată publicului în perioada 14 noiembrie - 15 decembrie 1990. El fusese solicitat să scrie muzica pentru "The Scottish Play".

"Pe de-o parte eram încrezător, pe de alta îmi spuneam: «Dumnezeule, dacă n-o să le placă, ce fac?»". Când le-am dus prima piesă muzicală, au venit fiecare pe rând și mi-au zis: «Brian, e excelent. E exact ceea ce voiam»".

Roger a continuat să lucreze cu The Cross și trupa a lansat un al doilea album: "Mad, Bad and Dangerous To Know".

La finele lui '90, Queen a primit un premiu special pentru întreaga sa activitate artistică și tot atunci a avut loc petrecerea care a marcat aniversarea a 20 ani de activitate. Puțin prematur

poate, pentru că oficial cea de-a 20-a aniversare n-ar fi trebuit să aibă loc decât în anul următor. Ei aveau însă motive deosebite pentru a da o astfel de petrecere mai devreme.

Innuendo

1991 era oficial anul celei de-a 20-a aniversări. Deși formația și-a început activitatea în 1970, ea și-a început cariera în formula completă în februarie '71, când a venit John Deacon. În ianuarie 1991, Queen a lansat L.P.-ul "Innuendo", a 14-a creație de studio, un album complet și complex, comparabil cu "A Night At The Opera" sau "A Day At The Races". În scurt timp a fost lansat și single-ul cu același nume, un amestec de operă, flamenco spaniol și rock, care durează șase minute și jumătate. O "Bohemian Rhapsody" a anului 1991 și primul single care depășea celebra piesă lansată în 1976 ca durată. Videoclipul a fost realizat de Jerry Hibber și The Torpedo Twins, care au câștigat și premiul "U.S. Gold Camera". Pentru "Bohemian Rhapsody" se cheltuiseră 4.500 de lire sterline, pentru "Innuendo" s-au cheltuit 120.000 de lire sterline.

Cu ocazia aniversării a 20 de ani de carieră, la fel ca în 1981, casa EMI a lansat pe piață dublul L.P. "Greatest Hits II", videocompilația "Greatest Flips" și cartea "Greatest Pix". Brian a făcut un tur pe la diverse posturi de radio din Statele Unite, pentru a face publicitate L.P.-ului "Innuendo" și propriului său album, ce urma să apară în 1992, după lansarea single-ului "Just One Life". La începutul lui noiembrie 1991, el a apărut cu Steve Vai, Joe Satriani, Joe Walsh și alții la festivalul "Expo '92 Guitar Legends", la Sevilla, Spania. Pe 18 noiembrie '91, Brian cânta împreună cu grupul Extreme la Hammersmith Odeon. În aprilie 1992, Extreme va lansa single-ul "Song Of Love". Pe fața B - "Love Of My Life" cântată în concert de Brian.

În ochii publicului, Regina era din nou în actualitate, mai puternică ca niciodată. Noul album părea că deschide o nouă eră în viața formației. Chiar dacă în presă se scria că grupuri de fani păzesc cu vigilență casa lui Freddie, că tatăl și mama sa, Jer și Bomi, și prietenii apropiați ca Mary Austin, Dave Clark, Elton John și băieții din formație fac vizite regulate la "Garden Lodge", mulți oameni n-au vrut să creadă, n-au vrut să vadă răul. Chiar și doctorul Gizzard, șeful departamentului "SIDA" de la spitalul "London Westminster", care l-a vizitat pe Freddie la începutul lunii noiembrie, a asigurat pe toată lumea că nu... Nu încă. Freddie se simțea bine.

Sâmbătă, 24 noiembrie 1991, Freddie Mercury, născut Bulsara, a murit liniștit în locuința din Kensington, Londra. Alături de el era prietenul său, Dave Clark.

(Va urma)

Costin Manoliu

TOP 20 L.P.

Top 10 - Rom

1. (1) Mașina cu jazzolină - Ioan Guyn Pascu
2. (7) Aramaghedon - Celelalte Cuvinte
3. (2) Focul - Laura Stoica
4. (9) Ei și ce? - Mădălina Manole
5. (-) Anomalia - Tectonic
6. (3) Evenimentul zilei și altele - V. Sterian și Comp. de Sunet
7. (5) Atitudine - Loredana Groza
8. (-) Nu trântiți ușa - M. Vintilă & Fl. Pittiș
9. (4) Nimic nou... - Al. Andrieș
10. (6) Antract - Antract

De la ediția următoare (28 februarie) pot pătrunde în acest top și casete demo cu condiția să conțină cel puțin 5 melodii! Topul include în sine materiale editate pe vinil, CD și casete.

Top 10 - S

1. (10) No Quarter - Page & Plant
2. (8) Big Ones - Aerosmith
3. (2) Divine Intervention - Slayer
4. (1) From The Cradle - Eric Clapton
5. (-) Vitalogy - Pearl Jam
6. (7) Hell Freezes Over - The Eagles
7. (9) The Division Bell - Pink Floyd
8. (4) Monster - R.E.M.
9. (-) Born Dead - Body Count
10. (-) Unplugged In New York - Nirvana

Ce n-ai avut, dar ai pierdut la
FRIDAY I'M IN LOVE

Prima ediție din 1995 s-a derulat pe 27 ianuarie. O plăcută reîntâlnire cu ascultătorii (peste 40 de convorbiri telefonice recepționate de Orlanda) a fost urmată de primul concurs, câștigat de Julian. Sugestiile pentru o nouă structură a emisiunii n-au fost prea multe: să vorbim despre indiferență, despre istoria rockului, despre prietenie, să programăm Karaoke-

"Provocare" (la care a contribuit cu o melodie și Florin Ochescu.) Psihologul Lucia Sterian ne-a promis că va mai reveni, poate pentru o rubrică permanentă sau măcar bilunară, în care cei care simt nevoia de un sfat bun să poată găsi un prieten avizat. Ediția a creat și un cuplu de prieteni (Isabela și Aurel) care s-au cunoscut prin Radio Total. Un bolnav psihic a tulburat puțin programul, dar momentul a fost depășit cu eleganță de cei prezenți în studio.

Propuneri, casete demo, oferte de colaborări primim pe adresa revistei. Mulțumiri lui Pompiliu Dărian (Elvis Club) care și-n absența noastră a ajutat colectivul, Radio Total!

Andrei Partoș

Doru Clăpescu

Radio-Special pe la ora 1.00, să difuzăm L.P.-uri rare, să nu uităm noutățile, lansările de disc. Invitații ediției au fost Silvia Dumitrescu, Adrian Enescu și Doru Clăpescu, adică cei care au realizat CD-ul

P.S.: Pe nedrept am omis intervenția telefonică a lui Vlad Cernea, care ne-a relatat despre activitatea grupului Class aflat la Poiana Brașov. În primă audiere am difuzat și o înregistrare a celor patru tineri componenți.

CU OCHII LA STELE

Forma de previziune pe două săptămâni este una dintre cele mai interesante, din câte s-au experimentat vreodată de către astrologii cu renume internațional. Această formă de previziune asigură o percepție compactă, unitară, a fenomenologiei astrale. Din punct de vedere conceptual, ea este net superioară celei zilnice sau săptămânale, când mișcarea astralelor pe orbită este mai dificil de sesizat. Exactitatea previziunilor va crește pe măsură ce ritmul apariției publicației ce ne găzduiește se va diminua. Coeficientul de precizie va fi maximal, atunci când revista va apărea anual.

VĂRSĂTOR

Pe 9 ai mari șanse să pornești o afacere. Numai, nu călca prin P-ța Matache, unde îți rezolvi, îndeobște, daravilele zilnice. Zona are un potențial malefic asupra ta sau a buzunarelor. Înainte de-a semna actele, mestecă un fir de pelin sau niște Sarmalele Reci. Născut cu Soarele în Vărsător: W.A. Mozart.

PEȘTI

Cumpără-ți 3 lozuri în plic, la sfârșitul lunii, căci s-ar putea să-ți surdă norocul. Dacă-ți iese pe toate trei mașina, vei câștiga, poate, prin tragere la sorți, o scobitoare de fildeş. Dacă ești la volan, ocolește periferia, unde străzile sunt, vorba lui Chris Rea, "Road To Hell".

BERBEC

Ferește-te de multipli cifrei 7, fie că-i vorba de zile, vârste, număr de strofe într-o poezie, nasturi de la haină ș.a.m.d. Ca să scapi de nenoroc, mănâncă 4 cepe, tăiate mărunt și abia pe urmă poți să ieși din casă liniștit(ă). Dacă vrei fructe, poți consuma niște "Lemon"- U2 sau "Tangerine" - Led Zeppelin III.

TAUR

"Măine în zori" (Compact) vei primi o veste de la un prieten de departe. Dacă, Doamne Ferește, pică-ntr-o marți, așteaptă să treacă 4 x 3 ceasuri rele, caracteristice semnului tău în această zi. Nu de alta, dar s-ar putea să fie vorba de o cerere în bani.

GEMENI

Ocolește cu mare grijă toate denivelările de teren, de orice fel ar fi ele (stâlpi, gropi, canale destundate) și nu mai asculta muzică la walkman. Nu de altceva, dar nu întotdeauna șoferii claxonează de 2 ori. Despre dragoste, ce să mai vorbim... consolează-te cu "Cine iubește și lasă", al Mariei Tanase. Un altul cu Soarele în Gemeni este Paul McCartney, așa că se-nțămplă și la case mai mari!

RAC

Situația sentimentală tinde să devină cam albastră, culoare pe care nu ți-o recomand, fiindcă provoacă melancolie. Trage perdelele când astrul nopții e pe cer, fiindcă are o influență nefastă asupra ta. Nu asculta nimic legat de lună, pe distanța Beethoven - "Stairway To Heaven".

LEU

"Heaven Is A Place On Earth", spune Belinda Carlisle. De lucrul ăsta ar trebui să mai ții și tu seama. Gândește pozitiv! La bilanțul de buget lunar, efectuează numai adunările. O să-ți dea o sumă mare... nu știu dacă în profit sau de plătit.

FECIOARĂ

Mult doritul (dorita) îți va apărea în viață "Într-un dans" (Mădălina Manole). Pregătește-te, în vederea acestei întâlniri. Sper numai ca aceasta să nu survină într-o zi de vineri, mai precis în a doua vineri a lunii, când toate elementele malefice îți dau târcoale. Dacă totuși e să fie-ntr-o vineri, nu uita să-ți pui în vârful pantofului un fir de busuioc, un pieptene, o batistă și-o garoafă, dacă ești Fecior!

BALANȚA

O perioadă proastă, ce va începe la cumpăna dintre luni și marți, când vei fi trezit(ă) din somn de muzica baïramului de-alături, la care n-ai fost invitat(ă)... Las' că le-o veni lor roaga, dacă ai noroc de-un nume cu sfânt, poate chiar două. Ca să te liniștești, ascultă Verdi, care-i născut cu Soarele în Balanță!

SCORPION

Ploaie cu ochi din toate părțile, după ultima ta realizare în plan artistic. Necaz îți e că nu se mai aruncă, ca altădată, cu roșii! Încearcă să te abții de la comentariile de orice fel, atâta timp cât știi, totuși, că porți stife de pe care nimic nu iese cu Ariel... alții au pățit-o mai rău, vezi Bobby Kennedy, născut cu Soarele în Scorpion.

SĂGETĂTOR

Toată lumea îți ciugulește din palmă, drept pentru care cred că-ai venit timpul să te-ntrebi cât se poate de serios ce ai fost și ce-ai ajuns. În rest, nu-ți mai supăra patronul astral cu cereri de majorare a norocului. Va veni și vremea aia, când să fii "Wonderful One" pentru cineva... crezi ce spune Robert Plant!

CAPRICORN

Nu spăla vase sau rufe, nu curăța cartofi și nu mătura. De ce? Fiindcă riști să-ți rupi unghilele, care, în perioada actuală sunt foarte importante pentru tine, fiindcă-ți în loc de corn, care e la reparat. Ferește-te de zilele de sâmbătă, în care te poți întâlni cu nativi cu mai multe coarne și toate în stare de funcționare. Atenție în special în jurul orei 7 a.m. și 8 p.m., când se sparg conductele cu Berbeci.

SLAGAR TOP ROCK '95 - MELODIILE ANULUI

POP

1. Îți amintești de mine - Marcel Dragomir (George Târnea) - Angela Similea
2. Raiul e pe pământ - Ion Cristinoiu (M. Dumbravă) - Gabriel Cotabită

ROCK

1. Chipul tău - Compact
2. PROPUNERI PENTRU CLASAMENTUL LUNII IANUARIE

POP

1. Mi-e atât de greu - Constantin Popovici - Beatrice Angheluta
2. Spune-mi care e misterul? - Petre Gălușanu (A. Grigoriu) - Paul Surugiu
3. La miezul nopții - Eugen Mihăescu - Erika Iscru
4. Iubire - Marius Gunie
5. Nu vreau - Manuel Savu - Corina Dogaru

6. Eu vreau să-ți spun că te ador - Dan Iagnov (E. Rotaru) - Sanda Ladoși/Stefan Iordache

7. O viață cu tine - Marius Dumitrescu (A. Grigoriu/R. Iorgulescu) - Carmen Trandafir

8. Mai rămâi - Vasile Șeicaru (M. Bărbulescu) - Aurel Moldoveanu

9. Lumea mea - Florin Ochescu - Silvia Dumitrescu

10. Farmecul ei - Alin Cibian (Dan Ilescu) - Alin Cibian

11. O viață, un destin - Marius Teicu (A. Andrei) - Monica Anghel

12. Strigături de dragoste - Laurențiu Profeta (E. Rotaru) - Monica Anghel

13. Unde mergi, lume? - Viorel Gavrilă (A. Storin) - Gabriel Dorobanțu

14. Nu ești chiar un inger - Șerban Georgescu (A. Felea) - Mădălina Manole

15. Nu te pot iubi - Cătălin Crișan

16. Vreau să visez - Ionel Tudor (A. Andrei) - Luminița Anghel

17. Iubesc la nebunie - Marcel Dragomir (A. Grigoriu) - Angela Similea

ROCK

1. Când sunt cu tine - Riff
2. Soare - Grup '74
3. Pobeda - Tectonic
4. Cel din Răsărit - Celelalte Cuvinte

5. Va veni și uitarea - Compact Cluj

Următoarea ediție va fi difuzată pe 26 februarie, ora 18.05, pe programul România Actualități.

Titus Andrei

MĂ HOLBEZ

♦ M-am ambiționat și am păstrat zierele din urmă. Vreau și eu să laud pe cineva. Cei de la "Zina" au avut pe 13 ianuarie o pagină cu materiale muzicale, producție proprie, chiar bune. ♦ "Tineretul liber" menține ritmic extrasale din telextext. Și când a ieșit cu 4 pagini, una era pe divertisment, alta pe reclame și sex. Formula casei pare să fie: trei rânduri și o semnătură. De regulă, același individ care traduce semnează, ca și cum ar fi fost la fața locului. E tare băiatul! ♦ Colegii de grupă susțin că pozele semi-nude cu Daniela Györfi (din Blitz Magazin) n-o avantajează. Cică fata n-ar fi la zi cu bustul. N-ai zice că greșesc puțin? ♦ La Tele 7 abc a apărut acum o lună și ceva "Linia fierbinte". Un realizator și un psiholog răspund solicitărilor telespectatorilor? Mie mi se pare o emisiune radio făcută cu mijloace TV. De bine ce mă obișnuisem cu mutrele celor patru, au și schimbat-o pe cea mai agreabilă, care întâmplător era și de meserie (Lucia Sterian). Mă cam irită boala celor doi oameni ai casei de a vorbi tot timpul și, dacă se poate, în cor. Că lumea-i tot laudă, e normal. Dar lumea nu are de unde să știe cum e o discuție terapeutică. Chiar și în context de show televizat. Mult zis show. Mai aproape de adevăr, de mijloacele unei televiziuni, este rubricuța matinală "Hai să ne împăcăm" sau așa ceva. Vă mai zic dacă va fi cazul. ♦ Apariția conducerii VPR la TVR Iași duminică trecută n-a fost tocmai rea. Nu știu de ce era nevoie să meargă până acolo, pentru minusculele intervenții printre filme, reportaje, rubrici. Puteau să dea o poză și le vorbea prin telefon. Tânărul Dimofte îmi plăcea și înainte așa că nu-l mai răsfăț cu complimente, că-i crește nasul. ♦ Marile noastre vedete se întorc la mai vechi tradiții. Când pe la nunți-botezuri. Nu la oricine și nu pe orice bani. Și apoi vin și se plâng că nu sunt respectați, că nu vine publicul la concerte. ♦ Pe Canal 31 am auzit niște statistici privind vânzarea de discuri: cică din surșă Electrecord. Păi stăm nemaipomenit. Totul peste 50.000 cu tendințe spre tot. ♦ Ceaiul de joi a fost cu familia Roman și mi-a dezaburit lentilele. Rochiile franceze create de Catina, puloverul lui Petrică, praștia și foștii studenți, toate s-au legat firește. Mi-a zis cineva că dinău laud pe Marina, mă invită la o ediție, să mă cunoască poporul. La anul termin școala și pot ieși la

ȘI EU!

rampă. ♦ Mi-au scris Giulia și gașca ei (Ligia, Georgiana, Magda și Mely) din Hârșova. Ele au remarcat printre altele că Ștefan Iordache i-a sărutat cam des mâna Sandei Ladoși. Ele s-au holbat în grup la Revelionul TVR și au notat cu mîgăla. Debutul nu-i rău în ale cronicăritului. Ceva mai concise și vă iau în echipă! ♦ Cu Eugen Dumitru am ce am. Omul ăsta ori a stat prea mult în armată, ori bea și acum ceai cu bromură. Cristoiu, invitatul lui, categoric serie mai bine decât vorbește. ♦ Imaginea cu Ilescu (opăind pe lângă Plácido Domingo am visat-o două nopți și cred că va deveni coșmarul meu de bază). ♦ La Tele 7 dezbaterile despre teatru sunt lungi și uneori interesante. Despre pop-rockul ăsta care oricum aduce mult mai mulți bani nu se bagă nimeni la o vorbă acolo?! ♦ La TVR2 duminică am prins ceva clipeuri ca lumea alese dintre cele mai vechiute cu Peter Gabriel, Rod Stewart și alții. Deduc că se poate, dar nu se dorește mereu. ♦ Revin la TVR 1. Florin Piersic are farmec

incontestabil, dar și greu de suportat pe durată. Chestia cu bancurile nu-i o idee rea. La juriare nu m-am prins. Mircea Rusu în postura de om al umorului m-a intristat. Tot așa cum și Dr. Mike din serialul ăla american se apucase de circ. ♦ Manuela Fedorca e dană bine, trebuie s-o recunoști. Și se îmbracă cu gust. Am auzit, de la gurile rele, că are un protector tare. Și ce dacă? Fata are ce arăta, degeaba vă atacați scorpionii! ♦ M-au certat două admiratoare de-ale lui Lucian Mândruță, stărit la Tele 7 abc, că nu l-am remarcat. Au și ele dreptatea lor. Tipul mi-a scăpat pentru că mă obișnuisem cu el de la SOTI. Figurează în topul meu secret. ♦ Silvia Dumitrescu n-a prea fost la egal cu alți invitați ai emisiunii de duminică. Oricum scumpul de Eugen s-a autodepășit. A întrebat-o pe Silvia dacă "Adrian Enescu mai e supărat cu Loredana Groza"? Și s-a mai referit la articole din presa "Cerbului de aur" care nu erau laudative. Păi de când dau artiștii replici cronicarilor?! Cel puțin așa sugera dinamicul realizator care, vorba lui Florin Piersic (deșteptele), are o moacă... ♦ De data viitoare intră în vigoare Holby TOP 5!

Gălbioara

Lina Cană

Sheryl Crow chiar a cântat cu Michael Jackson

Prefațăm un interviu amplu, preluat din revista britanică "Q" din februarie 1995, cu imaginea celor doi. Pe atunci, în mai 1988, Sheryl era Shirley, dar ce mai contează? Urmăriți-ne și veți afla totul despre una dintre vedetele incontestabile ale anului trecut!

NEW MUSIC SPECIAL

★ În ultimul număr din 1994 Michael Stipe răspunde la 49 de întrebări dintre cele mai diverse. Iată doar trei dintre ele. **Ce regreți?** Nimic. **Ai putea trăi fără sex, bani, muzică?** Fără bani da! **Ți-ai dorit să fi fost altcineva?** Când eram puști aș fi vrut să fiu cel mai bun prieten al meu pentru că aveam pantofi haioși... și pentru că mă avea pe mine ca prieten. ★ În **TOP 50 LP's 1994** al cititorilor, primele 10 locuri: 1. Definitely Maybe - Oasis, 2. Parklife - Blur, 3. Ill Communication - Beastie Boys, 4. MTV Unplugged In New York - Nirvana, 5. The Holy Bible - Manic Street Preachers, 6. Dummy - Portishead, 7. Snivilisation - Orbital, 8. Dog Man Star - Suede, 9. Music For The Jilted Generation - The Prodigy, 10. Let Love In - Nick Cave & The Bad Seeds. În ultimii 5 ani titlul de "Albumul anului" a fost obținut de: De la Soul în 1989 cu Three Feet High And Rising, Happy Mondays în 1990 cu Pills N' Thrills And Bellyaches, Nirvana în 1991 cu Nevermind, Sugar în 1992 cu Copper Blue și Björk în 1993 cu Debut. ★ Judecătorul Domenico Bonacorsi a declarat:

"Cu toate diferențele de limbă și text, cele două melodii par identice. Asemănarea nu poate fi tratată ca întâmplătoare". Cele două piese, I Cigni di Balaka (Al Bano) și Will You Be There (Michael Jackson), în discuție au dus la decizia retragerii de pe piața italiană a albumului Dangerous. Avocații lui Jackson au la dispoziție 120 de zile pentru a stabili plata daunelor. Comentarii din tabăra americană nu apar în revista britanică. ★ **Orbital** a remixat **Bedtime Story**-ul Madonnei. Solista a apelat la frații Hartnoll și aceștia au scris practic o piesă nouă, păstrând doar partitura vocală din original. Piesa compusă de Björk beneficiază de remixaje semnate și de Junior Vasquez și va fi lansată pe 13 februarie. ★ La **Indie L.P.'s** (pe 21 ianuarie) apar o serie de intrări directe: **Unkle** cu **The Time Has Come E.P.**, **Fairport Convention** cu **Dewel In The Crown**, **Björk** cu **Gling-Glo**, **Dave Angel** cu **In Fight Entertainment**. ★ **Tanita Tikaram** reapare cu un single, după doi ani de tăcere: **I Might Be Crying**. ★ **Pearl Jam** a lansat zilele trecute un single cu piesa **Not For You**, având și două melodii noi. Este posibilă și apariția unui album live cu un concert susținut la Seattle pe 8 ianuarie. Apropiatii trupei susțin că **Eddie Vedder** nu se mai poate opri din compus. ★

Michael Stipe și Peter Gabriel...

... l-au felicitat pe Iqbal Masih din Pakistan (un puști de 12 ani) pentru premiul Reebok Human Rights. Motive de bucurie nu erau și cei doi se întrebau dacă vor putea vreodată să scrie un cântec după ce au aflat prin ce a trecut copilul. La 4 ani tatăl său l-a vândut pentru 12 dolari unui proprietar de fabrică, iar acesta l-a ținut în lanțuri 12 ore pe zi. Iqbal și-a dobândit libertatea devenind membru al organizației Bonded Labour Liberation Front care luptă pentru eradicarea sclavagismului, pentru eliberarea copiilor.

Editor: Third Multimedia Consultants
Adresa redacției:
Calea Victoriei 101,
scara B, etaj 2, ap. 10,
sector 1, București, cod
70176, telefon 659.09.12,
fax: 659.36.51
Pentru corespondență:
C.P. 307, O.P. 22, sector
1, București, cod 71100.

Director:
Andrei Partoș
Redactor șef:
Orlanda Deladi
Secretar general de redacție:
Marian Turtă
Colectiv redacțional: Ana Călin,
Gabi Gomboș, Anca Lupeș,
M.V.Pop, Manuela Boacă

Răsfoim pentru voi

□ Album **Dance 2 Trance** intitulat **Revival**, promovat intens la Viva și MTV în luna februarie. □ **Recomandările revistei** (albume): 1. **The Light Of Day - The Brandos**, 2. **Carry On Up The Charts - Beautiful South**, 3. **Never Stop That Feeling - Mark'oh**, 4. **Staub - Das Ich**, 5. **Transmitting-Live - Runrig**. □ În colecția **Best Ballads**, după Paul Young e rândul grupului **Toto**. □ **Maxi Dance Sensation 16**, o nouă

Der Musikmarkt

(16-31 ianuarie)

Bostich - Westbam's Hands On Yello... 51. **Run To You - Roxette**, 52. **Heart Of Stone - Dave Stewart...** 70. **This Generation - Roachford...** 88. **Star - Full Speed...** 93. **Feeling So Real - Moby**. □ Albumul lunii, în mai multe reviste, este semnalat și aici pe o pagină întreagă, **The Power Of Inner Strength** cu **Grip Inc**, grup condus de ex-Slayer-ul **Dave Lombardo**. □ Prin totalizarea prezențelor în topul MM de-a lungul anului 1994, s-a obținut un clasament cu 597 de titluri (la albume) și 504 la singles. La L.P.-

Ofra Haza

Bravo Hits 7, 5. **God Shuffled His Feet - Crash Test Dummies**. La singles: 1. **Without You - Mariah Carey**, 2. **I Swear - All-4-One**, 3. **Streets Of Philadelphia - Bruce Springsteen**, 4. **Cotton Eye Joe - Rednex**, 5. **Omen III - Magic Affair**. □ În Olanda, în **Mega Top 50** primele clasate: 1. **I Will Survive - Hermes House Band**, 2. **Waarom nou jij - Marco Borsato**, 3.

The Human League

uri: 1. **Musie Box - Mariah Carey**, 2. **So Far So Good - Bryan Adams**, 3. **The Division Bell - Pink Floyd**, 4.

Zombie - The Cranberries. □ **Ofra Haza** revine cu un L.P., de pe care primul single extras se numește "Mata Hari". □ **Jennifer Rush** n-a dispărut, cum s-a crezut. Balada **Tears In The Rain** prefațează un album de studio scos de Electrola. □ Alte albume de căutat pe CD sau pe casete: **Octopus - The Human League**, **Wonderful - Adam Ant**, **Balance - Van Halen**, **Alpha Centory - Centory** etc. □ Casele de discuri produc avalanșa de aur și platină onorând vânzările PROPRIL. Câteva exemple: platină pentru **Scooters** și al lor inn rave **Hyper Hyper**, aur pentru **Erasure (Always)**, **The Kelly Family** a primit aur de la Dino Music ș.a.m.d.

Adam Ant

culegere pentru dansatori cu **Mark'oh**, **K2**, **U96**, **Fun Factory** și alții. □ În **Top 100 Singles**, **Mark'oh** cu **Tears Don't Lie** (acel Alborada rearanjat) a trecut pe primul loc, detronându-i pe bețivii de la **Rednex**. Urmează: 3. **Zombie - The Cranberries**, 4. **Conquest Of**

Scooters

Paradise - Vangelis, 5. **Stay Another Day - East 17...** 20. **Sympathy For The Devil - Guns N'Roses...** 24. **Pain - Fun Factory...** 37. **Let Me Be Your Fantasy - Baby D...** 47.

Rock la Buzău

În 13 ianuarie 1992, spre bucuria tinerilor din Buzău, la Casa Tineretului se deschidea o rockotecă. Au trecut de atunci **trei ani**. Un regal concertistic rock în luna februarie va marca acest moment. Primii vor fi cei de la **Tectonic**, care își vor lansa "Anomalia", pe data de 10 februarie. Pe 12 vor susține concert **Sarmale Reci**, iar pe data de 16 februarie - **Ura De După Ușă** și invitații săi.

Erasure (Always)

AMERICANII VOR MUZICĂ ROMÂNEASCĂ!

Revenim cu anunțul care ar trebui să intereseze toate trupele rock de la noi, **GLOBAL RADIO** este un program săptămânal care difuzează rock și rock alternativ din întreaga lume. Programul este recepționat de peste 25 de posturi studentesti de pe teritoriul Statelor Unite. Se solicită casete, D.A.T.-uri sau C.D.-uri, împreună cu datele trupei. În cazul difuzării, trupa, promotorul sau producătorul vor primi informația necesară. Adresa extrem de utilă pentru voi este:

GLOBAL RADIO
PO BOX 22098
San Francisco, CA 94122
Telefon: 415-665-2548, Fax: 415-665-4988.
Nu ratați șansa de a ajunge la americani, pentru că ei de venit la noi...

Nr. de catalog: 2131
Număr de cont: 407 30 781
Banca Agricolă SA-SMB
Cititorii din străinătate se pot abona prin RODIPET S.A.-P.O.
Box 33-57, Fax: 0040-1-3129432
sau 3129433, telex: 11995-Piata
Presii libere
nr. 1, București, România
Editare computerizată:
FALCO PRESS S.R.L. **Gina Manciuc**